

NATURVÅRDSPROGRAM
PERSTORPS KOMMUN

Innehåll

DEL I Programdelen

Inledning.....	2
Naturen i Perstorp	6
Skyddad natur i Perstorp.....	14
Lagstiftning och styrande dok.....	22
Strategier för naturvården.....	30

DEL II Objektskatalog

Metod.....	34
Objektsbeskrivningar.....	36
Värdefulla vatten.	124

Perstorps kommun har begåvats med många kvaliteter, och en vacker och storslagen natur är en av dessa. Naturvårdsprogram för Perstorps kommun har som ambition att beskriva och lyfta fram detta. Programmet har tagits fram av Söderåsens miljöförbund på uppdrag av Perstorps kommun under 2014-2016 och har korrigerats 2019-2021. Programmet består av två delar. Del I, programdelen, pekar ut programmets övergripande strategier för naturvårdsarbetet. Här presenteras också förekommande naturtyper i kommunen samt en sammanställning av naturvårdslagstiftningen. Del II, objektskatalogen, redogör för de mest bevarandevärda naturområdena samt metodiken kring hur de valts ut och naturvärdesbedömts. Naturen i kommunen förändras ständigt, både till det bättre och det sämre, därför ska naturvårdsprogram för Perstorps kommun ses som ett levande dokument som ständigt uppdateras. Alla registrerade fynd som gjorts i samband med naturvårdsprogrammet finns också redovisade på artdatabankens websida www.artportalen.se.

Vad är ett naturvårdsprogram?

Ett naturvårdsprogram innehåller förutom strategier för naturvårdsarbetet också en objektiv kunskapssammanställning som pekar ut de mest värdefulla naturområdena i kommunen. Naturvårdsprogrammet ska utgöra ett rådgivande underlag till all fysisk planering och myndighetsutövning, både på kommunal- och regional nivå. Det ska också vara ett stöd och källa till inspiration i allt arbete som rör mark, vatten och natur. Programmet kan användas av kommuntjänstemän, privatpersoner, konsulter, ideella föreningar och alla som är intresserade av naturen i Perstorp.

Författare: Tord Andersson (Söderåsens miljöförbund) och Andreas Malmqvist (Naturcentrum AB)

Korrigerad av: Alexander Lindskog (Söderåsens miljöförbund)

Layout: Tord Andersson och Naturcentrum AB

Information om Naturvårdsprogram lämnas av: Alexander Lindskog, alexander.lindskog@smfo.se
Telefon växel: 0435-78 24 70

Tjäder, Perstorps kommunfågel förekommer sparsamt i kommunens skogar.

Bakgrund

År 2006 antogs Perstorps första naturvårdsprogram. Programmet bestod av en objektskatalog som beskrev 73 särskilt värdefulla områden. Utöver objektskatalogen presenterades även ett förslag på strategier för naturvårdsarbetet samt en allmän beskrivning av naturen i kommunen. Programmet har bland annat fungerat som underlag i planerings-sammanhang men också som motivation för inrättandet av de kommunala naturreservaten Mulleskogen och Uggleskogen. Under de år som har gått sedan det förra programmet antogs har det hänt en hel del i Perstorps natur. Flera områden har utgått på grund av bland annat igenväxning och många nya områden har upptäckts men framförallt har kunskapsläget om naturvärden i kommunen i och med naturvårdsprogrammet höjts väsentligt.

Syfte

Naturvårdsprogram för Perstorps kommun ska ange inriktningen på kommunens naturvårdsarbete. Naturvårdsprogrammet ska i text, bild och kartor redovisa kända områden med höga naturvärden. Detta ska sedan utgöra ett rådgivande underlag för all kommunal planering på både översikts- och detaljplanenivå samt vara vägledande i den allmänna skötseln av mark och vatten. Programmet ska också vara en allmän kunskapsbank över kommunens natur och en inspirationskälla för fortsatta upptäckter av Perstorps natur. Förhoppningen är att programmet ska kunna tilltala och vara till nytta för såväl specialintresserade som en mer brett intresserad allmänhet.

Det är alltid nära till naturen i Perstorps kommun, för promenader, lek eller bara avkoppling.

Naturvårdsarbete och biologisk mångfald

Biologisk mångfald, eller biodiversitet som det också kallas, är den samlade variationen av alla organismer och livsmiljöer (biotoper) som finns i ett område. Betydelsen inkluderar flera dimensioner som genetisk mångfald, mångfald av olika arter och en mångfald av ekosystem. De olika typerna av mångfald hänger ihop i ett komplext samband och naturvårdsarbete kan ses som ett medel att uppnå målet, biologisk mångfald.

Effektivt naturvårdsarbete måste bedrivas på flera fronter. Det kan handla om att långsiktigt bevara områden med höga naturvärden från exploatering av något slag men det kan också handla om att sköta och utveckla områden så att de befintliga naturvärdena inte försvinner. Ett exempel på det är att upprätthålla hävden i betesmarker för att gynna en hävdberoende flora.

De senaste decennierna har man även börjat nyskapa natur i form av våtmarker, ofta med syftet att både skapa livsmiljöer för växter och djur samt reducera läckage av näringsämnen. I kommunen finns det stor potential att skapa nya våtmarker, både för att gynna växt- och djurlivet men också för att jämna ut flödestoppar och på så vis minska risken för återkommande översvämningar.

Nationellt anses cirka 10 procent av alla växt- och djurarter vara direkt hotade av utrotning och ytterligare ungefär 10 procent anses ligga på gränsen till utrotning. Orsaken är främst att arternas livsmiljöer förändrats eller i värsta fall försvunnit helt. Enligt den senaste rödlistan (2020) är de faktorer som påverkar flest antal rödlistade arter avverkning och igenväxning. Avverkning av skog gör att arealen skogsmark med naturliga strukturer och en naturlig dynamik minskar och därmed även livsmiljön för ett stort antal arter. Problematiken kring igenväxning är mer mångbottnad och påverkas av flera faktorer. Bristande hävd (bete och slätter) är en betydande faktor men även gödsling och trädplantering av främst gran är betydande orsaker till att det öppna landskapet sluts.

Violettkantad guldvinge, en både vacker och rödlistad fjäril som bland annat flyger på blomrika ängar söder om Oderljunga.

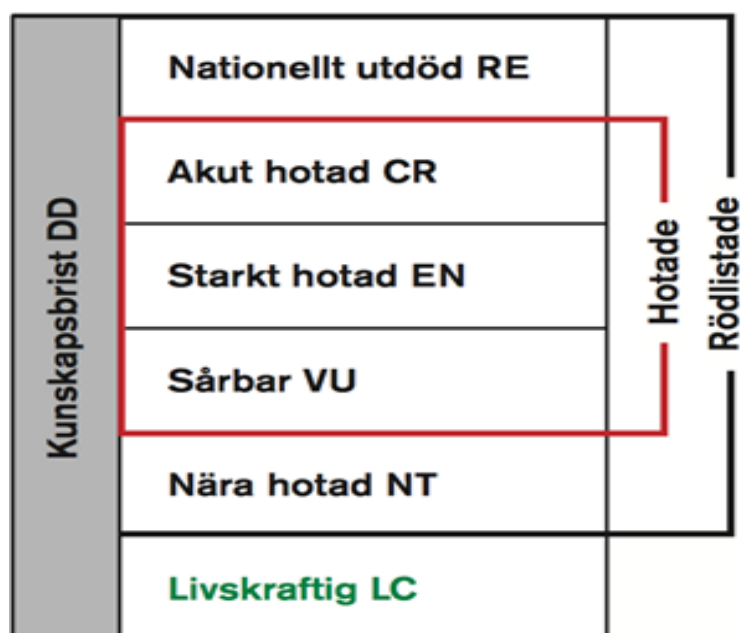
Nationella rödlistan och artskyddsförordningen

I rödlistan bedöms risken för att enskilda arter ska försvinna från Sverige. Listan omfattar arter som har minskat eller har små populationer och därmed löper en ökad risk att dö ut från landet. Bedömningarna görs av artansvariga på Artdatabanken tillsammans med 16 expertkommittéer för de olika organismgrupperna. Listan fastställs sedan av Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten. Den senaste rödlistan presenterades i april 2020 och ersätter rödlistan från 2015.

Av Sveriges cirka 60 000 arter har 21 740 arter bedömts inför den senaste rödlistan och av dessa klassificeras 4 746 som rödlistade (Artdatabanken 2020). Skog och jordbruksmark är de två viktigaste miljöerna för rödlistade arter och här är det avverkning och förändringar i jordbrukslandskapet (upphörd hävd, skogsplantering på jordbruksmark, intensifierat jordbruk mm) som utgör de största hoten. De rödlistade arterna placeras i olika hotkategorier beroende på utdöenderisken (Fig1).

Utöver den nationella rödlistan är artskyddsförordningen ett viktigt verktyg i naturvårdsarbetet. Mycket av förordningens innehåll har sitt ursprung i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv som genom förordningen blivit en del av den svenska lagstiftningen. För samtliga vilda fåglar och de arter som är markerade med "n" eller "N" i förordningens bilaga 1 är det bland annat förbjudet att skada eller förstöra arternas fortplantningsområden eller viloplatser, oavsett om det sker avsiktligt eller oavsiktligt. Förordningens bestämmelser gäller även då detaljplaner eller bygglov vunnit laga kraft.

Om en planerad åtgärd riskerar att skada eller förstöra en livsmiljö för en art listad i bilaga 1 kan kommunen ansöka om dispens hos länsstyrelsen. I naturvårdsverkets handbok för artskyddsförordningen från 2009 redogörs för hur förordningen ska tillämpas.

Nationella rödlistans hotkategorier baserat på utdöenderisken.

Perstorps kommun tillhör de skånska skogskommunerna. Drygt 60 % av den totala arealen utgörs av skogsmark vilket kan jämföras med mindre än 2 % för de sydvästskånska kommunerna. Naturen är överlag varierad med både barr- och lövskog och däremellan ett stort antal mossar. Flera av mossarna har höga naturvärden och bidrar i stor utsträckning till variationen i landskapet. I kommunen finns också ett flertal sjöar varav Bälingsjön och Fjällrammsjön är de två största. Av det tidigare odlingslandskapet finns idag bara små rester kvar vilket gör det särskilt värdefullt, både ur naturvårdssynpunkt och för variationen i landskapet. Kommunen avvattnas via ett flertal vattendrag där Bäljane å och Perstorpsbäcken är de största.

Beskrivning av naturtyper

Perstorps natur är mycket variationsrik och det förekommer många olika naturtyper. Nedan beskrivs några av de vanligaste förekommande naturtyperna i kommunen.

Skogslandskapet

Skogen är den biotoptyp som är i särklass vanligast i kommunen. Drygt 60 % av kommunens yta utgörs av skogsmark. Karaktäristiskt för Perstorps skogar är att de domineras av lövskog med inslag av tall. Planterad gran förekommer på flera platser men ”vild” gran saknas helt.

Just skogen är en av de naturtyper som påverkats allra mest de senaste decennierna. Ur biologisk synvinkel, tyvärr till det sämre. Visserligen återfinns de absolut högsta naturvärdena i skogsmiljön men i de rationellt skötta granskogarna finns också de biologiskt fattigaste områdena. Täta granplanteringarna med ett täcke av nedfallna barr, helt utan markvegetation blir allt vanligare både i kommunen och hela landet.

I kommunen finns dock flera skogsområden med höga naturvärden. Dessa områden ligger ofta svårtillgängligt i branter eller sumpmarker. Där har rationellt skogsbruk inte kunnat bedrivas vilket fått till följd att höga naturvärden utvecklats med åren. Exempel på skogsmiljöer med särskilt höga naturvärden är gammal hedbokskog med inslag av tall som bland annat finns i de tätortsnära naturreservaten Mulleskogen och Uggleskogen. Vidare finns värdefulla alsumpskogar på flera platser i kommunen och äldre ekbestånd som bland annat finns direkt söder om Perstorps tätort och vidare söderut mot Gustavsborg. I de norra delarna av kommunen finns flera mossar omgivna av sumpskogar bestående av företrädesvis gran, bok, björk och tall.

Ett problem för många skogsberoende arter är den fragmentering som dagens skogsbruk gett upphov till. De värdekärnor som finns är ofta mer eller mindre isolerade och arter som har begränsad spridningsförmåga drabbas hårt. Ett annat problem i Perstorps skogar är brist på död- och döende ved, vilket kanske är den viktigaste orsaken till att många växt- och djurarter minskar i skogen.

Det finns flera metoder att hjälpa arter som är beroende av död ved eller speciella trädstrukturer. En metod är veteranisering där man genom olika sätt, såsom toppkapning, bohålsborrning, ringbarkning, och kraftig kronreducering kan skapa strukturer som normalt sätt uppträder på betydligt äldre träd. På detta sätt gynnas krävande arter som annars främst förekommer på riktigt gamla och ofta skadade träd.

Variation och en mångfald av naturtyper är grunden för ett rikt biologiskt liv. I Perstorps kommun finns många olika naturtyper och därmed en stor artrikedom.

En annan metod att öka andelen död ved är att helt enkelt placera högar med avverkade stammar och ris, så kallade faunadepåer i områden med brist på död ved. Denna metod kan med fördel användas i tätortsnära lägen i samband med informationssatsningar riktade till allmänhet och skolor

Odlingslandskapet

Det odlingslandskap vi ser idag är produkten av de cirka 6000 år som människan har påverkat landskapet genom lantbruk. De första odlingarna utgjordes av röjda ytor i skogen som efter några år, när markens näringsinnehåll tagit slut, övergick till betesmark. Sedan dess har markanvändningen varierat väldigt men många av våra ängar och betesmarker har nyttjats för ändamålet i hundratals år.

Den långvariga hävden som ägt rum i vissa områden har gjort att växtsamhällen med en tillhörande insektsfauna under lång tid har utvecklats och anpassat sig till dessa miljöer. Och det är just tiden, den långa kontinuiteten, av brukande och hävd som resulterat i det varierande odlingslandskap med blommande ängar, dikesrenar, grova träd, vattensamlingar och betesmarker med mera vi eftersträvar idag. Idag utgör betesmarker en naturtyp som hyser bland den största mångfalden i Perstorp.

Exempel på värdefulla betesmarker finns bland annat väster om Oderljunga, Lönsdala och Karsholm. I odlingslandskapet finns också värdefulla träd. I Gustavsborgsområdet i sydöstra delen av kommunen finns flera grova ädellövträd, framförallt ekar med mycket höga värden. Just eken är värdväxt för en mängd arter, inte minst bland insekter, lavar och svampar. Gamla ekar är också värdefulla boträd för fåglar och fladdermöss.

Det enskilt största hotet mot odlingslandskapets biologiska mångfald är försämrad eller upphörd hävd på grund av färre betesdjur. En tråkig trend som tyvärr har pågått en tid och leder till att betesmarker och hagar växer igen eller helt försvinner. Det som står på spel är inte bara de finaste naturbetesmarkerna och de arter som finns där utan hela landskapet och ett värdefullt kulturarv.

Stråfingersvampen är en av odlingslandskapets hotade arter. Den växer i välhävdade ängs- och naturbetesmarker. Den förekommer på fyra platser i kommunen.

Våtmarker

De flesta våtmarker i Perstorps kommun finns i skogen och utgörs huvudsakligen av mossar. I odlingslandskapet finns enstaka kärr men mossarna är både fler och större. Ett gemensamt ord för mossar och kärr är myr eller myrmark. Skillnaden mellan ett kärr och en mosse beror på hur vattnet tillförs. Mossmarken får merparten av vattnet via nederbörden vilket medför att näringstillförseln är mycket liten. Kärrrets vatten kommer från den omgivande fastmarken och tillför en större mängd näring. Kärren kan grupperas i en serie från mycket näringsrika till mycket näringsfattiga.

I Perstorp finns flera mossar av nästan norrländsk karaktär med arter som klockljung, hjortron och den vackra myrliljan. På några av mossarna kan orrarnas spel avnjutas på vårarna. Perstorps kommunfågel, tjädern, håller också till i myrkanterna.

En trend i hela landet och framförallt i Södra Sverige är att många öppna mossar växer igen med tall och björk vilket missgynnar många av mossarnas växter och djur. Flygfoton från 40-talet visar att björk men framförallt tall har en betydligt större utbredning på mosseplanen idag. Orsaken är främst utdikning men sannolikt också en gödningsseffekt av luftburet kväve. Tidigare har även torvtäkt inverkat negativt på många av mossarna men idag bryts det bara på Rågmyren, Köpinge myr och Smörmyr.

Kärren har en betydligt mer begränsad förekomst i kommunen och består mestadels av alkärr och andra lövkärr. En våtmarkstyp i kommunen är de gamla anlagda karpdamarna. Kring Perstorp samhälle och i Gustavsborgsområdet utgör de än idag ett påtagligt inslag i landskapsbilden. Kring första världskriget och något decennium därefter var Perstorp ett centrum för karpodling i Sverige och betydande mängder fisk exporterades bland annat till Tyskland. Vid den tidpunkten fanns det drygt 100 karpdammar i södra delen av kommunen. Idag är flera tyvärr torrlagda men några finns kvar som våtmarker, dammar och sjöar än idag.

En speciell våtmarkstyp för Perstorps kommun är de gamla karpdamarna. Flera finns kvar än idag som t.ex. Store damm. Runt förra sekelsskiftet fanns drygt 100 karpdammar bara i södra delen av kommunen.

Våtmarker är värdefulla tillskott i landskapet och utgör livsmiljö för många växter, insekter, grod- och kräldjur samt fåglar.

Sjöar och vattendrag

Perstorps kommun har med skånska mått mätt mycket sjöar. Flera av dem härrör delvis från förra seklets karpdammar. I södra delen av kommunen finns ett större sjö- och våtmarkskomplex bestående av Tranesjön, Henrikstorpssjön, Ybbarpssjön, Lille sjö och Store sjö där både storlom och fiskgjuse häckar. Längre norrut i kommunen finns ytterligare två större sjöar, Fjällramsjön och Bälingesjön. Utöver sjöarna finns det som tidigare nämnt ett stort antal fiskdammar. De större vattendragen i kommunen är Bäljane å, Perstorpsbäcken och längst i söder Ybbarpsån. Vattendragen i kommunen spelar en viktig roll för strömvattenlevande organismer såsom öring och syrekrävande bottenfauna.

Vatten är alltid värdefullt och bidrar till variation, både landskapsmässigt och biologiskt. Utöver den självklara grundförutsättningen för vattenlevande organismer gynnar vatten även landlevande arter. Grunden för allt liv i sötvattensmiljöer är alger och andra växter. Dessa försörjer övriga nivåer i näringskedjan. För att återföra näringsämnena behövs nedbrytare som t.ex. sötvattensgråsuggor, sländlarver och kräftor, men även bakterier och andra mikroorganismer. I den andra nivån i näringskedjan finns växtätare, främst djurplankton som hoppkräftor och hinnkräftor. Dessa konsumeras i sin tur av större djur som rovinsekter och planktonätande fisk. Dessa blir slutligen föda för rovfiskar eller fåglar som häger och tärnor. De olika nivåerna i näringskedjan är beroende av varandra och rubbas en nivå får det följder i hela systemet. Därför är vattenmiljöer alltid känsliga. Strandzonerna, både till sjöar och vattendrag, är ofta mycket artrika genom de många olika zoner som skapas med olika fuktighet och vattenståndsvariationer och är nästan alltid bevuxna med vass, säv, starr- och fräkenväxter.

I Bäljane å leker bland annat laxen. När den är några år gammal vandrar den ut i nordatlanten för att efter ett till fyra år återvända till Bäljane å för att leka. En imponerande vandring, helt i klass med våra flyttfåglar.

I kommunen finns många värdefulla sjöar och vattendrag. Bäljane å räknas som ett nationellt värdefullt vattendrag.

Rödlistade arter i Perstorps kommun

I kommunen har flera rödlistade arter påträffats, både före och under arbetet med naturvårdsprogrammet. De rödlistade arterna förekommer främst i skogsmark och i jordbruksmark, och då främst i naturbetesmarker. Rödlistade arter förekommer även i olika vattenmiljöer och i miljöer som är starkt påverkade av mänsklig aktivitet som täkter, kantzoner av åkermark och parker med äldre träd. Under de senaste 25 åren har knappt hundralet rödlistade arter observerats i Perstorps kommun. I tabellen nedan redovisas de arter som reproducerar sig eller sannolikt reproducerar sig i kommunen.

Rödlistade arter observerade i Perstorps kommun från 1990 till 2020. Uppgifter från Artdatabanken, andra inventeringsunderlag samt från inventering i samband med naturvårdsprogrammet. Arter som noterats i samband med fältinventering inför naturvårdsprogrammet har markerats med *.

VETENSKAPLIGT NAMN	SVENSKT NAMN	HOTKATEGORI
INSEKTER		
<i>Harpalus rufipalpis</i>	Hedfrölöpare	NT
<i>Diodontus tristis</i>	Stekel, saknar svenskt namn	NT
<i>Lycaena bipotboe*</i>	Violettkantad guldvinge	NT
<i>Zygaena viciae*</i>	Mindre bastardsvärmare*	NT
<i>Zygaena loniceræ</i>	Bredbrämrad bastardsvärmare	NT
<i>Adscita sticticus*</i>	Ångsmetallvinge	NT
<i>Nomada armata*</i>	Väddgökbi	VU
<i>Rhinusa collina</i>	Skalbagge	NT
<i>Satyrium w-album</i>	Almsnabbvinge	NT
FÅGLAR		
<i>Accipiter gentilis</i>	Duvhök	NT
<i>Larus argentatus</i>	Gråtrut	VU
<i>Chroicocephalus ridibundus</i>	Skrattnås	NT
<i>Larus canus</i>	Fiskmå	NT
<i>Numenius arquata</i>	Storspov	EN
<i>Apus apus</i>	Tornseglare	EN
<i>Alcedo atthis</i>	Kungsfiskare	VU
<i>Dryocopus martius</i>	Spillkråka	NT
<i>Dryobates minor</i>	Mindre hackspett	NT
<i>Delichon urbicum</i>	Hussvala	VU
<i>Phoenicurus olerosus</i>	Svart rödstjärt	NT
<i>Saxicola rubetra</i>	Buskskvätta	NT
<i>Sturnus vulgaris</i>	Stare	VU
<i>Emberiza citrinella</i>	Gulsparrv	NT
<i>Emberiza schoeniclus</i>	Sävsparv	NT
<i>Tachybaptus ruficollis</i>	Smådopping	NT
<i>Corvus corone</i>	Kråka	NT
<i>Poecile palustris</i>	Entita	NT
<i>Chloris chloris</i>	Grönfink	NT
<i>Turdus pilaris</i>	Björktrast	NT
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Svartvit flugsnappare	NT
<i>Vanellus vanellus</i>	Tofsvipa	VU
<i>Poecile montanus</i>	Talltita	NT
<i>Haliaeetus albicilla</i>	Havsörn	NT
<i>Turdus iliacus</i>	Rödvingetrast	NT
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Rörsångare	NT
<i>Actitis hypoleucos</i>	Drällsnäppa	NT
<i>Anas crecca</i>	Kricka	VU
<i>Curruca curruca</i>	Ärtsångare	NT
<i>Linaria flavirostris</i>	Vinterhämling	VU
<i>Asio otus</i>	Hornuggla	NT
<i>Mareca penelope</i>	Bläsand	VU
<i>Ciconia ciconia</i>	Vit Stork	EN
<i>Circus cyaneus</i>	Blå kärrhök	NT
<i>Aquila chrysaetos</i>	Kungsörn	NT
<i>Falco columbarius</i>	Stenfalk	NT
<i>Somateria mollissima</i>	Ejder	EN
<i>Pinicola enucleator</i>	Tallbit	VU
<i>Aythya ferina</i>	Brånand	EN
<i>Haematopus ostralegus</i>	Strandskata	NT
<i>Riparia riparia</i>	Backsvala	VU
<i>Serinus serinus</i>	Gullhämling	VU
<i>Emberiza hortulana</i>	Oxtolansparv	CR
<i>Tadorna tadorna</i>	Gravand	NT

DÄGGDJUR

<i>Erinaceus europaeus</i>	Igelkott	NT
<i>Lutra lutra</i>	Utter	NT

LAVAR

<i>Pyrenula nitida</i> *	Bokvårtlav*	NT
<i>Lecanora glabrata</i> *	Bokkantlav*	NT
<i>Cladonia parasitica</i>	Dvärgbägarlav	NT
<i>Bactrospora corticola</i> *	Liten sönderfallslav*	NT
<i>Opegrapha vermicellifera</i> *	Stiftklottedlav*	NT
<i>Ahyocoria ochroceila</i> *	Orangepudrad klottedlav*	NT
<i>Blastenia corralis</i> *	Tät korallöcangelav*	VU
<i>Baciäna pbacodes</i> *	Liten hundlav	NT
<i>Baciäta incompta</i> *	Savhundlav	EN
<i>Baciäta rosella</i> *	Rosa hundlav	VU
<i>Megalania lauren</i> *	Liten ädellav*	EN
<i>Lobaria pulmonaria</i>	Luuglav	NT
<i>Multiclavula mucida</i> *	Ved-lavklubba*	VU
<i>Gyalecta carneola</i>	Ädelkronlav	VU
<i>Cladonia incrassata</i>	Torvbägarlav	NT
<i>Peltigera collina</i>	Grynig filtlav	NT

SVAMPAR

<i>Fistulina hepatica</i> *	Oxtungesvamp*	NT
<i>Grifola frondosa</i> *	Korallticka*	NT
<i>Xyllobolus frustulatus</i> *	Rutskinn*	NT
<i>Clavaria straminea</i> *	Stråfingersvamp*	NT
<i>Hygrocybe nitrata</i> *	Lutvaxskivling*	NT
<i>Ischnoderma resinosum</i>	Sydlig sotticka	NT
<i>Climacodon septentrionalis</i>	Grentaggsvamp	NT
<i>Dermoloma pseudocuneifolium</i> *	Sammetsmusseron*	VU

KÄRLVÄXTER

<i>Thymus serpyllum</i> *	Bäcktimjan*	NT
<i>Arnica montana</i> *	Slättergubbe*	VU
<i>Lytbrum portula</i> *	Rödlänke*	NT
<i>Scoropenera humilis</i> *	Svinrot*	NT
<i>Valeriana dioica</i> *	Småvänderot*	VU
<i>Pulsatilla vernalis</i>	Mosippa	EN
<i>Fraginus excelsior</i>	Ask	EN
<i>Ulmus glabra</i>	Skogsalm	CR
<i>Juncus squarrosus</i>	Borsttåg	NT
<i>Anthemis arvensis</i>	Åkerkulla	NT
<i>Crepis tectorum</i>	Klofibbla	NT
<i>Raphanus raphanistrum</i>	Åker rättika	VU
<i>Odonites vernus</i>	Åker röttoppa	NT
<i>Stachys arvensis</i>	Åkersyska	VU
<i>Sagina revelierei</i>	Sylnarv	NT
<i>Epilobium obscurum</i>	Möck dunört	NT
<i>Apera spica-venti</i>	Kösa	NT
<i>Taraxacum duplidentifrons</i>	Svarttandad maskros	VU
<i>Galeopsis ladanum</i>	Mjukkån	NT
<i>Aphanes australis</i>	Småjungfrukam	NT
<i>Aira caryophylla</i>	Vittätel	NT
<i>Lytbrum portula</i>	Rödlänke	NT
<i>Leonurus cardiaca</i>	Hjärtstilla	VU
<i>Trifolium aureum</i>	Gullklöver	NT
<i>Genista pilosa</i>	Härginst	NT
<i>Carex caryophylla</i>	Vårstarr	NT

Ansvarsbiotoper i Perstorps kommun

Ansvarsbiotoper är miljöer som är särskilt viktiga att värna och där exempelvis en kommun, ett län eller ett land har ett ansvar på grund av särskilt stora förekomster eller kvalitéter av biotopen.

Genom att föra fram ett antal kommunala ansvarsbiotoper kan prioriteringar inom det kommunala naturvårdsarbetet underlättas. De utpekade ansvarsbiotoper är miljöer som kommunen bedöms ha ett särskilt ansvar för i ett regionalt, nationellt eller till och med internationellt perspektiv. Ansvarsbiotoperna utgör biologiskt värdefulla naturmiljöer med liten och ofta minskande utbredning men där en stor andel eller särskilda kvalitéter finns i kommunen.

Utifrån en nationell strategi för formellt skydd av skog, framtagen av Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen, har Länsstyrelsen i Skåne tillsammans med Skogsstyrelsen tagit fram en regional strategi för Skåne (2006). Strategin syftar bland annat till att visa vilka skogstyper och trakter som bör prioriteras vid beslut om bildande av naturreservat och biotopskyddsområden eller för upprättande av naturvårdsavtal. Sverige bedöms ha ett nationellt ansvar för ädellövskogar i nemoral och boreonemoral region, hassellundar samt triviallövskogar med ädellövinslag.

I detta arbete lyfts också ett antal skånska ansvarsbiotoper. Hit hör bokskog, ekskog, blandädellövskog, trädbärande ängar och hagar samt klubbalkog där även ett internationellt ansvar finns för ädellövskogarna. För andra miljöer än trädbärande marker saknas liknande underlag i Skåne.

Samtliga av dessa skogsbiotoper förekommer i Perstorps kommun men i varierande omfattning. Bland skogsmiljöer ska för Perstorps del i första hand trädbärande betesmarker och klubbalkogar betraktas som kommunala ansvarsbiotoper och särskilt de alsumpskogar med gamla träd och en rik förekomst av multnande ved. Dessa miljöer förekommer i god omfattning i kommunen och några av dem, framför allt bland de trädbärande betesmarkerna, har mycket höga naturvärden. I Perstorps kommun finns, med skånska mått mätt, gott om myrar och mossar med höga värden. Hit hör bland annat den stora Varshultamyren som kommunen delar med Klippans kommun. Varshultamyren har mycket höga värden och är Natura 2000-område och sedan år 2014 även naturreservat.

Naturgeografi och geologi

Naturgeografiskt tillhör Perstorps kommun det nordostskånska barrskogslandskapet som trots namnet till stora delar är bevuxet med lövskog.

Geologiskt så domineras Perstorp av gnejser, genombrutet av ett flertal diabasgångar. Gnejsen tillhör de så kallade Sydvästsvenska gnejserna och bildades för cirka 1,7 miljarder år sedan. Diabasgångarna är av betydligt yngre härkomst och bildades för cirka 250 miljoner år sedan. Som nämnts tidigare finns det stora torvfyndigheter på ett flertal platser i kommunen. Torv är ett organiskt material som började bildas redan direkt efter den senaste istidens avsmältning. Brytning av torv har varit vanligt förekommande i kommunen men förekommer idag bara på Rågmyren, Köpinge myr och Smörmyr.

Ansvarsbiotoper

Ansvarsbiotoper är miljöer som är särskilt viktiga att värna och där exempelvis en kommun, ett län eller ett land har ett ansvar på grund av särskilt stora förekomster eller kvalitéter av biotopen. Ansvarsbiotoperna är biologiskt värdefulla miljöer med liten och ofta minskande utbredning men där en stor andel eller särskilda kvalitéter finns i kommunen. I Perstorp kan trädbärande betesmarker och klubbalkogar betraktas som kommunens ansvarsbiotoper.

Sommar i alsumpskogen, en ansvarsbiotop för Perstorps kommun.

Det finns flera sätt att skydda naturen. Miljöbalken erbjuder en rad olika skyddsformer även för kommuner där naturreservat är den vanligaste. Kommuner har också möjlighet att inrätta biotopskyddsområde och teckna naturvårdsavtal med markägare. I Perstorp finns både kommunala och statliga naturreservat, Natura 2000-områden och områden med naturvårdsavtal. Regionalt är det länsstyrelsen i Skåne län som ansvarar för naturvårdsarbetet och därmed även naturskyddet. Kommunens senast inrättade naturreservat är Varshultamyren från 2014.

Riksintresse

I Perstorps kommun finns flera riksintressen. Riksintresse för väg, järnväg och också för naturvård. Riksintressena för naturvård utgörs av Varshultamyren. Även Ugglekogen är riksintresse eftersom det är ett Natura 2000 område. Se beskrivning av respektive område nedan.

Natura 2000

Det finns två områden i kommunen som är upptaget på EU:s nätverk för värdefull natur. Varshultamyren och Ugglekogen. Områdena pekas ut av kommissionen efter förslag från respektive medlemsland. Alla Natura 2000-områden klassas automatiskt som riksintresse, och i Perstorp är båda dessutom naturreservat (för beskrivning av respektive område se nedan).

I kommunen finns tre naturreservat som tillsammans utgör cirka 1% av kommunens yta. I Mulleskogen finns det en anlagd fika- och grillplats. Passa på att ta med picknick-korgen dit nästa gång!

Varshultamyren är både naturreservat och upptaget på EUs nätverk för värdefull natur, Natura 2000.

Naturresevat

I Perstorp finns det tre naturresevat (2021), Mulleskogens naturresevat och Uggleskogens naturresevat som är inrättade av kommunen samt Varshultamyrens naturresevat som är inrättat av länsstyrelsen. Alla naturresevat har en skötselplan och föreskrifter som reglerar vad som är tillåtet i resevatet. Skötselplanen och föreskrifterna fastställs i resevatsbeslutet och blir i och med att beslutet vinner laga kraft juridiskt bindande.

Mulleskogens naturresevat

Mulleskogens naturresevat är kommunalt inrättat och består av flera naturtyper som hedbokskog, blandskog av löv, ekskog, ung björkskog samt en del planterad granskog som på sikt ska avlägsnas. Däremellan finns flera karpdammar som anlades mellan år 1800-1890. Områdena i och kring dammarna är såklart kulturhistoriskt värdefulla men utgör också en viktig livsmiljö för insekter, fåglar och groddjur.

De äldsta trädbestånden är 80-90 åriga bokar och tallar som återfinns i södra delen av resevatet. I området centrala delar finns ung björkskog med mindre inslag av gran. I norra delen återfinns en relativt ung ekskog som på sikt kan utveckla höga naturvärden. Floran i resevatet är varierande med bl.a. grönvit nattviol, blåbär, brakved samt kruståtel som är mycket dominerande. I alsumpskogen samt runt dammarna växer bl.a. bredkaveldun, sjöfräken och gråstarr. Fågelfaunan kännetecknas av bland annat häckande kattuggla, mindre hackspett, knipa och lärkfalk.

Uggeskogens naturresevat

Resevatet är kommunalt inrättat och utgörs huvudsakligen av en äldre hedbokskog. Flera av bokarna är gamla och ihåliga vilket i kombination med en bitvis stor mängd multnande ved gynnat en lång rad sällsynta arter i området. De äldsta bokarna var sannolikt små bokplantor i slutet av 1700-talet.

Uggeskogen, ett tätortsnära naturresevat.

På Varshultamyren växer bland annat tuvull - ett viktigt inslag i tjädernas diet på våren.

Genom den centrala delen löper en bäck som kantas av lövskog främst bestående av björk, al och vide.

Området är bitvis kuperat med bokbevuxta sluttningar. I norr finns även ett par små ängsrester som ännu inte beskogats. Ingen av dessa hävdas idag men goda förutsättningar finns att återuppta hävden. I den nordvästra delen av området finns en liten damm.

I området finns en nyckelbiotop och ett objekt med naturvärden utpekade av skogsstyrelsen. Dessutom har länsstyrelsen utpekat hela området som Natura 2000-område.

Naturreseptat Varshultamyren

Varshultamyren är ett myrkomplex bestående av svagt till tydligt välvda mosseplan med större dråg, en gungflykantad göl, laggkärr och skogsbevuxen myr.

Myren omges mestadels av skog på fastmark bestående av planterad granskog och små partier med lövskog. På fastmarksholmar och utskjutande uddar i myrmarken finns ett antal granplanteringar samt mindre partier av blandskog med bland annat björk, tall och ek. På sina håll finns även skog dominerad av ädellövträd som bok och ek. Mindre, öppna gläntor med enar och hedvegetation förekommer också. I huvudsak dominerar krustätelhet i dessa mer öppna partier.

Varshultamyren är i stort sett opåverkad med avseende på torvbrytning. Den är även mindre påverkad än de flesta andra skånska mossar med avseende på utdikning.

Fågellivet kännetecknas av arter som buskskvätta och trädpiplärka men även ett flertal arter typiska för fina myrområden och äldre barrskogar, som orre, tjäder, spillkråka, skogsduva och nattskärja, förekommer också. Området är utpekade som Natura 2000-område, och naturreseptatet har inrättats av länsstyrelsen.

Biotopskyddsområde

I Perstorps kommun finns två skogliga biotopskyddsområden inrättade av Skoggstyrelsen. Det äldre av dessa är beläget mellan Kåshässle och Linneröd nära kommungränsen. Området är på 1,7 hektar och består av mestadels av lövskog med barrinslag och vissa partier ädellövskog. Det nyare är beläget strax nordväst om Oderljunga och består av 1,7 bokädellövskog. Biotopskydden trädde i kraft 1999 respektive 2019.

Utöver dessa finns även ett generellt biotopskydd för ett antal biotoper i odlingslandskapet. Exempel på sådana områden är alléer, våtmarker i jordbruksmark, småvatten, märkegravar, källor, åkerholmar, odlingsrösen mm. Alla sådana områden är skyddade med automatik.

Naturminne

I Skåne finns totalt 51 områden skyddade som naturminne. Ett av dessa återfinns i Perstorps kommun. Området ligger strax öster om Bälinge och skyddades ursprungligen på grund av förekomsten av mosippa. Tyvärr har mosippan försvunnit från området sedan några år tillbaka. Inrättat av länsstyrelsen.

Naturvårdsavtal

Finns för två skogsområden i kommunen. Ett nordväst om Ebbarp och ett sydost om Varshult.

Nationellt värdefulla vatten

Totalt finns det cirka 100 vattenförekomster i Skåne som av länsstyrelsen bedöms vara nationellt särskilt värdefulla eller nationellt värdefulla. Alla av de utpekade sjöarna och vattendragen har höga värden för naturvård och fiske eller har värdefulla kulturmiljöer.

Ambitionen från länsstyrelsens sida är att alla dessa vattenförekomster ska få ett långsiktigt skydd och även restaureras där behov finns.

Skyddad natur

Det vanligaste sättet att skydda natur är att bilda naturreservat. I Perstorp finns två reservat inrättade av kommunen samt ett statligt. För alla naturreservat finns en antagen skötselplan och föreskrifter som reglerar vad som är tillåtet i reservatet.

I kommunen västra del, i gränsen mot Klippans kommun finns Perstorps äldsta skogliga biotopskyddsområde.

Almaån/Hörlingeån

Almaån (från Finjasjön till Helge å), Rökeån och Hörlingeån inklusive biflöden är klassat som nationellt värdefullt vattendrag. Motiven till klassningen är att det är ett naturligt meandrande vattendrag med en bitvis välutvecklad alsumpskog och fuktängar.

Vattendraget är en viktig vandringsled och reproduktionsområde för lax, havsvandrande öring, ål och flodnejonöga. I vattnet finns även samtliga sju stormusslor inklusive de rödlistade arterna flodpärlmussla och tjockskalig målarmussla (dock ej i Perstorps kommun). I Perstorp berörs endast Rävabäcken, ett mindre biflöde till Almaån.

Bäljane å

Bäljane å vid Hyllstofta och vidare västerut är klassat som ett nationellt värdefullt vattendrag främst beroende på att det är ett meandrande vattendrag med stora biologiska värden. Ån erbjuder fina områden för både lek och uppväxt av havsvandrande lax och öring. Exempel på rödlistade arter som återfinns i vattendraget är strömstare, forsärla och ibland kungsfiskare, sandkrypare, lax, ål, flodkräfta och i de övre delarna skalbaggen *Brychius elevatus*.

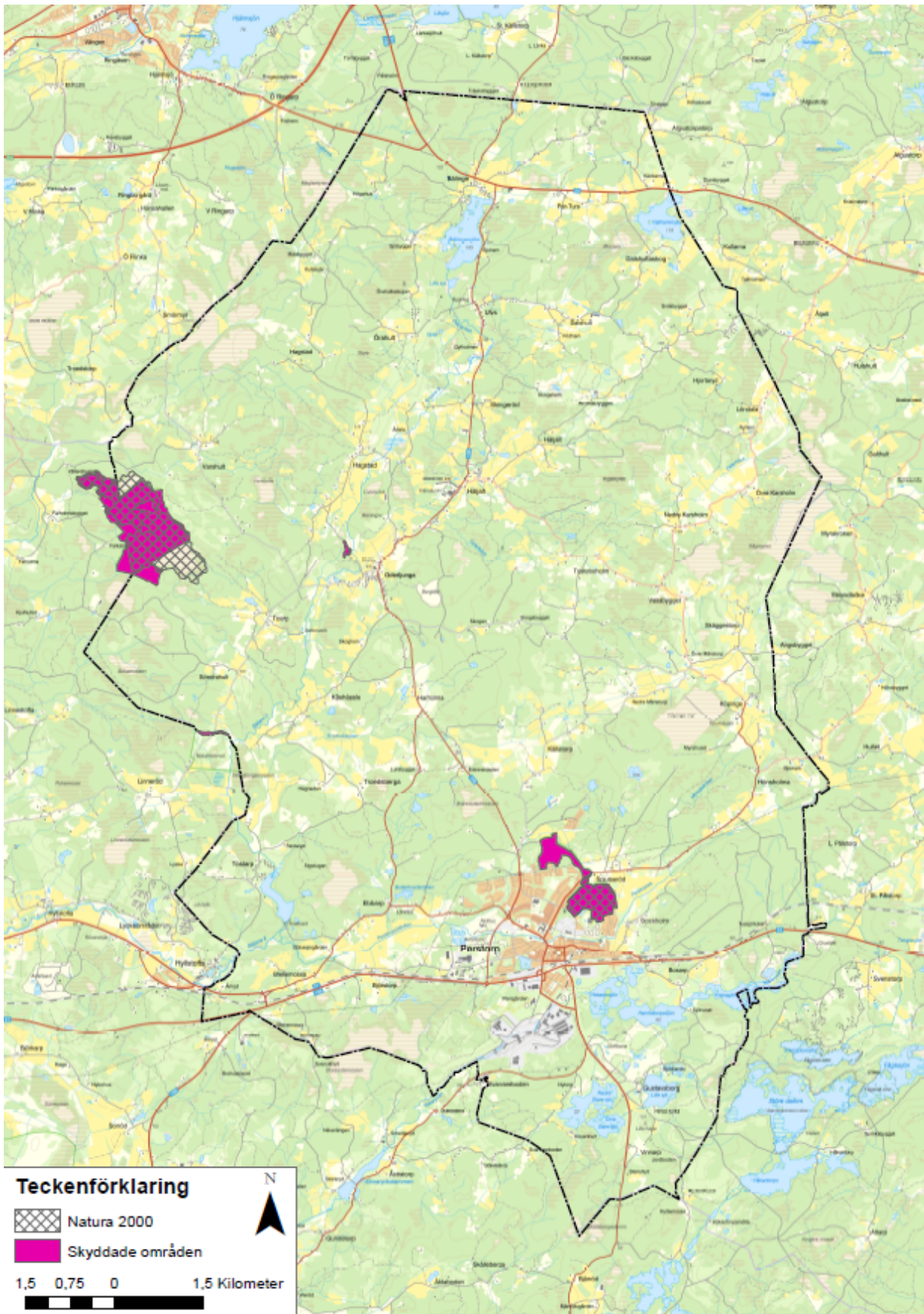
Andra typer av skyddsformer men som inte förekommer i kommunen är landskapsbildskydd, naturvårdsområde, nationalpark samt djur- och växtskyddsområde.

Strandskydd

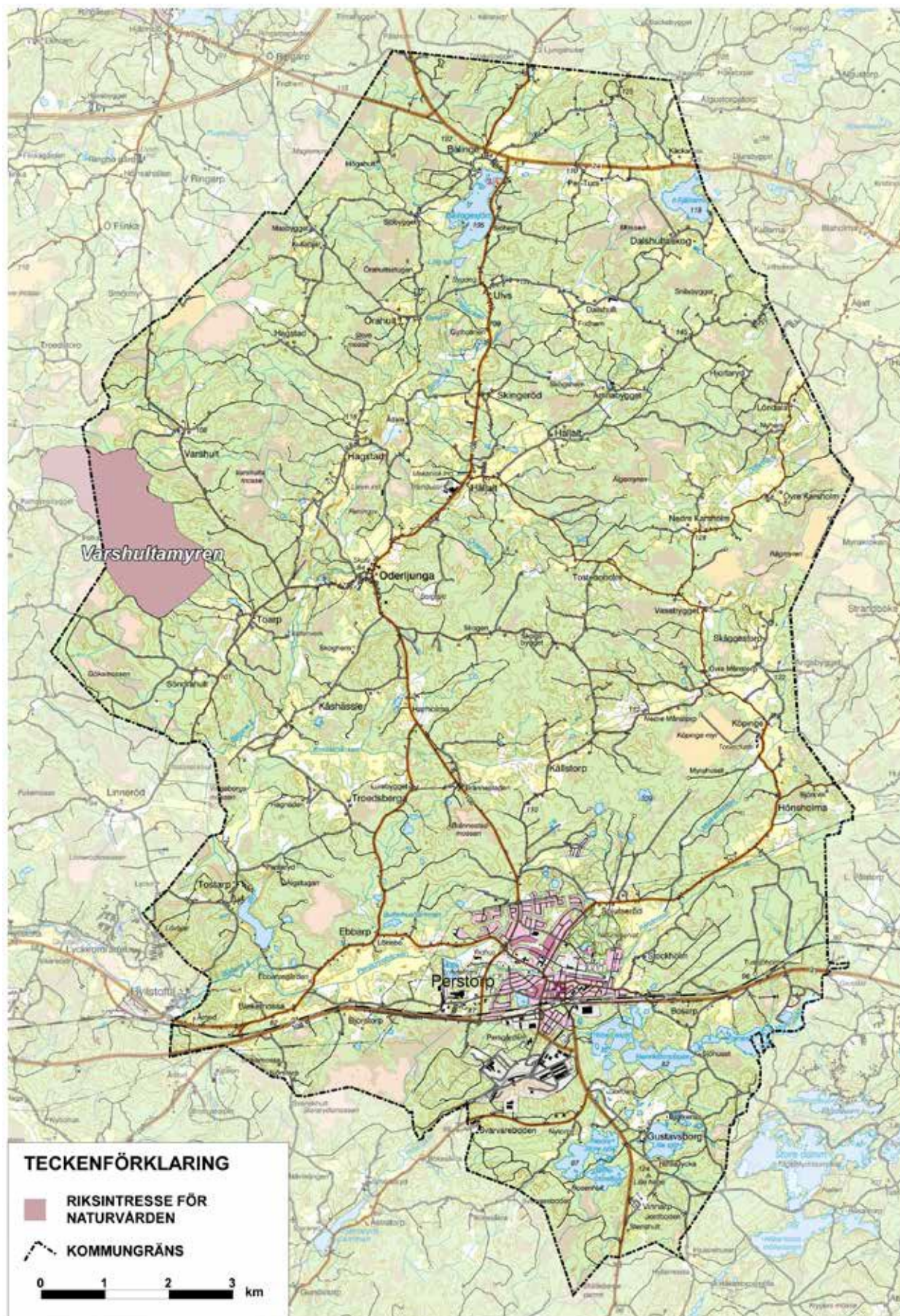
Strandskydd finns i hela Sverige och är en lag som stärker allemansrätten i strandzonen. Strandzonen, dvs. både land- och vattenområden som ligger inom 100 meter från strandlinjen. Syftet är dels att trygga allmänhetens tillgänglighet till friluftsliv, dels att skydda växt- och djurliv knutet till strandzonen. Inom strandskyddsområdet är det inte tillåtet att utföra några åtgärder som kan påverka växt- och djurlivet eller allmänhetens tillgänglighet till strandzonen. Exempel på åtgärder som inte är tillåtna är att uppföra nya byggnader eller anläggningar, väsentligt ändra befintliga byggnader och anläggningar, fälla träd, utföra grävarbeten, sprida gödsel mm. Förbuden gäller inte byggnader eller åtgärder som används inom jord- och skogsbruk samt för yrkesfiskare. Kommunerna och i vissa fall länsstyrelsen kan meddela dispens i särskilda fall.

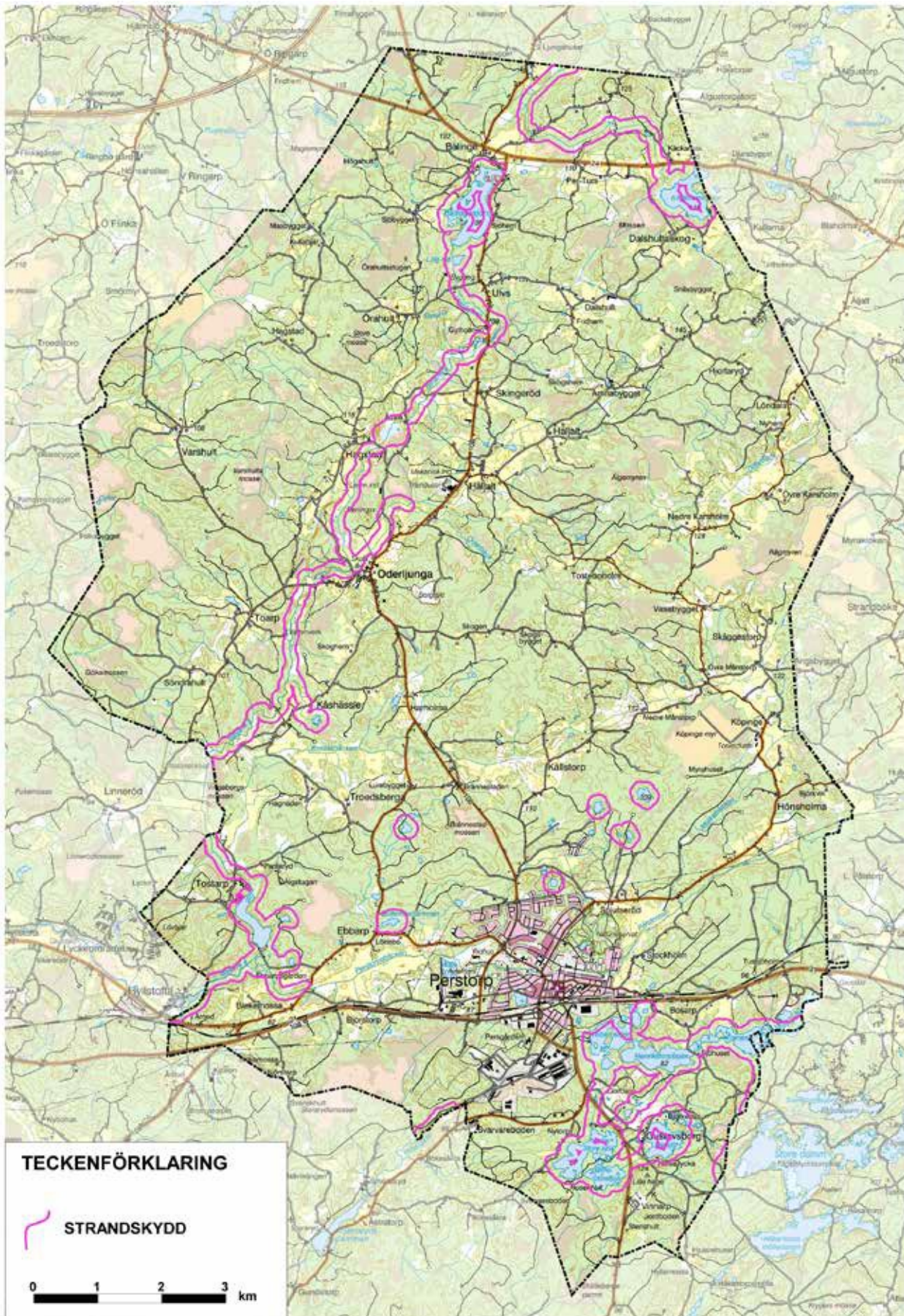
Perstorps kommun är med skånska mått mätt rik på sjöar.

Karta 1: Skyddad natur i Perstorps kommun 2021. Natura 2000-område, naturreservat och skogligt biotopskyddsområde. Observera att Natura 2000-område även är klassat som riksintresse.

Karta 2: Skyddad natur i Perstorps kommun 2015. Riksintresse för naturvård.

Karta 3: Skyddad natur i Perstorps kommun 2015. Strandskyddsområden.

Naturvårdslagstiftning är inget nytt i Sverige. Den första lagstiftningen på området kom redan 1909 då landets första nationalparker också avsattes. Då handlade naturvårdsarbete och även lagstiftningen mest om att skydda orörda stora områden, både från exploatering men även från besökare och friluftsliv. På senare år har inställningen till både naturvårdsarbete och lagstiftningen ändrats och idag ses både skötsel och friluftsliv som självklara ingredienser i arbetet för naturvården. Över tid har lagstiftningen skärpts och medvetenheten hos både allmänhet och beslutsfattare ökat.

Miljöbalken

Miljöbalken trädde i kraft 1 januari 1999. Syftet med miljöbalken är att främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer kan leva i en hälsosam och god miljö. I detta ingår såklart även naturmiljön som en viktig pusselbit. Balkens synsätt är att naturen inte bara är värdefull som livsmiljö för människor och andra organismer utan har ett eget värde i sig.

Miljöbalken har fem grundstenar som ska styra dess tillämpning.

- Hälsa och miljö ska skyddas
- Natur- och kulturområden skyddas och vårdas
- Den biologiska mångfalden ska bevaras
- En god hushållning av mark och vatten skall tryggas
- Återanvändning och återvinning ska främjas

Naturvårdsarbete återkommer i flera av balkens kapitel som till exempel de allmänna hänsynsreglerna, kapitel 3 och 4 om hushållning med mark och vatten samt kapitel 5 som behandlar miljö kvalitetsnormer. För en utförligare genomgång om naturvård i miljöbalken se naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se

Allemansrätten gäller inte i nationalparker och naturreservat. Där gäller särskilda föreskrifter som i de flesta fall finns skyltade i området

Ljung är en vanlig växt på flera av kommunens myrar.

Allemansrätten

Allemansrätten ger som namnet antyder alla en möjlighet att röra sig fritt i naturen. Det betyder att allmänheten har rätt att promenera, bada i sjöar, paddla kanot mm på privatägd mark eller vatten. Med detta kommer även ett ansvar och ett krav på hänsyn mot växter, djur och mot markägaren och andra besökare i naturen. Allemansrätten är ingen lag och det finns heller ingen lag som exakt definierar den. Däremot finns det sedan 1994 stöd för allemansrätten i grundlagen och rätten omges av lagar som sätter gränser för vad som är tillåtet. Detta gör att det inte alltid går att ge exakta besked om vad som är tillåtet att göra i naturen. Allemansrätten kan tolkas i domstol, men rättsfallen som rör allemansrätten är få.

I korthet innebär allemansrätten att:

Du får vandra, cykla, paddla och åka skidor om du inte riskerar att skada gröda eller känslig mark.

Du får inte vistas på privat tomtmark eller gårdsplaner och om insynen är fri ska du hålla dig på ett rejält avstånd och respektera den så kallade hemfridszonen.

Ridning och terrängcykling kräver extra försiktighet eftersom risken för markskador är stor. Rid eller cykla inte i markerade motionsspår om det sliter upp underlaget.

Du får passera betesmarker men du får inte skada stängsel eller boskap. Stäng grindar efter dig.

Du får inte köra bil eller annat motordrivet fordon på barmark i terrängen.

Det är tillåtet att tälta en natt, dock inte på jordbruksmark eller i nära anslutning till boningshus.

Du får elda i naturen om det inte finns risk för att elden sprider sig.

Du får färdas med båt och kanot i sjöar och vattendrag. Du får gå iland och förtöja, dock ej på tomtmark eller vid privata bryggor

Du får plocka blommor, bär och svamp som inte är fridlysta men du får inte bryta grenar eller fälla träd och buskar. Du får inte heller ta näver, eller bark från levande träd

Du får ta med hunden ut i naturen men mellan den 1 mars och den 20 augusti är det koppeltvång eftersom djurlivet är extra känsligt då.

Du får inte fiska eller jaga i kommunen om du inte har tillstånd av markägaren.

Nationalpark

Nationalparker har ett betydligt starkare skydd än naturreservat. Nationalparkerna ägs av staten och tanken med de svenska nationalparkerna är att utvalda värdefulla delar av det svenska landskapet ska skyddas mot exploatering. Närmsta nationalpark är Söderåsen i Klippans och Svalövs kommuner.

Naturreservat

Naturreservat kan inrättas av kommunen eller länsstyrelsen för att bevara biologisk mångfald, vårda och bevara värdefulla naturmiljöer eller tillgodose behov av områden för friluftslivet. Alla naturreservat har en skötselplan och föreskrifter som reglerar vad som är tillåtet i reservatet. Skötselplanen och föreskrifterna fastställs i reservatsbeslutet och blir i och med att beslutet vinner laga kraft juridiskt bindande. I Perstorps kommun finns det tre naturreservat (2021) varav Mulleskogen och Uggleskogen är kommunala och Varshultamyren är statligt.

Naturvårdsområde

Länsstyrelsen eller kommunen kunde innan miljöbalken trädde i kraft avsätta naturvårdsområden med stöd av naturvårdslagen. Skyddsformen var svagare än naturreservatet och fick inte hindra pågående markanvändning, som till exempel skogsbruk. Sedan miljöbalken trädde i kraft har möjligheten att skapa nya naturvårdsområden upphört. Redan bildade naturvårdsområden finns kvar och ska enligt miljöbalken numera betraktas som naturreservat. Saknas i kommunen.

Skir grönska i Uggleskogens naturreservat.

Biotopskyddsområde

Mindre områden av stor betydelse för biologiska mångfalden kan skyddas som biotopskyddsområde. I skogsmiljö är det Skogsstyrelsen som fattar beslut, i övrigt är det länsstyrelsen eller kommunen. I Perstorps kommun finns två särskilt utpekade skogliga biotopskyddsområde.

Vissa biotoper omfattas av ett generellt biotopskydd. Dessa är allé (enkel eller dubbel om minst 5 lövträd), odlingsröse i jordbruksmark, stenmur i jordbruksmark, åkerholme, källa med omgivande våtmark i jordbruksmark, våtmark och småvatten i jordbruksmark (inklusive öppna diken) och pilevall. För åtgärder som kan påverka dessa biotoper negativt måste dispens sökas.

Djur- och växtskyddsområde

Syftet med växt- och djurskyddsområden är att skydda enskilda arter som kräver särskilt skydd. Det kan till exempel handla om störningskänsliga fåglar. Skyddet inskränker både allmänheten via allemansrätten och markägarens rättigheter som till exempel jakt och fiske. Ofta gäller skyddet bara en viss period på året. I Perstorp finns inga djur- och växtskyddsområden.

Strandskyddsområde

Strandzonen, dvs. både land- och vattenområden som ligger inom 100 meter från strandlinjen omfattas av bestämmelserna för strandskydd. Syftet med bestämmelserna är dels att trygga allmänhetens tillgänglighet till friluftsliv men också att skydda växt- och djurliv knutet till strandzonen. I vissa fall har länsstyrelsen utvidgat strandskyddet till att omfatta 300 meter från strandlinjen.

Inom strandskyddsområdet är det inte tillåtet att utföra några åtgärder som kan

Död och döende ved är en viktig livsmiljö för många insekter, svampar, lavar och mossor. Att lägga ut död ved, så kallade, faunadepåer i vissa områden är ett sätt att motverka bristen på död ved.

Den rödlistade oxtungssvampen växer på rötter och stammar av gamla ekar. Den rötar eken och skapar substrat för andra vedlevande arter.

påverka växt- och djurlivet eller allmänhetens tillgänglighet till strandzonen. Exempel på åtgärder som inte är tillåtna är att uppföra nya byggnader eller anläggningar, väsentligt ändra befintliga byggnader och anläggningar, fälla träd, utföra grävarbeten, sprida gödsel mm. Förbuden gäller inte byggnader eller åtgärder som används inom jord- och skogsbruk samt för yrkesfiskare. Kommunerna och i vissa fall länsstyrelsen kan meddela dispens i särskilda fall.

Naturminne

Ett särpräglad naturföremål som stora äldre träd, flyttblock mm kan förklaras som naturminne. Beslutet kan fattas av såväl kommunen som länsstyrelsen och kan även omfatta marken kring naturföremålet som krävs för att skyddet ska bli fullgott. I kommunen finns ett område förklarat som naturminne strax öster om Bålinge för att skydda en numera bortgången förekomst av mosippa.

Fågeldirektivet samt art- och habitatdirektivet

EU:s fågeldirektiv innehåller regler till skydd för samtliga naturligt förekommande och vilt levande fågelarter inom EU. Skyddet gäller för såväl fåglarna som deras ägg och boplatser. Enligt fågeldirektivet ska medlemsländerna vidta åtgärder som är nödvändiga för att fågelpopulationerna ska kunna hållas på en nivå som uppfyller ekologiska, vetenskapliga och kulturella krav och samtidigt tar hänsyn till ekonomiska krav och till rekreationsbehov. Fågeldirektivet har fem bilagor där det bland annat listas vilka arter som är särskilt skyddsvärda och vilka arter som är tillåtna för jakt. Några arter har enligt fågeldirektivet eller art- och habitatdirektivet ett sådant unionsintresse att särskilda skyddsområden (fågeldirektivet) eller bevarandeområden (art- och habitatdirektivet) behöver utses. Syftet med bestämmelserna i art- och habitatdirektivet är att säkra den biologiska mångfalden genom bevarandet av naturligt förekommande livsmiljöer samt den vilda floran och faunan inom EU:s medlemsländer.

Många rödlistade arter är beroende av död och döende ved. Den döda veden ger liv.

Art- och habitatdirektivet består av två huvuddelar med gemensamt syfte. Den första delen handlar om bildandet av det ekologiska nätverket Natura 2000. Alla medlemsländer ska utse ett så stort antal områden som behövs för att särskilt listade arter och livsmiljöer som är ovanliga eller hotade i ett EU-perspektiv långsiktigt ska kunna finnas kvar inom EU. Den andra delen i habitatdirektivet handlar om ett generellt artskydd och som gäller överallt där arterna finns, oavsett om det är inom eller utanför Natura 2000-nätverket. De båda direktiven har implementerats i den svenska lagstiftningen och de arter som omfattas av direktiven återfinns i artskyddsförordningens bilaga 1.

Natura 2000

Natura 2000 har tillkommit med stöd av fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet. Direktiven kräver bland annat att medlemsländerna ska skapa ett nätverk av skyddade områden av de listade naturtyperna och arterna. Dessa områden utgör tillsammans nätverket Natura 2000, världens största nätverk av skyddad natur. Direktiven binder medlemsstaterna till ett visst mål eller resultat, men staterna får själva välja hur målen ska uppnås, det vill säga välja form och metod för arbetet med att nå målen. Syftet med direktiven är att bidra till att bevara den biologiska mångfalden inom EU. Områdena pekas ut av kommissionen efter förslag av respektive medlemsland. Alla Natura 2000-områden klassas i Sverige automatiskt som riksintresse för naturvård. I Sverige finns drygt 4000 Natura 2000-områden (2021) och huvuddelen av dessa är även skyddade som naturreservat.

De senaste årtiondena har det öppna landskapet slutits allt mer som en följd av bristande mängd betesdjur och slåtter. Det som står på spel är inte bara de finaste naturbetesmarkerna och de arter som finns där utan hela landskapet och ett värdefullt kulturarv.

Ängsmetallvinge, en rödlistad fjärl som förekommer på några platser i kommunen.

Artskyddsförordningen

Artskyddsförordningen reglerar fridlysning av djur och växter, samt vad som gäller för arter som pekats ut av EU som särskilt skyddsvärda, så kallade Natura 2000-arter. Mycket av förordningens innehåll har sitt ursprung i EU:s fågeldirektiv samt art- och habitatdirektiv som bland annat genom förordningen blivit en del av den svenska lagstiftningen. Samtliga vilda fåglar samt de växt- och djurarter som är markerade med ett N i bilaga 1 till artskyddsförordningen har fridlysts för att uppfylla kraven i EU:s habitatdirektiv. I bilaga 2 till artskyddsförordningen anges alla övriga arter som är fridlysta i hela landet, i ett län eller i en del av ett län, men som inte är upptagna i art- och habitatdirektivet. Utöver skyddet för vilda fåglar finns i Sverige cirka 300 växter och djur som är fridlysta. Exempelvis är alla orkidéer, ödlor, grodor, ormar och fladdermöss fridlysta. Landets kommuner har ansvar för flera frågor som berör skyddade arter. Ett exempel är planärenden, som kan ha en direkt inverkan på de intressen som tillvaratas av artskyddsförordningen och jaktförordningen. Kommunernas kunskap om syftet med och innehållet i förordningarna är därför viktigt. Naturvårdsverket har gett ut en handbok som beskriver artskyddsförordningen och även tar upp flera exempel på hur förordningen ska tillämpas.

Konventionen om biologisk mångfald

Under Rio-möte 1992 undertecknade Sverige konventionen om biologisk mångfald. Syftet var att motverka minskningen av biologisk mångfald. Idag har alla EU-länder undertecknat konventionen.

Ramsarkonventionen

Ramsarkonventionen som antogs 1972 i Ramsar, Iran, har som syfte att skydda internationellt värdefulla våtmarker. Idag har 154 länder undertecknat konventionen och i Sverige finns 51 så kallade Ramsar-områden varav de flesta även är Natura 2000-områden.

Bernkonventionen

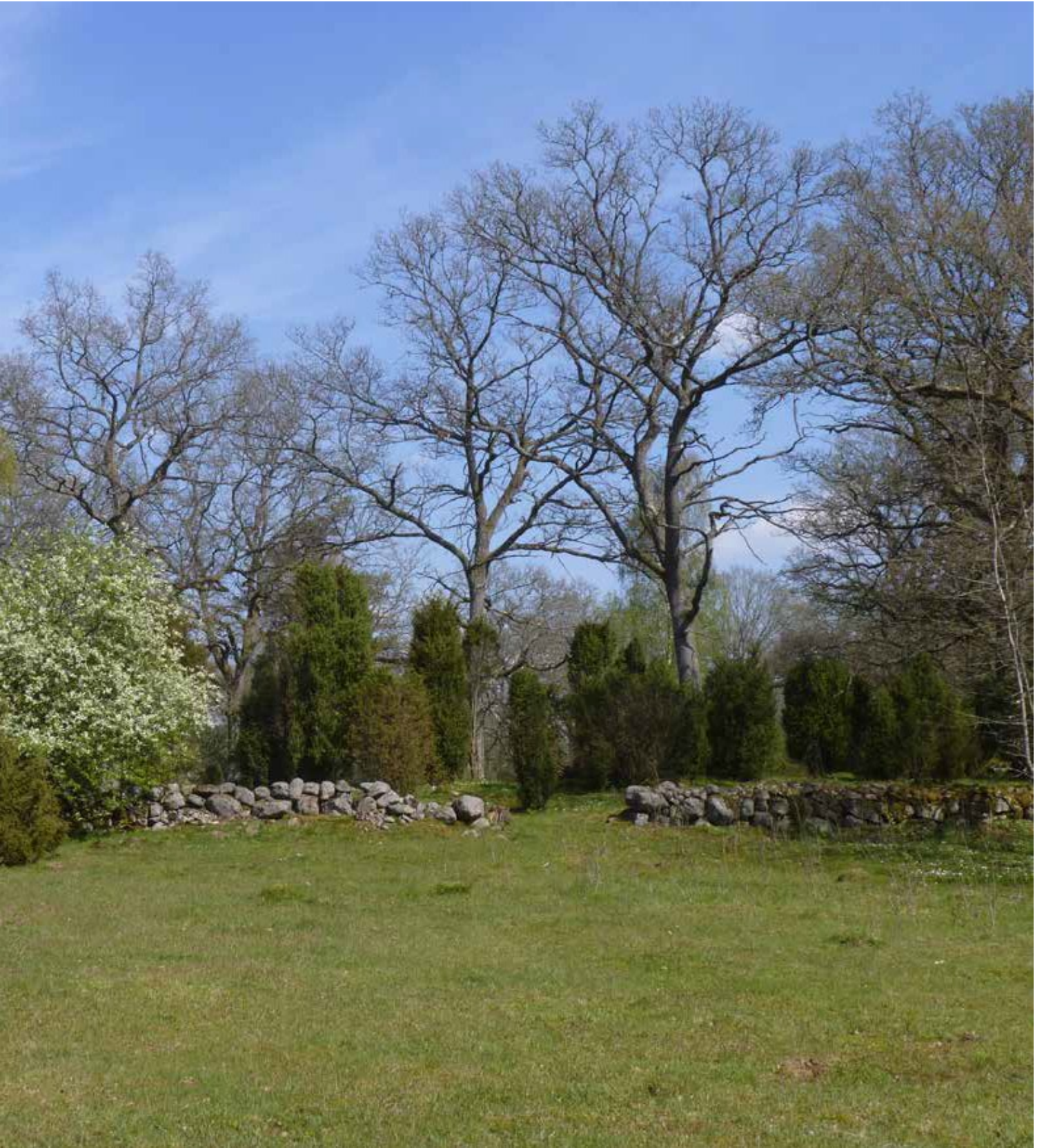
Konventionen för bevarandet av europeiskt djurliv och naturliga livsmiljöer, eller Bernkonventionen som den också kallas trädde i kraft 1998. Syftet med konventionen är att bevara den vilda florans och faunan och dess livsmiljöer.

Bonnkonventionen

Bonnkonventionen har som syfte att skydda migrerande arter det vill säga arter som flyttar över nationsgränser och hav. Syftet är att skydda arterna både under flyttningen samt på sommar- och vinterkvarteren.

Blommande buskar och småträd som hägg, hagtorn och sälg är värdefulla pollen- och nektarkällor för fjärilar, bin och många andra insekter. Insektsrikedomen bidrar i sin tur till en rik fågelfauna.

Naturvårdsprogram för Perstorps kommun ska ses som en konkretisering och lokalanpassning av flera nationella miljö kvalitetsmål. Framförallt målet ett rikt växt- och djurliv men även målen, levande skogar, levande sjöar och vattendrag, myllrande våtmarker, ett rikt odlingslandskap samt målet en god bebyggd miljö. Programmet ska också ses som en lokalanpassning av ”Naturvårdsprogram för Skåne län” samt ”Naturvårdsstrategi för Skåne” från 2014. Internationellt har Sverige undertecknat flera konventioner och överenskommelser som förpliktigar. Exempelvis Konventionen om biologisk mångfald (FN, Rio 1992) och EU:s strategi för biologisk mångfald. I den kommunala planhierarkin kan naturvårdsprogrammet ses som en naturlig följd av dokumentet ”Perstorps vision för år 2030” samt utgöra ett rådgivande underlag i planprocessen på både översikts- och detaljplanenivå.

Strategier för naturvårdsarbetet

Naturvårdsprogram för Perstorps kommun innehåller tre övergripande strategier för naturvårdsarbetet i kommunen numrerade 1 till 3. Tanken är att dessa strategier ska genomsyra allt kommunalt arbete. Exempelvis skötsel och förvaltning av kommunal mark, planarbete, myndighetsutövning och i kontakter med entreprenörer mm. Naturvårdsprogrammet är ett vägledande- snarare än ett bindande dokument.

1. Bevara och utveckla naturen
2. Nyskapa och kompensera naturvärden
3. Öka kunskapen och sprida engagemang för naturen

1. Bevara och utveckla naturvärden

I naturvårdsprogram för Perstorps kommun tas totalt 84 områden upp, Tre av dessa, Mulleskogen, Uggleskogen Varshultamyren är naturreservat. Utöver dessa finns två områden skyddade som skogliga biotopskyddsområden. Ett område, Mosippebacken, är skyddat som naturminne. För övriga områden finns det inget direkt skydd. Det betyder att de flesta av programmets områden saknar ett reellt skydd mot exploatering och andra åtgärder som kan äventyra naturvärdena.

En annan aspekt är hur områdena sköts. Många av programmets områden kräver skötsel för att naturvärdena ska bestå och utvecklas. Idag saknas skötselplaner för merparten av de beskrivna områdena.

Perstorps kommun ska verka för att så många som möjligt av de beskrivna områdena i programmet ska bevaras och skötas så att naturvärdena består eller i bästa fall ökar.

Jungfrulin växer främst i välhävade ängs- och betesmarker.

2. Nyskapa och kompensera natur

Cirka 21,8 % av Sveriges växt- och djurarter har enligt den senaste rödlistan (2020) tilldelats en bevarandestatus av nära hotade eller sämre. Orsaken till detta är såklart en kombination av flera faktorer där habitatförlust är en starkt bidragande orsak. För att leva upp till miljö kvalitetsmålet ”Ett rikt växt- och djurliv” krävs att kommunen inte bara arbetar med att bevara naturområden utan även där det är möjligt nyskapar natur som till exempel våtmarker och ängsmarker. I de fall naturområden exploateras eller förstörs ska kommunen ha som målsättning att kompensera de förlorade naturvärdena på ett sådant vis att naturvärdena inte minskar totalt.

Perstorps kommun ska i de fall det är möjligt nyskapa naturområden och i de fall naturområden tas i anspråk till annat överväga att kompensera, så att det totala naturvärdet inte minskar.

3. Öka kunskapen och sprid engagemang för naturen

Kunskapen om naturen i kommunen har förbättrats väsentligt på senare år. Flera inventeringar har gjorts och ideella föreningar som till exempel Skånes ornitologiska förening lägger ner tid och engagemang på att kartlägga naturen. Trots det finns det mycket som vi fortfarande har dålig kunskap om. Sjöar och vattendrag är dåligt kartlagda och vissa artgrupper och biotoper som till exempel vedlevande insekter och sandmarker borde kartläggas ytterligare.

Även kommuninvånarnas kunskap och engagemang för naturen och naturvårdsfrågor är viktigt. Stora delar av befolkningen lever idag med mycket lite kontakt med naturen. En satsning på att väcka intresse och engagemang för naturen, framförallt hos barn, är således inte bara folkbildning utan även en strategi för ett långsiktigt bevarande av kommunens natur. Målet är att med pedagogiska medel väcka ett intresse och ett engagemang för naturen.

Perstorps kommun ska fortlöpande undersöka, inventera och övervaka naturen i kommunen samt sprida kunskap om naturen på ett lustfyllt och intresseväckande vis till tjänstemän, politiker och allmänhet.

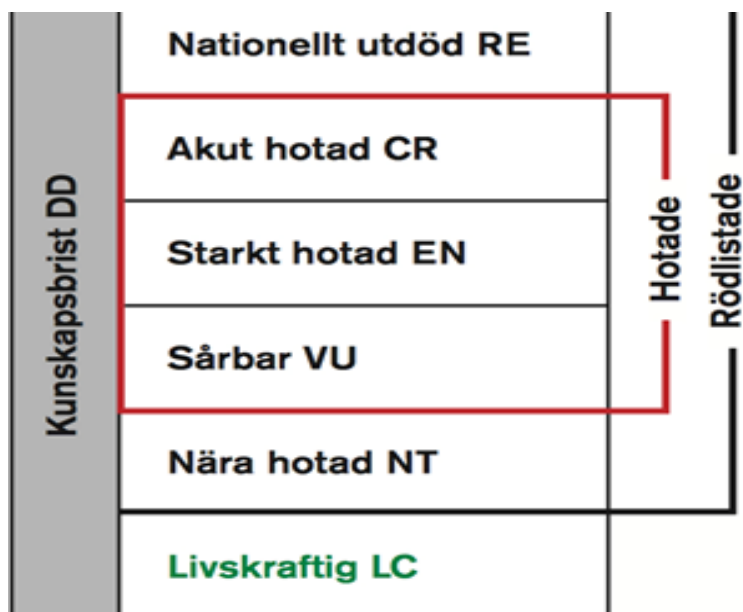
Metodik för naturvärdesinventering

Naturvärdesinventering är en metod för inventering och värdering av skyddsvärda naturmiljöer som har en positiv betydelse för den biologiska mångfalden. Syftet har varit att identifiera områden med särskilda värden för den biologiska mångfalden. Metoden är utarbetad efter samma principer och riktlinjer som gäller för naturvårdsverkets, länsstyrelsens och Skogsstyrelsens inventeringar av t ex ängs- och hagmarker och nyckelbiotoper, och den är anpassad så att resultat från dessa inventeringar kan vägas in.

Naturvärdesinventeringen till detta naturvårdsprogram avser endast landmiljöer. Rena vattenmiljöer har inte inventerats eller bedömts. Ett urval av vattenmiljöer i kommunen som bedöms vara särskilt värdefulla finns dock kortfattat beskrivna och markerade på karta 5. Mot bakgrund av vattnets betydelse för biologisk mångfald och den stora förlust av våtmarker som skett genom tidigare utdikningar bör majoriteten vattenmiljöer förutsättas ha påtagligt naturvärde eller högre (se klasser nedan).

Arbetet inleddes med insamling och genomgång av befintligt underlagsmaterial, kontakter med föreningar/organisationer och studier av flygbilder. Ett grundläggande dokument i arbetet har det tidigare naturvårdsprogrammet varit (Perstorp 2005) där samtliga tidigare objekt har fältbesökts och bedömts. Tidigare inventeringsrapporter, sammanställningar och inte minst uppgifter från Artdatabanken har också varit mycket viktiga i arbetet. Till värdefulla underlag hör även data från äng- och betesmarksinventeringen (TUVA, Jordbruksverket), nyckelbiotopsinventeringen (Skogsstyrelsen) samt information från naturskyddsföreningen och andra naturvårdskunniga.

Efter denna genomgång har potentiella naturvärdesobjekt besökts, inventerats och avgränsats i fält. I samband med fältinventeringen har så kallade naturvårdsarter eftersökts och noterats. Naturvårdsarter omfattar arter som upptas i Artskyddsförordningen (bland fåglar i huvudsak rödlistade och minskande arter), rödlistade arter (Artdatabanken 2015), signalarter och andra arter som bedöms indikera hög biologisk mångfald. De naturvårdsarter som hittats i denna fältinventering har markerats med en asterisk (*). Rödlistade arter presenteras med kategorier enligt nedan:

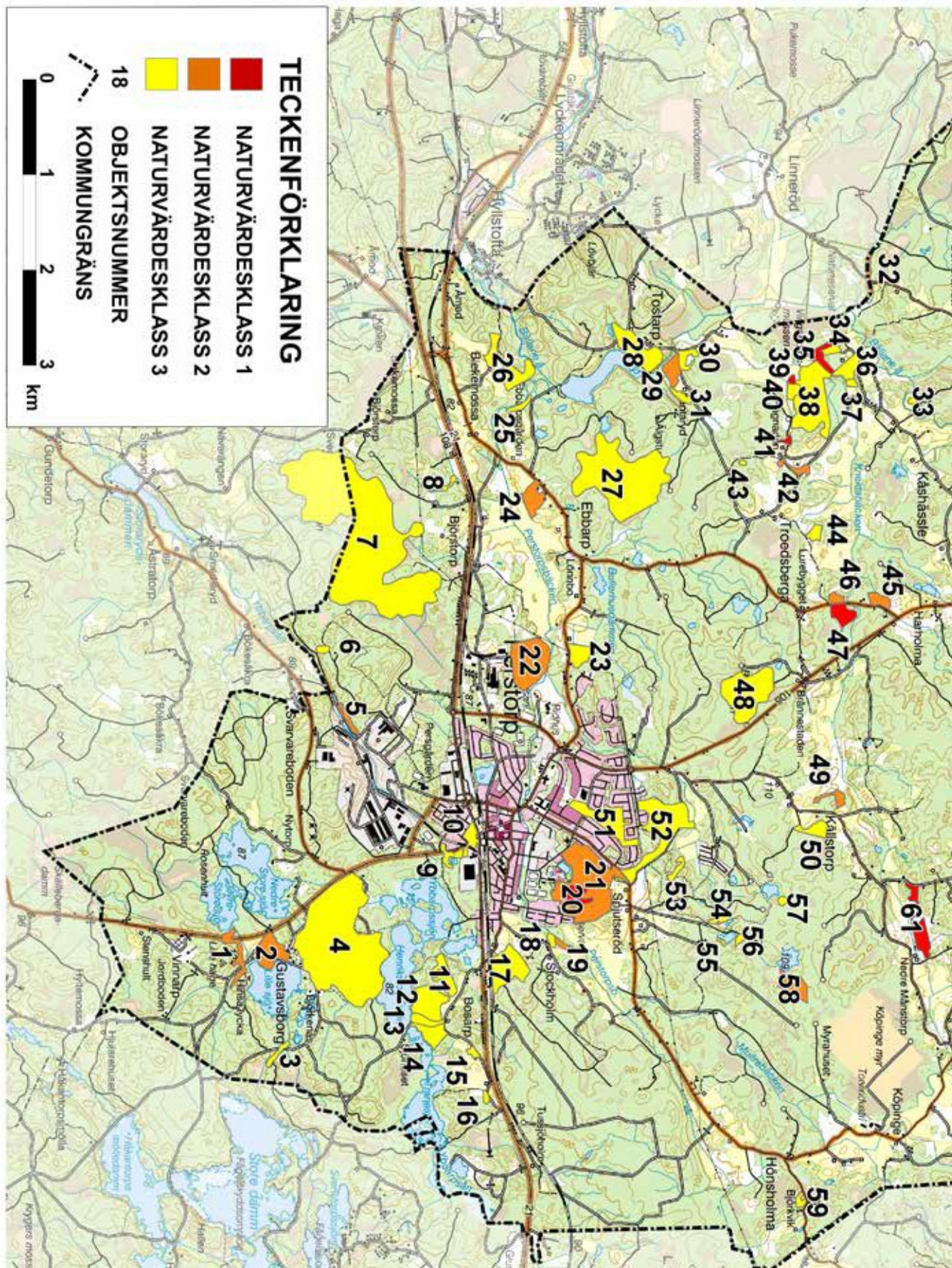
Nationella rödlistans hotkategorier baserat på utdöenderisken.

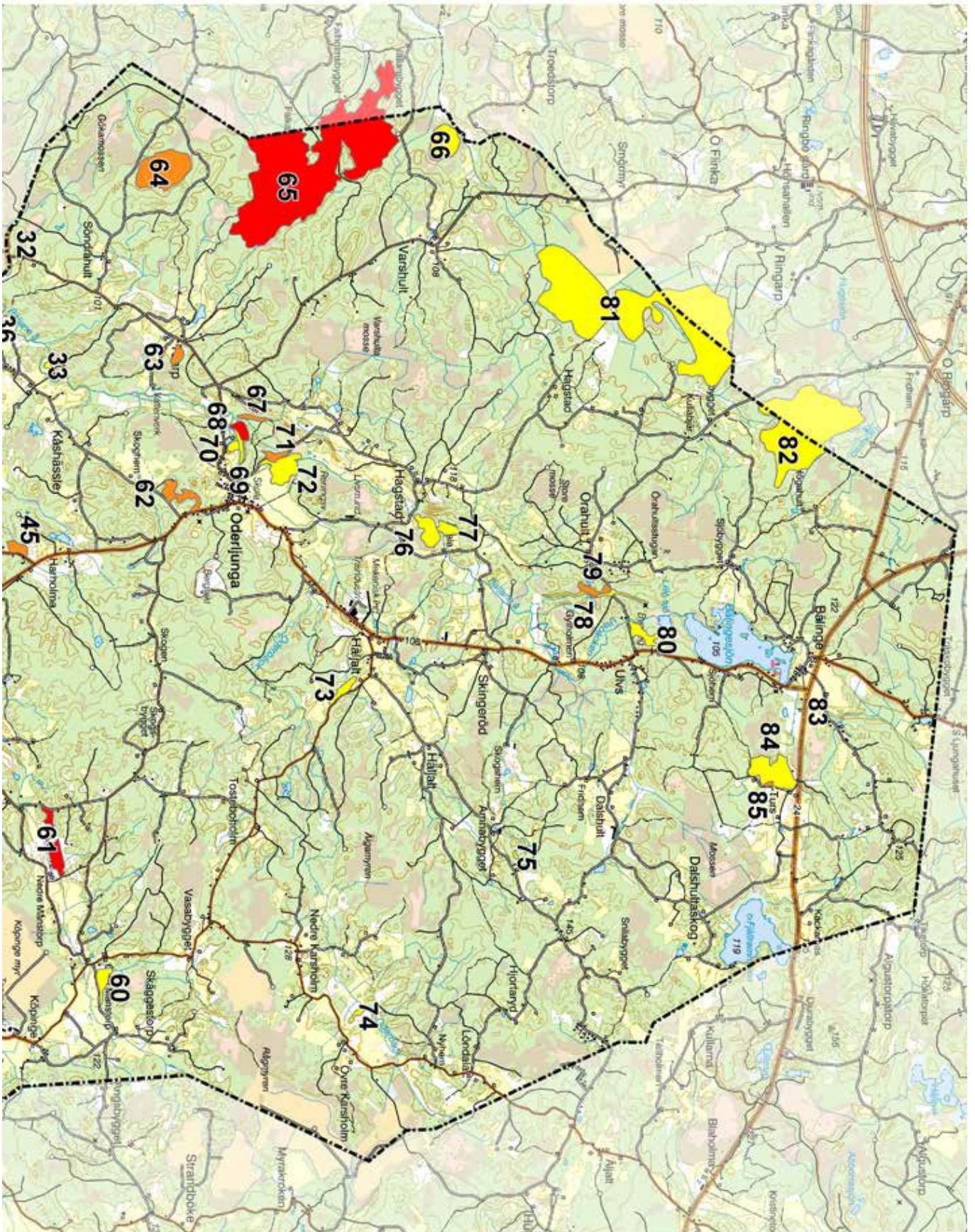
Utöver förekomst av naturvårdsarter har även värdefulla förutsättningar, strukturer och element som gamla träd, multnande ved, luftfuktighet, kontinuitet och hävdstatus varit viktiga vid bedömningen av ett objekts biotopkvalité och naturvärde. Samtliga objekt som presenteras i naturvårdsprogrammet har fältinventerats. Utöver dessa har ett antal potentiella objekt besökts men som inte bedömts uppfylla kraven som naturvärdesobjekt. Själva bedömningen i naturvärdesklasser följer i huvudsak Svensk standard SS 199000:2014 där objekt värderas utifrån artvärde och biotopvärde i tre klasser i normalfallet (klass 1-3, se nedan).

Det måste också framhållas att trots omfattande inventering är det högst sannolikt att det finns ytterligare värdefulla områden som väntar på upptäckt, något man måste vara införstådd med vid planering och annan användning av programmet.

För att resultatet enklare ska kunna användas i den kommunala planeringen finns respektive objekt inlagt i GIS tillsammans med kortfattad information.

Karta 4. Översiktskarta över samtliga inventerade områden.

1. Lille hage

Naturvärdesklass 2

Grova ädellövträd med sällsynta lavar och insekter.

Grova kvarstående ädellövträd av i första hand bok och ek. Flera av träden är mycket gamla med grov bark. Många av dem står i solbelysta brynmiljöer, antingen mot en betesmark eller mot vägar. Det finns gott om äldre ekstubbar som visar på en kontinuitet av ek i området men också flera bokhögstubbar och boklagor som är gynnsamt för vedlevande arter. I fnösktickor på gamla bokar lever exempelvis den ovanliga jättesvampmalen och det finns goda förutsättningar för fler krävande insekter. Fältskiktet är tämligen magert med vitsippor och krustätel och i buskskiktet finns uppväxande boksly. De främsta värdena är knutna till bark och ved av de gamla träden.

HUVUDSAKLIG NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: liten sönderfallslav* (NT),
dvärbägarlav* (NT), gulnål*.
Insekter: jättesvampmal*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna kvar såväl levande som döda grova träd. Håll öppet runt grova ekar.

2. Gustavsborg

Naturvärdesklass 2

Park och betesmark med grova ädellövträd och sällsynta arter.

Varierat område med parkmiljö, betesmark och ädellövskog där samtliga miljöer domineras av grova ädellövträd. Norr om herrgården finns en mindre betesmark med flera gamla och grova och skadade ekar. På en av de gamla ekarna växer en svamp som tidigare antagits vara den ovanliga tårtickan men som sannolikt är en annan sällsynt svamp. Öster om herrgården, närmast sjön, finns också flera gamla ädellövträd av ek, bok, lönn och lind, i en äldre parkmiljö. Södra delen av området domineras av en ädellövskog med bland annat bok, ek och ask. I den näringsrika jordmånen är florán frodig med ovanliga arter som tandrot. Här växer även hassel. På och i de grova träden i området finns ovanliga svampar, lavar och insekter. De gamla träden erbjuder även ett rikt fågelliv med hålträdslevande arter som hackspettar och skogsduva.

DOMINERANDE NATURTYP

Park.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: tandrot*, myskmadra*.
 Mossor: fällmossa*, guldlockmossa.
 Lavar: stiftklotterlav* (NT),
 korallorangelav*, bokvårtlav* (NT),
 glansfläck*, grå skårelav*, rostfläck*,
 lönnlav*, havstulpanlav.
 Svampar: oxtungesvamp* (NT), korallticka* (NT).

Insekter: jättesvampmal*, rödpalpad rödrock.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd av de betade markerna samt vård av de gamla träden så att de lever så länge som möjligt. Lämna kvar stående och liggande döda träd för naturlig nedbrytning.

3. Bäck och bokar O Lille sjö

Naturvärdesklass 3

Ett litet vattendrag som kantas av äldre bokar och alar. Naturvärdena är främst knutna till de gamla bokarna.

Ett mindre vattendrag med en damm i den östra delen. Utmed vattendraget växer äldre bokar och alar. På några av träden växer skyddsvärda kryptogamer. Det finns även gamla högstubbar och lågor med förutsättningar för skyddsvärda svampar och insekter. Jordmänen är mager och floran trivial.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Svampar: pulverklubba*.

Lavar: gulnål*.

Insekter: jättesvampmal*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna kvar stående och liggande döda träd för en naturlig nedbrytning.

4. Perstorps golfklubb

Naturvärdesklass 3

Golfbana med varierad miljö och flera naturvårdsintressanta biotoper.

Strax norr om Gustavsborgs herrgård ligger Perstorps golfklubb med tillhörande golfbana. Utöver de välklippta greenerna finns flera naturvårdsintressanta miljöer som dammar och skogsdungar med äldre lövträd och liggande multnande ved. Trädskiktet är mycket varierat med ek, bok, avenbok, lönn, ask, lind, björk, sälg m.fl. lövträd i olika åldrar. Det finns dock ont om riktigt gamla träd. Tillsammans bildar dessa trädmiljöer och dammar ett värdefullt inslag för den biologiska mångfalden.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: rostfläck*.

RIKSINTERESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna kvar stående och liggande döda träd för en naturlig nedbrytning. Skapa evighetsträd.

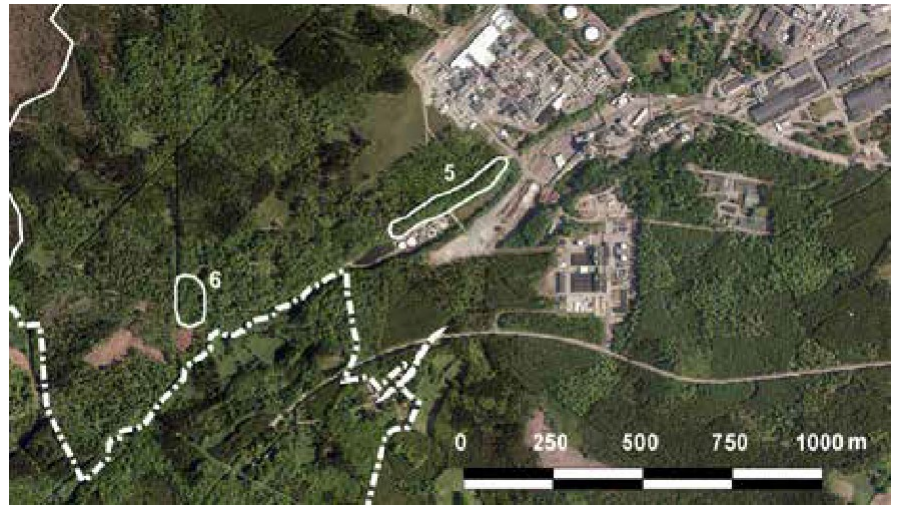

5. Bokbrant vid Perstorps industripark

Naturvärdesklass 2

I den västra delen av Perstorps industripark, nära Ybbarsån, finns en ädellövbrant med gamla bokar och avenbokar. De gamla träden är värdefulla för kryptogamer och vedlevande insekter.

Långsträckt bokdominerad ädellövskog med ett ganska stort inslag av gamla avenbokar. I den östra delen står fler senvuxna och knotiga träd i solbelyst läge. Utöver ett fåtal högstubbar och lågor finns det endast sparsamt med multnande ved och några fnösktickangripna, levande bokar. Såväl fältskikt som buskskikt är svagt utvecklat. På några av de äldsta träden växer sällsynta lavar.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: stiftklotterlav* (NT), bokvårtlav* (NT), glansfläck*.
Insekter: gulringad vedharkrank*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämnas till fri utveckling, öka mängden multnande ved.

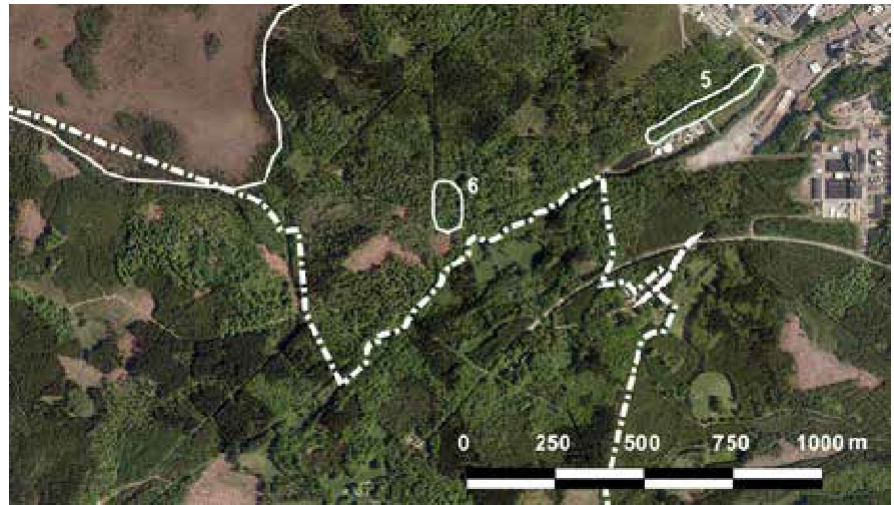

6. Sumpskog norr om Ybbarpsån

Naturvärdesklass 3

En varierad sumpskog med rik flora och gamla alar.

En liten, översilad sumpskog med trädskikt av al, björk och bok. Flera av träden är gamla och det finns multnande ved av al, björk och i mindre omfattning bok. I buskskiktet finns hassel och kaprifol. Fältskiktet är frodigt med vitsippa, gulplister, gullpudra, älggräs och olika ormbunkar. Den fina floran gynnas av god vatten- och näringsstillgång.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: gullpudra*, storrams*.
Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik hydrologisk påverkan och lämna gärna multnande ved.

7. Björstorps mosse/Storarydsmossen

Naturvärdesklass 3

Mosse med fastmarksholmar och dammar.

En stor mosse där den sydvästra delen ligger i Klippans kommun. Stora delar av mossen är under igenväxning av tall vilket missgynnar naturvärdena. Fältskiktet domineras av typisk risvegetation med arter som ljung, klockljung och tranbär. I mossen finns blötare partier som laggkärr och dråg med flaskstarr, ängsull och myrlilja men också skogbevuxna fastmarksholmar. I norra kanten finns två dammar omgivna av kärr. De relativt små ingreppen, i form av kraftledningarna och diken, tillsammans med mossens mångformighet bidrar till ett värdefullt objekt.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

NATURVÅRDSARTER

Mossor: blåmossa*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fri utveckling.

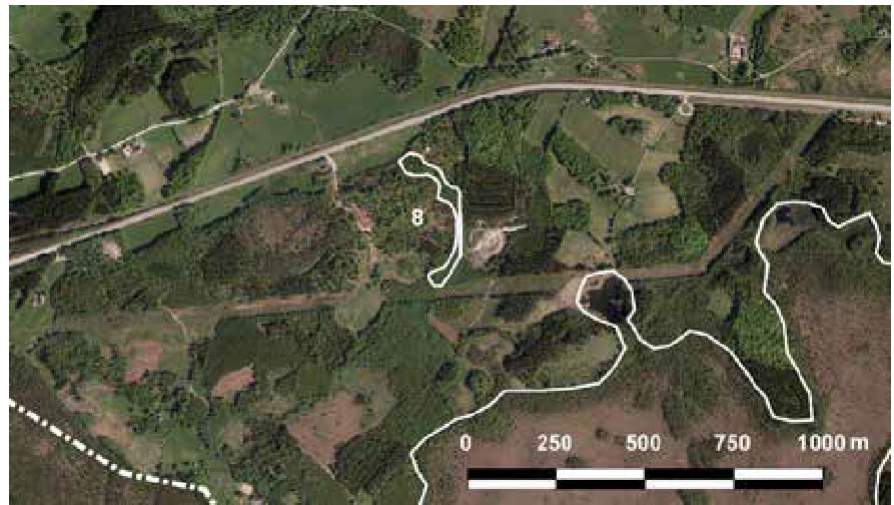

8. Sumpskog NV Björstorps mosse

Naturvärdesklass 3

Alsumpskog och bäckmiljö med fin flora.

Bäck som rinner genom frodiga alsumpskogar och som längre nerströms övergår i en mer varierad miljö med al, björk, avenbok och bok utmed vattendraget. Det finns relativt gott om både stående och liggande mulnande ved till gagn för vedlevande arter. Jordmänen är rik och i fåltskiktet finns bland annat gulplister och skärmstarr.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: skärmstarr.
Mossor: västlig hakmossa.
Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämnas till fri utveckling. Røj inväxande gran vid behov.

9. Ädellövskog i södra Perstorp

Naturvärdesklass 3

Ädellövskog med grova träd vid södra infarten till Perstorp.

Tätortsnära ädellövskog på mullrik mark. Trädskiktet domineras av ek med inslag av lönn, alm, ask, avenbok och i fuktigare partier al och björk. Flera av träden är gamla och grova och på några växer ovanliga kryptogamer. I buskskiktet förekommer gott om hassel och fläder, särskilt väster om vägen. I fältskiktet växer vitsippor, humleblomster, skogsbingel och fläckvis gott om nässlor i den näringsrika jorden. Fågellivet är rikt på tättingar.

DOMINERANDE NATURTYP

Skog och träd.

NATURVÅRDSARTER

Mossor: platt fjädermossa*.

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Värna de gamla träden och hasselbuskarna.

Lämnna kvar multnande ved.

10. Wilhelm Wendts park

Naturvärdesklass 3

Tätortsnära park med gamla ädelövträd av många slag.

William Wendts park är ett trädbevuxet grönområde strax söder om väg 21 vid infarten till Perstorps samhälle.

Trädskiktet är varierat med främst ek men även avenbok, bok, lind och lönn. Flera av träden är gamla och några har börjat utveckla strukturer, bland annat håligheter, som gör dem biologiskt värdefulla. I parkens ytterkanter finns fler äldre ekar som också ingår i objektet. Områdets naturvärde är främst knutet till de gamla träden. Buskskiktet utgörs av hassel men även slyppslag av rönn och avenbok. På våren finns en fin våraspekt med rik blomning av bland annat vitsippor.

DOMINERANDE NATURTYP

Park.

NATURVÅRDSARTER

Saknas.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Sköt och värna de gamla träden, gynna grov hassel men röj kraftigt slyppslag vid behov. Lämna kvar multnande ved.

11. Bokskog i Bosarp

Naturvärdesklass 3

Kuperad bokskog med visst inslag av äldre träd och multnande ved.

Varierad bokdominerad skog på kuperad mark med fuktiga sänkor. I de fuktiga delarna ökar inslaget av björk och al som ibland blir helt dominerande. Den huvudsakliga skogsåldern uppskattas till 30-60 år men med inslag av spridda äldre träd. Det finns ganska gott om lågor och högstubbar men många är ganska klena. Den täta bokskogen gör att fältskiktet i det närmaste är obefintligt. Multnande ved utgör områdets huvudsakliga värde med förekomst av bland annat jättesvampal.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Fjärilar: jättesvampal*.

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna kvar evighetsträd och multnande ved i olika dimensioner.

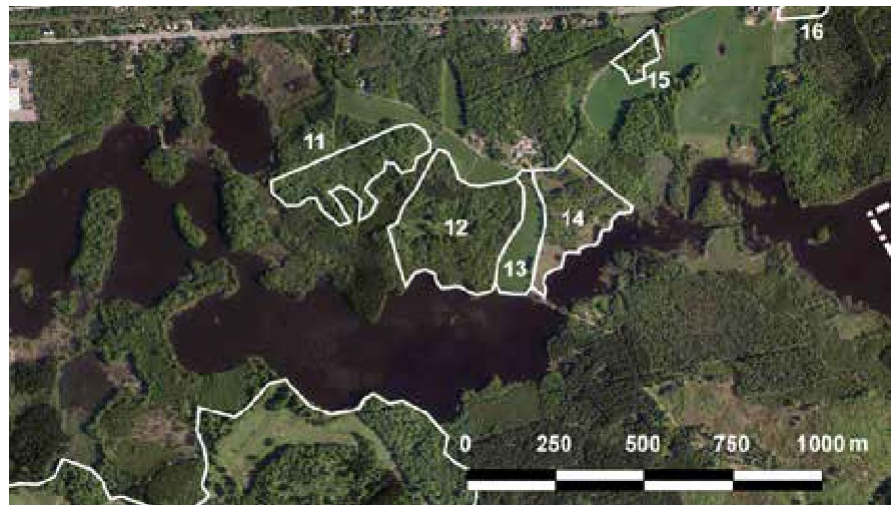

12. Betad skog i Bosarp

Naturvärdesklass 3

Betad lövskog med en öppen och välhävdad gräsmark i den centrala delen.

Betad lövskog som sträcker sig ner till Henrikstorpsjön. I trädskiktet finns bok, avenbok, björk, ek, gran och tall. I de flesta delar är trädskiktet slutet med en tämligen trivial flora med kruståtel, ekorrbär, liljekonvalj och vitsippa. Här och var finns mindre öppningar med gräsmark och centralt i området finns en större öppen och ogödslad gräsyta med flera hävdgynnade arter. I dessa delar är floran påtagligt mer intressant och artrik med både hävdgynnade kärlväxter och svampar. Det högsta naturvärdet är knutet till de mer öppna gräsmiljöerna även om skogen till viss del bidrar med multnande ved och värdefullt vindskydd för gräsmarkslevande insekter.

DOMINERANDE NATURTYP

Betad skog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: knölsmörlblomma*, blåsuga*, knägräs*.

Lavar: glansfläck*.

Svampar: aprikosfingersvamp*, hagfingersvamp*, spröd vaxskivling*.

blodvaxskivling*, ängsvaxskivling*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna kvar evighetsträd och multnande ved i olika dimensioner samt fortsatt hävda området genom bete.

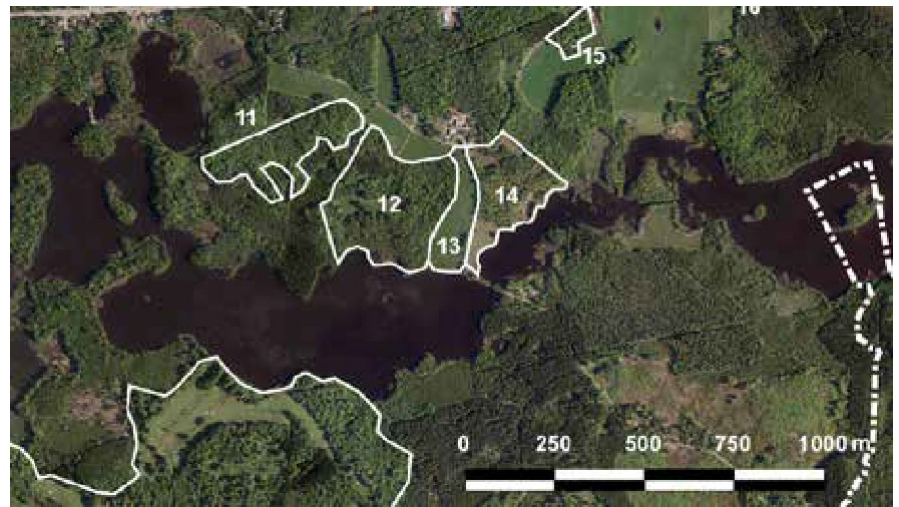

13. Betesmark/vall i Bosarp

Naturvärdesklass 3

Öppen gödselpåverkad betesmark med vissa kvarstående värden.

Relativt trivial, gödselpåverkad betesmark med vissa kvarstående floravärden på höjderna av det svagt kuperade området. På dessa högre och lite torrare delar finns stenmåra, knölsmörbloffa, blåsuga och fläckvis gott om gråfibbla. De mer blomrika partierna av området är värdefulla pollenkällor för diverse insekter. Utmed västra delen finns en fin brynmiljö och längst i norr ett litet parti som är mindre påverkat.

DOMINERANDE NATURTYP

Kultiverad betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: knölsmörbloffa*, blåsuga*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

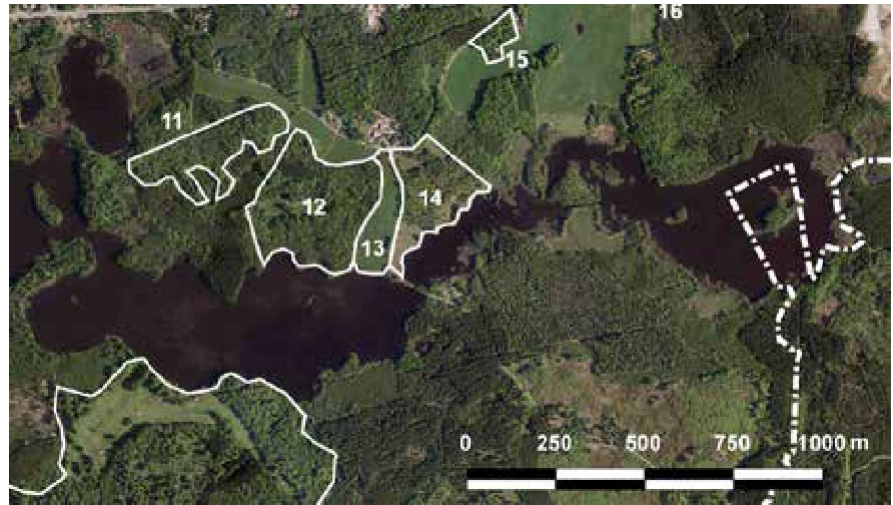

14. Strandnära betesmark i Bosarp

Naturvärdesklass 3

Varierad betesmark med både trädfräa och trädbevuxna delar.

Strandnära och varierad betesmarksområde vid Bosarp där de centrala delarna är bevuxna med björk, ek och bok. Längst i söder och i norr samt längs med vattnet i öster finns trädfräa betesmarker. Några av dessa har sannolikt varit åker tidigare. Vissa partier är påtagligt stenbundna. Kärnväxtfloran är relativt trivial med vitsippa, liljekonvalj, ljung, ekorrbär och krustätel i de mer träddominerade delarna medan olika gräsarter dominerar de mer öppna. Det finns partier med skyddsvärd och hävdgynnad flora. Områdets största värden är framför allt knuten till floran.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

NATURVÅRDSARTER

Kärnväxter: blåsuga*, gökärt*, stagg*, knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

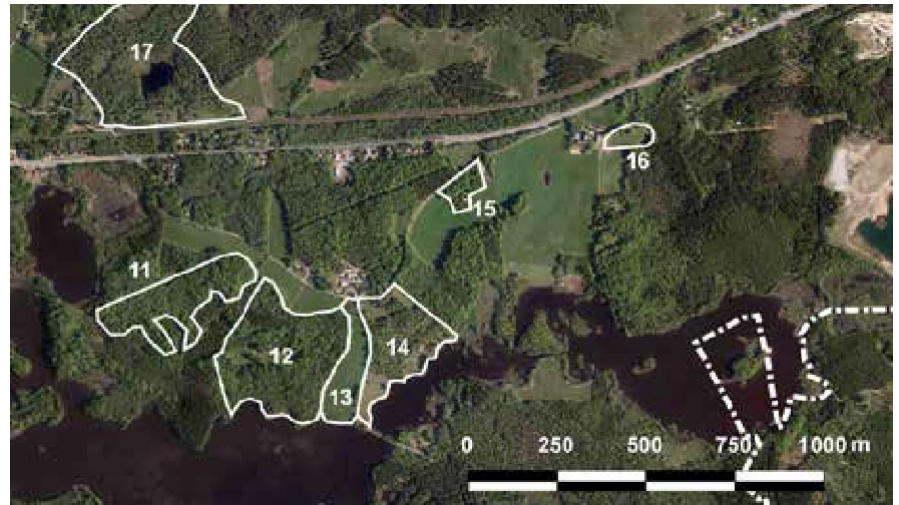

15. Liten ädellövskog O Bosarp

Naturvärdesklass 3

Tidigare hävdad mark som idag är en liten ädellövskog med gamla grova lindar och ekar.

Ädellövskog där trädskiktet utgörs av lind, ek, avenbok och lönn. Några av träden, framför allt bland lindar och ekar, är gamla och har börjat få strukturer som kan vara värdefulla för insekter och kryptogamer. I buskskiktet växer hassel och sly av lönn och avenbok. Vitsippa och liljekonvalj dominerar fåltskiktet. Naturvärdet är främst knutet till de gamla träden.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: lind*.

Lavar: rostfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Friställ de äldsta träden och spara samtidigt efterföljare.

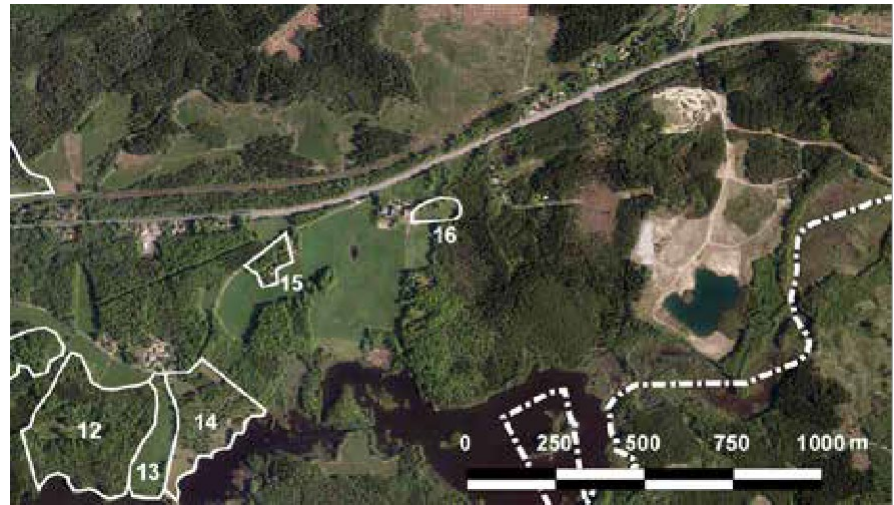

16. Betesmark O Bosarp

Naturvärdesklass 3

Välhävdad betesmark och gårdsruiner.

Välhävdad gräsmark som betas av hästar och som saknar spår av negativ kvävepåverkan. Floran är hävdgynnad med arter som svartkämpar, knölsmörlomma, gråfibbla, ärenpris och olika smalbladiga gräs. Marken ligger relativt vindsyddad sydvästvänt läge vilket tillsammans med blomningen gör den värdefull för insekter. På marken syns rester av två gamla byggnader.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd och ingen konstgödsling.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: knölsmörlomma.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

17. Betesmark S Stockholm

Naturvärdesklass 3

Betesmarkskomplex med enefälader, betade lövskogar och en liten tjärn.

Ett varierat och delvis igenväxande betesmarkskomplex som också innehåller skogspartier och en liten tjärn i den centrala delen. De trädbärande markerna domineras av björk och tall med inslag av ek och bok. I sumpiga miljöer växer al. De högsta naturvärdena är knutna till två enefälader som finns nordost respektive söder om tjärnen. Framför allt den södra och tidigare artrikaste av enefäladerna är under kraftig igenväxning och värdena är påtagligt hotade. Trots detta finns fortfarande partier som har fina floravärden med öppenmarksarter som gökärt, förgätmigej, ljung, gråfibbla och andra arter som indikerar lång hävd.

DOMINERANDE NATURTYP

Trädbärande betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: missne*, knölsmörlomma*, blodrot*, grönvit nattviol*, hirsstarr, knägräs*, stagg.

Lavar: kvistlav*, glansfläck.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÅRD SKÖTSEL

Fortsatt/återupptagen hävd och ingen konstgödsling. Framför allt bör enefäladen i den södra delen prioriteras med återupptagen hävd.

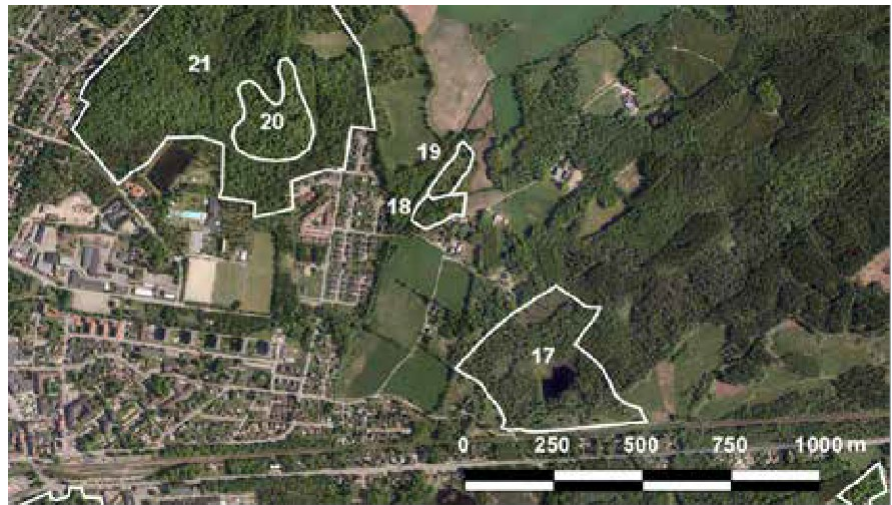

18. Hagmarksrest NV Stockholm

Naturvärdesklass 3

Igenväxande hagmark med gamla ekar, hassel och fläckvis fin flora.

Ohävdad betesmark med gott om relativt spärrgreniga ekar i uppskattningsvis 80–120-års ålder. I buskskiktet dominerar hassel och uppväxande björksly. Kärnväxtfloran domineras av ängskovall, liljekonvalj, vitsippa och vårbrodd. Det finns också fläckar med mer hävdgynnade arter som blåsuga och gökärt.

DOMINERANDE NATURTYP

Hagmarksrest.

NATURVÅRDSARTER

Kärnväxter: storrams*, blåsuga*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Återupptagen hävd och ingen konstgödsling samt friställning av grova ekar och grov hassel.

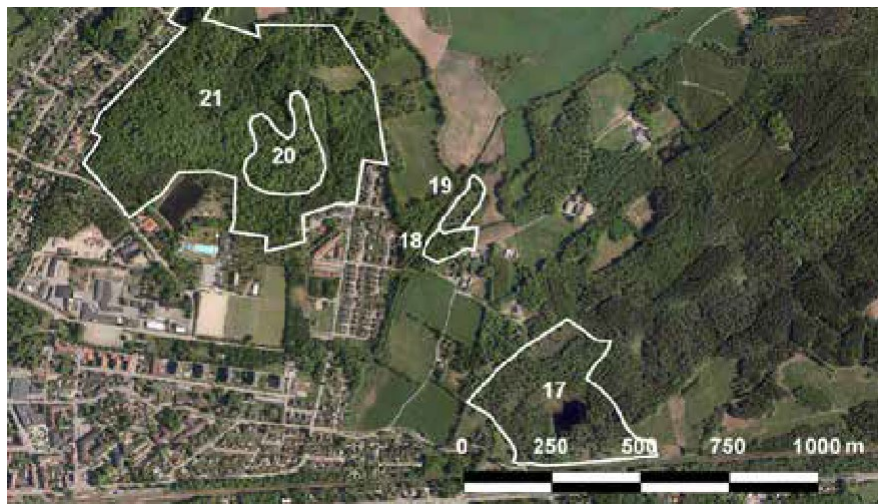

19. Hagmarksrest vid Perstorpsbäcken

Naturvärdesklass 2

Ohävdad hagmarksrest med höga floravärden och fina strukturer.

Strax intill Perstorpsbäcken ligger denna hagmarksrest på tuvig och fuktig mark. I det glest stående trädskiktet finns gamla aplar samt spridda ekar och videbuskar. Trots en längre tids ohävd finns fortfarande stora värden knutna till floran med hävdgynnade arter som gökärt, blodrot, femfingerört, stenmåra, gråfibbla, ängsbräsma, svinrot och knägräs. En återupptagen hävd skulle sannolikt snabbt ge resultat bland både växter och insekter. Området erbjuder också goda förutsättningar för insekter knutna till blomrika gräsmarker.

DOMINERANDE NATURTYP

Hagmarksrest.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: ängsbräsma*, svinrot* (NT), blåsuga*, blodrot*, stenmåra*, stagg*, knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Återupptagen hävd och ingen konstgödsling.

20. Uggleskogens NR – kärnområde

Naturvärdesklass 1

Tätortsnära och gammal bokskog med gott om multnande ved och sällsynta lavar och mossor.

Detta är den äldsta sammanhängande bokskogen i Uggleskogens naturreservat strax intill Pertorps samhälle. Uggleskogen ingår i Natura 2000, det europeiska nätverket av skyddad natur. Området utgör ett kärnområde med gamla träd och sällsynta trädlevande arter. Här finns flera bokar som sannolikt är över 200 år varav några med håligheter. På barken av de gamla träden växer flera sällsynta lavar och mossor. Förutom gamla levande träd finns det också mycket gott om multnande ved i form av högstubbar och lågor. Den multnande veden och håligheterna är värdefulla för en lång rad vedlevande fåglar, insekter och svampar. Bland fåglar finns flera hålhäckande arter som skogsduva, gröngöling och större hackspett. Floran är hedartad och som i de flesta äldre hedbokskogar utgörs den av triviala arter.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Fåglar: skogsduva*.

Lavar: bokkantlav (NT)*, bokvårtlav* (NT), liten lundlav (NT), lunglav (NT), grymig filtlav (NT), stor knopplav, rostfläck*, gulnål*, havstulpanlav*, olivklotterlav*, dvärgtufs.

Mossor: blåmossa*, västlig hakmossa*, klippfrullania*, platt fjädermossa*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Naturreservat, Natura 2000.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Särskild skötselplan finns.

21. Uggleskogens naturreservat

Naturvärdesklass 2

Tätortsnära naturreservat med varierad natur och goda förutsättningar för friluftsliv.

Uggleskogens naturreservat ingår i Natura 2000, det europeiska nätverket av skyddad natur, och ligger i direkt anslutning till Perstorps samhälle. I Uggleskogen finns anlagda motions- och vandringsspår vilket ger goda friluftsliv- och motionsmöjligheter. Naturen är varierad med äldre bokskog, grova gamla ekar, alsumpskog, hässlen, små bäckar och rester av gamla betesmarker. I flera av skogarna bildas multnande ved vilken utnyttjas av fåglar, insekter och svampar. I norra delen finns även en damm. Jordmånen är generellt näringsfattig och kärlväxtfloran i skogsmarken är tämligen trivial med blåbär, vitsippa, ekorrbär, skogsstjärna och krustätel. I norra delen finns lite näringsrikare partier med avenbok, lind och ask samt en mer näringsgynnad flora med bland annat gulplister och lundgröe. På gamla ekstubbar i skogen växer den ovanliga dvärgbägarlaven.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

naturvården.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: grönvit nattviol*.

Lavar: dvärgbägarlav * (NT), rostfläck*.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Särskild skötselplan finns.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Naturreservat, Natura 2000, riksintresseför

22. Reningsdammar och sandmarker

Naturvärdesklass 2

Reningsdammar och omgivande sandmarker med ett rikt fågel- och växtliv.

Strax väster om Perstorps samhälle ligger reningsdammarna som är slutsteget i det närliggande reningsverkets vattenrening. De kantas av bladvass, kaveldun och uppväxande sly. Runt hela dammsystemet går en grusstig och på flera ställen går det att via små stigar ta sig ut på landtungor som löper ut i dammarna. Fågellivet är rikt med häckande smådopping, sothöna, rörhöna, knölsvan och knipa. I vassarna häckar småfåglar som rörsångare, sävsångare och sävsparv. Fiskgjusen fiskar ofta i dammarna. Idag pågår en relativt kraftig igenväxning av björk, sälg och tall runt dammarnas kanter, vilket är negativt för såväl fågelfaunan som andra organismer.

Runt dammarna växer yngre björk- och talldominerad skog på sandig mark. På öppna solbelysta ytor finns rester av ljunghedsvegetation. På öppna sandytor i kraftledningsgatan sydväst om dammarna har den sällsynta hårginsten tidigare vuxit bland ljungen. Den har dock inte återfunnits de senaste åren. I dessa sandiga marker finns även den ovanliga trädlärkan.

DOMINERANDE NATURTYP

Dammar, sandmarker.

NATURVÅRDSARTER

Fåglar: Smådopping (NT), skrattmås (NT), trädlärka.

Kärlväxter: Hårginst (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Ett förslag på skötselplan har tidigare upprättats (Malmqvist och Stenström 2006).

23. Betesmark NV

Naturvärdesklass 3

Kuperad hästbetesmark med fin flora och ett litet kärr.

Nordväst om Perstorps samhälle ligger denna betesmark. Området är kuperat och möjligen har det bedrivits sandtäkt i området. I den sydöstra delen finns ett litet kärr/gungfly med gott om döda björkar. Den multnande veden är värdefull för en lång rad vedlevande organismer. Övriga delar utgörs av betad gräsmark med spridda lövträdgrupper. Floran är delvis gödselpåverkad men fläckvis finns finare partier med bland annat stenmåra, blodrot, gråfibbla, ljung och kärringtand.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd.

NATURVÅRDSARTER

Insekter: ängsmetallvinge* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

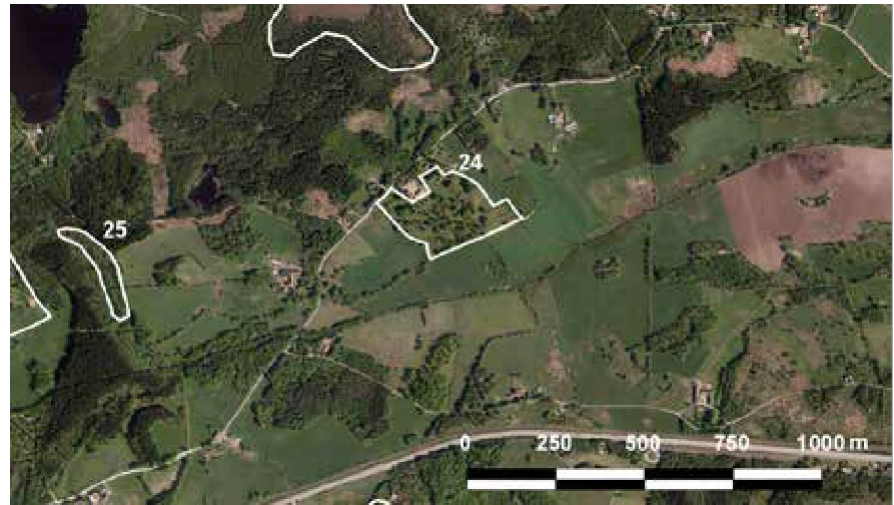

24. Trädbärande betesmark vid Ebbarp

Naturvärdesklass 2

Blomrik betesmark med äldre lövträd och hasselbuskar.

Detta betesmarksområde ligger söder om vägen vid Ebbarp. I väster finns en större trädbärande betesmark med ek, lind, avenbok, bok och tall. Det ligger några grova omkullblåsta träd som blir värdefullt substrat för vedlevande insekter och svampar. I buskskiktet finns gott om grov hassel och även slån. Marken är fläckvis näringsrik och fuktig med gott om ängsvädd och grönvit nattviol. För övrigt är florans tämligen trivial med bland annat stenmåra, ärtväxter och gråfibbla. I sydost finns en varm blomrik sluttning med enstaka buskar och träd. Här finns gott om pollinerande insekter där den violett kantade guldvingen tillhör de mer sällsynta.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: ängsvädd*, grönvit nattviol*, blåsuga, hirsstarr, knägräs.

Insekter: violett kantad guldvinge* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd.

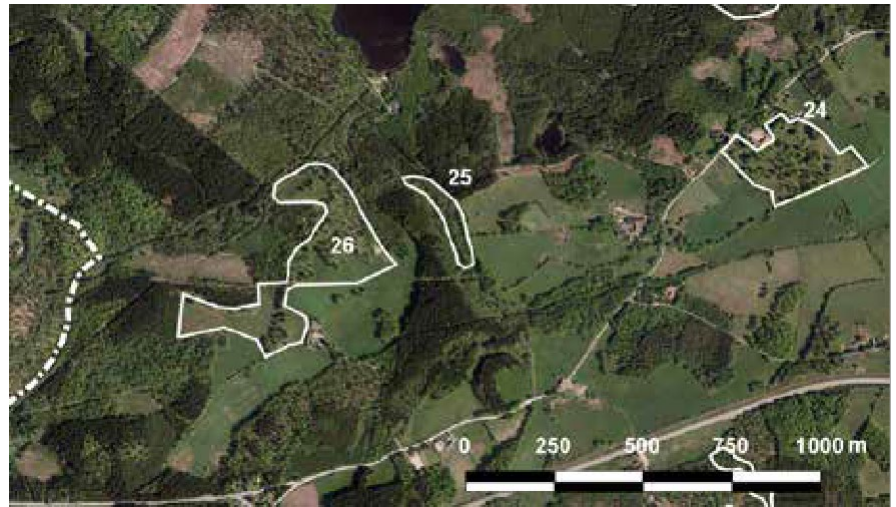

25. Alsumpskog intill Perstorpsbäcken

Naturvärdesklass 3

Alsumpskog med gamla träd och fin flora.

Alsumpskog som sträcker sig utmed Perstorpsbäcken före mynningen i Bäljaneå. Här är bäcken meandrande med små biflöden och ”öar”. Träden är gamla och det finns ett visst inslag av multnande ved. Floran är högvuxen och frodig med bland annat grönvit nattviol och kärrfibbla. Området kan på sikt utvecklas genom att träden blir äldre och mer multnande ved bildas.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: kärrfibbla*, grönvit nattviol*.
Lavar: glansfläck.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Inget skogsbruk, lämna multnande ved.

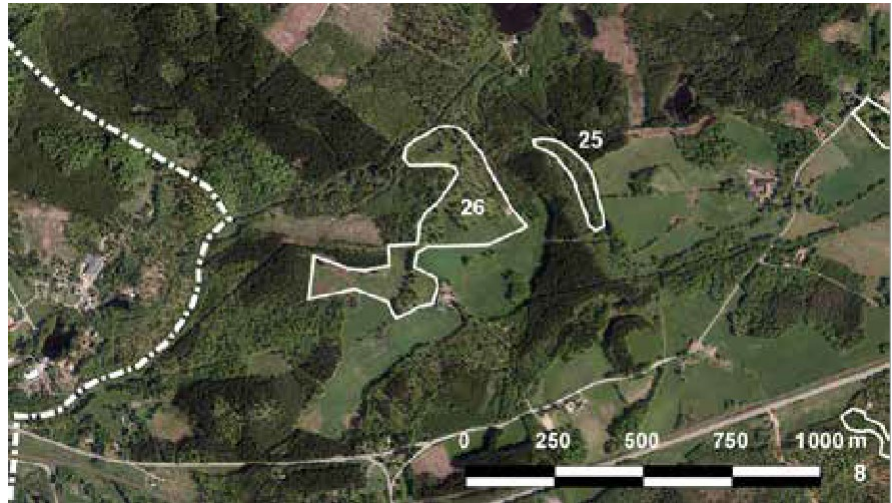

26. Betesmarkskomplex intill Bäljaneå

Naturvärdesklass 3

Variert område med betesmarker, äldre lövträd och fläckar med fin flora.

Ett relativt stort betesmarksområde men med till stora delar gödselpåverkad flora. Marken är välhävdat och det finns gott om gamla ekstubbar vilket indikerar en kontinuitet av ek i området. Även idag finns måttligt grova och spärrgreniga ekar i betesmarkerna. På några stubbar växer den rödlistade dvärgbägarlaven. Kärlväxtfloran är tämligen trivial men fläckvis förekommer högre floravärden med bland annat ängsbräsma, ängsvädd och stagg. Området är kuperat och det finns gott om odlingsrösen och andra kulturlämningar.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: ängsbräsma*, grönvit nattviol*, ängsvädd*, stagg*.

Lavar: dvärgbägarlav* (NT), rostfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd och skötsel av ekarna.

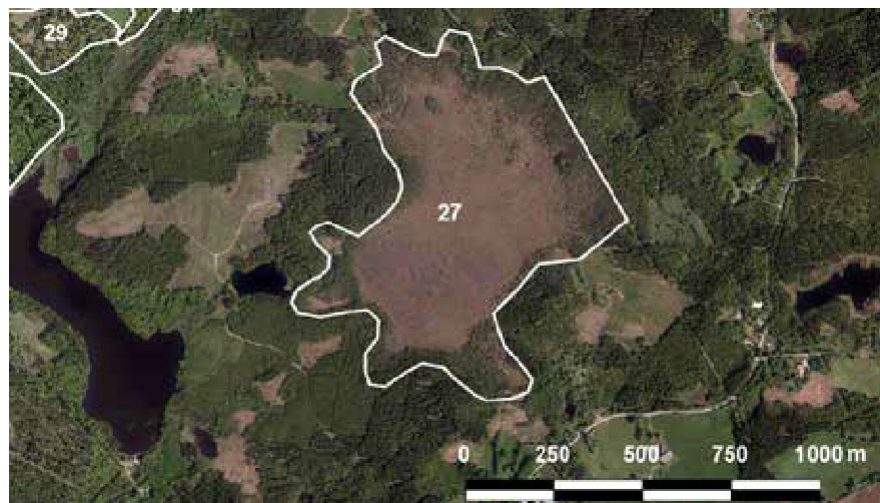

27. Mosse NV Ebbarp

Naturvärdesklass 3

Tallmosse med senvuxna tallar.

Delvis dikningspåverkad mosse som till största delen är bevuxen med tämligen låga och senvuxna tallar. Trädskiktet är särskilt välutvecklat i den norra delen. Typisk flora med ljung, klockljung, tuvull, kråkbär, tranbär, renlavor och vitmossor. I strandskogen finns tall och björk med ett gott inslag av multnande ved vilket gynnar vedlevande arter. Mossen och dess strandskog har även ett värde för fågelfaunan.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

NATURVÅRDSARTER

Ej påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare avvattning.

28. Ädellövskog vid Tostarp

Naturvärdesklass 3

Ädellövskog och gamla ädellövträd med skyddsvärda kryptogamer.

I och kring byn Tostarp finns en större ansamling av ädellövträd, både gammal skog och igenvuxen trädbärande betesmark. Trädskiktet utgörs framförallt av ek men det finns även ask och avenbok. Flera är gamla med skador och håligheter. Ut mot vattnet i öster finns fina brynmiljöer med slån och hägg. I skogen finns dessutom en del hassel. I fältskiktet märks framför allt vitsippor, liljekonvalj och ekorrbär men det finns även mer näringskrävande arter som storrams. På barken av de gamla träden växer ovanliga lavar och mossor.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: storrams*.

Lavar: dvärgbägarlav* (NT), glansfläck*, rostfläck*, havstulpanlav*, barkkornlav*.

Mossor: klippfrullania*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Friställ grova ädellövträd i kantzoner, lämna multnande ved.

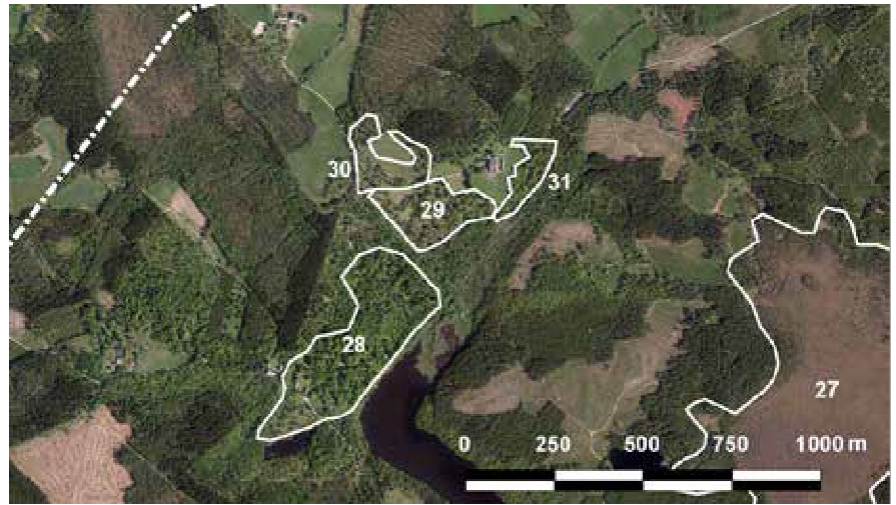

29. Ekhage i Pantaryd

Naturvärdesklass 2

Betesmark med grova ädellövträd, enar, skyddsvärd flora och ovanliga krytogamer.

I Pantaryd finns ett vackert och varierat odlingslandskap med gamla träd, betesmarker, stenmurar och andra värdefulla strukturer. Denna betesmark ligger sydväst om gården och omfattar en stor trädbärande ekhage och delar som har mer karaktär av enefäläd. Längst i väster finns två mer öppna ytor som möjligen varit uppodlade. I de trädbärande delarna dominerar trädsnittet av ek med inslag av björk. Några få av ekarna är så gamla att de börjat få riktigt grov bark och håligheter i stammarna vilket är värdefulla substrat för bark- och vedlevande arter. Tidigare inventeringar har visat på flera ovanliga skalbaggsarter i området. Buskskiktet utgörs av hassel, hägg och en. Floran är hedartad och hyser flera hävdgynnade arter men är tämligen svagt utvecklad på grund av bland annat alltför tätt krontak. Några av arterna har inte kunnat återfinnas de senaste åren. Även svampfloran har höga värden liksom den barklevande lavfloran.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: knölsmörbloffa, backtimjan (NT), jungfrulin, ängsvädd, knägräs*, stagg*.

Lavar: dvärgbägarlav* (NT), rostfläck*, sotlav*.

Mossor: fällmossa*.

Svampar: stråfingersvamp* (NT), ängsvaxskivling*.

Skalbaggar: *Euryusa castanoptera*, *Cis micans*, *Hylis foveicollis*, *Glischrochilus quadriguttatus*, ekbrunbagge (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Skapa soliga luckor genom att hugga ut en del yngre och beskuggande ekar för att gynna gräsmarksarterna. Det är dock viktigt att behålla en god åldersstruktur bland träden.

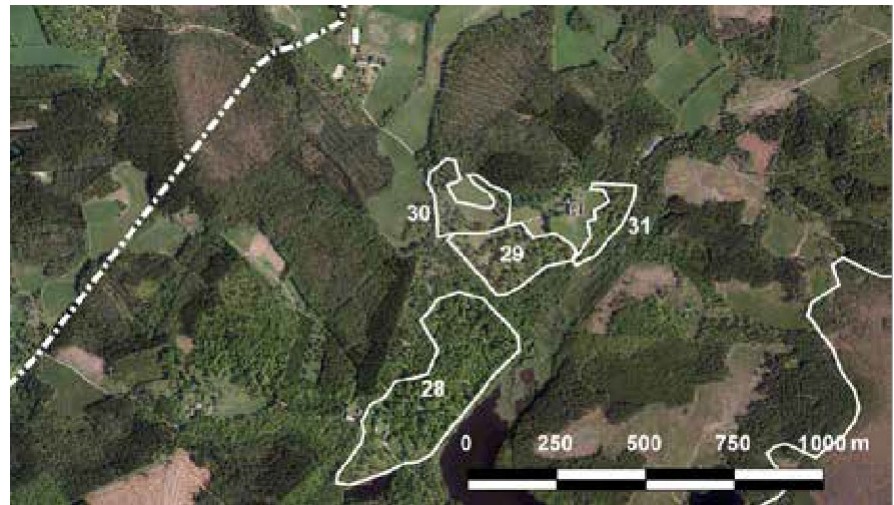

30. Betesmark i Pantaryd

Naturvärdesklass 3

Betesmark med såväl öppna som trädbärande partier.

Strax nordost om trevägskorsningen i Pantaryd finns denna betesmark. I trädbärande delar växer ek, varav ett par grova samt asp, apal och björk. Multnande ved finns i form av stubbar och ett par grova lågor. Genom den öppna delen av betesmarken rinner ett mindre dike vilket bidrar med variation. Det finns värdefulla strukturer med stenmurar och lövskogsbyn. Floran är tämligen trivial med bland annat vitsippa, ängsfryle och gökärt. Området kan med rätt skötsel utveckla högre naturvärde.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: rostfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Området bör betas. Lämna kvar multnande ved.

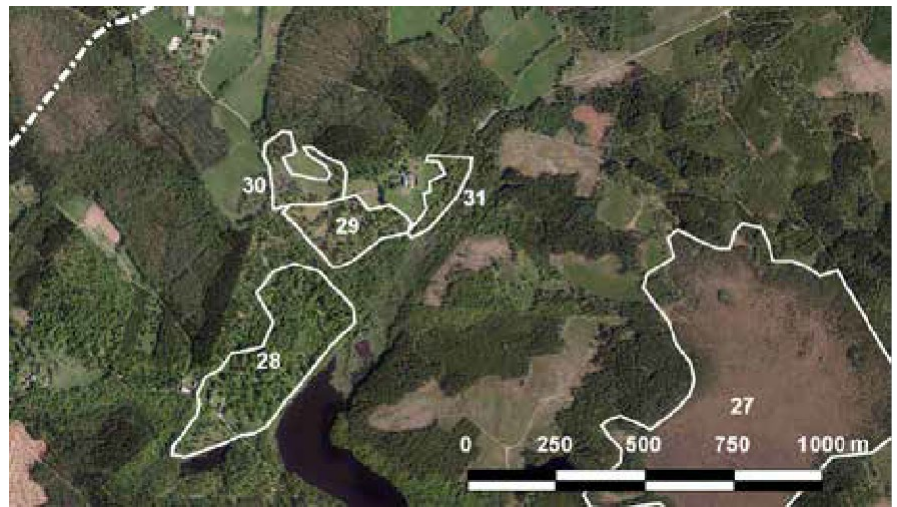

31. Ohävdad hagmark i Pantaryd

Naturvärdesklass 3

Ohävdad hagmark med gamla ekar och hassel.

I en sluttning mellan en betad gräsmark och en mosse står flera äldre ekar och en del hassel. Området har tidigare betats men verkar sedan ett tag lämnats ohävdad. I fältskiktet märks framför allt blåbärsris och vitsippor. Området har nyligen röjts och kan vara aktuellt för bete igen. Naturvärdena utgörs i första hand av kryptogamer som växer på de gamla ekarna och på ekstubbar.

DOMINERANDE NATURTYP

Grova lövträd.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: dvärgbägarlav* (NT), rostfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Området bör betas. Lämna kvar multnande ved.

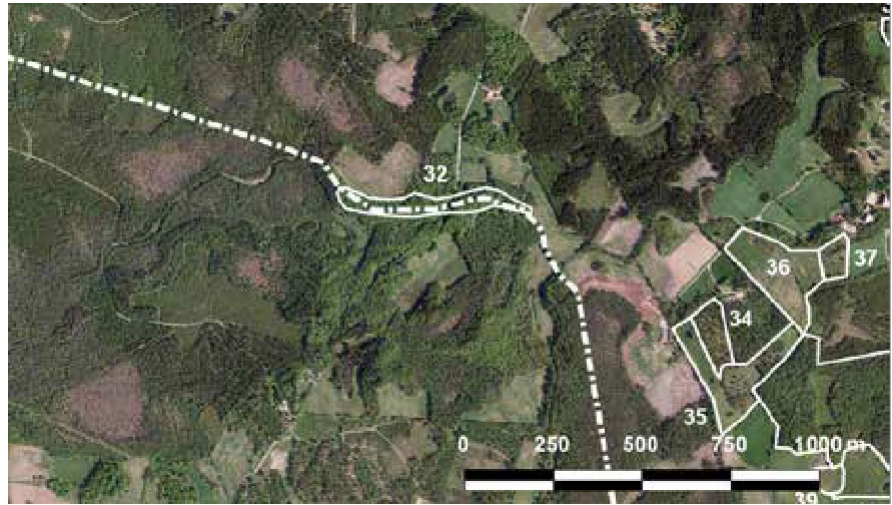

32. Bokskog NV Vingaborgsmossen

Naturvärdesklass 2

Gammal bokskog på en långsträckt rullstensås som delas mellan Klippans och Perstorps kommun.

Delad av kommungränsen mellan Perstorp och Klippan, i den västra delen av Perstorps kommun, ligger denna långsträckt rullstensås med gammal bokskog. Förutom bok finns ek och avenbok i fältskiktet. Det finns tämligen gott om gamla träd men ganska små mängder med högstubbar och lågor. Floran är svagt utvecklad men i de lägre och mer näringsrikare delarna av åsen är florin frodigare med bland annat gott om gulplister. På barken av de äldsta träden växer en skyddsvärd kryptogamflora, om än sparsamt. Området har sannolikt både ett rikt fågel- och insektsliv.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: bokvårtlav* (NT), bokkantlav* (NT), orangepudrad klotterlav* (NT), lönnlav*, rostfläck*, glansfläck*, gulnål*.
Mossor: blåmossa*, klippfrullania*, platt fjädermossa*, guldlockmossa*.

Svampar: blodsopp*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Biotopskydd.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fri utveckling, hugg bort inväxande gran vid behov.

33. Ekskog vid Kåshässle

Naturvärdesklass 3

Liten rullstensås med äldre ekskog med skyddsvärd lavflora.

Ett litet ekbestånd med inslag av gran och rönn. Några av ekarna är skadade vilket ger goda förutsättningar för vedlevande insekter och svampar. De flesta ekar är inte tillräckligt gamla för att vara biologiskt värdefulla i dagsläget. Det finns dock ett fåtal äldre ekar i gynnsamt läge där det växer ett fåtal mer skyddsvärda lavar. Fältskiktet domineras av bredbladiga gräs och liljekonvalj. Området har förutsättningar att utvecklas ytterligare.

DOMINERANDE NATURTYP

Ekskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: sotlav*, rostfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fri utveckling, hugg bort inväxande gran vid behov.

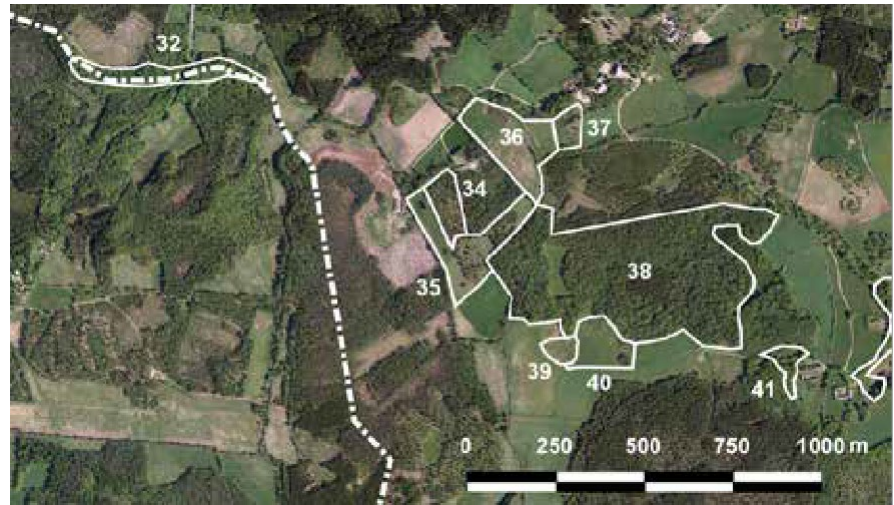

34. Betad skogsås vid Kåshässle

Naturvärdesklass 3

Ett område där en åsformation med lövskog betas av hästar.

På åsryggen dominerar en tämligen ung skog med björk, ek och tall med inslag av enbuskar. Området betas men florán är relativt trivial med små förekomster av hävdindikatorer som gökärt, gråfibbla och stenmåra i de mer öppna delarna. Enstaka kvarstående enar höjer också områdets värde liksom brynmiljöerna mot de omgivande öppna betesmarkerna.

DOMINERANDE NATURTYP

Trädklädd betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Svampar: fjällig jordtunga*, ängsvaxskivling*, hagfingersvamp*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd samt kraftig utglesning av skogen för bättre förutsättningar för värme- och solälskande arter.

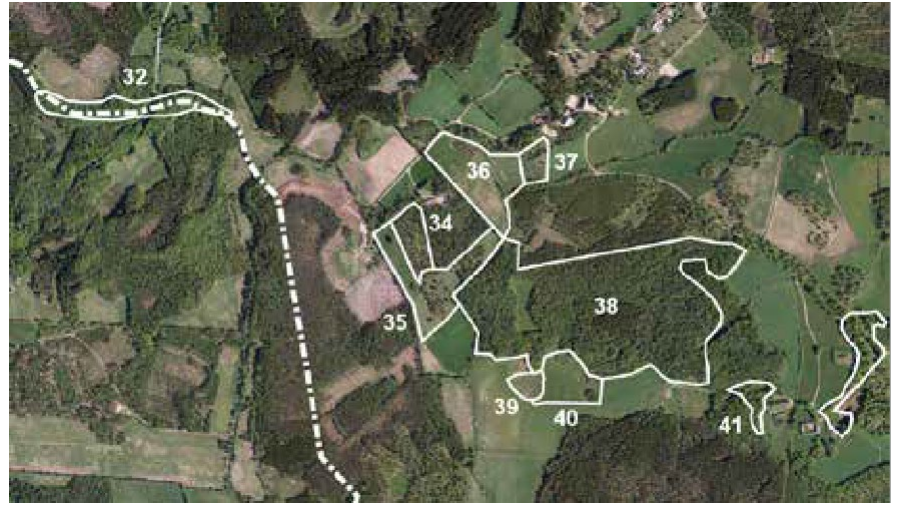

35. Öppna betesmarker vid Kåshässle

Naturvärdesklass 1

Betesmarker med stora floristiska värden bland både kärlväxter och svampar.

Södra delen av en trädklädd åsrygg som utgör rester av en enefälad. Denna tämligen lilla enefäladsrest omges av välhävdade öppna betesmarker, som tidigare, åtminstone delvis, varit kultiverade. Floran är rik på hävdgynnade arter med bland annat jungfrulin, backtimjan och svinrot. De flesta dock i ganska svaga populationer. Bland övriga arter märks gråfibbla, gökärt, blodrot, rödven och fårsvingel. Även den hävdgynnade svampfloran är artrik med en lång rad av ovanliga arter av både fingersvampar och vaxskivlingar.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: backtimjan* (NT), jungfrulin* , , ljung* , blåsuga* , ängsvädd* , svinrot , stagg , knägräs .

Svampar: stråfingersvamp* (VU) , lutvaxskivling* (NT) , hagfingersvamp* , fjällig jordtunga* , ängsvaxskivling* , blodvaxskivlin* .

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd och försiktig utglesning av trädskiktet för att öka solinstrålningen.

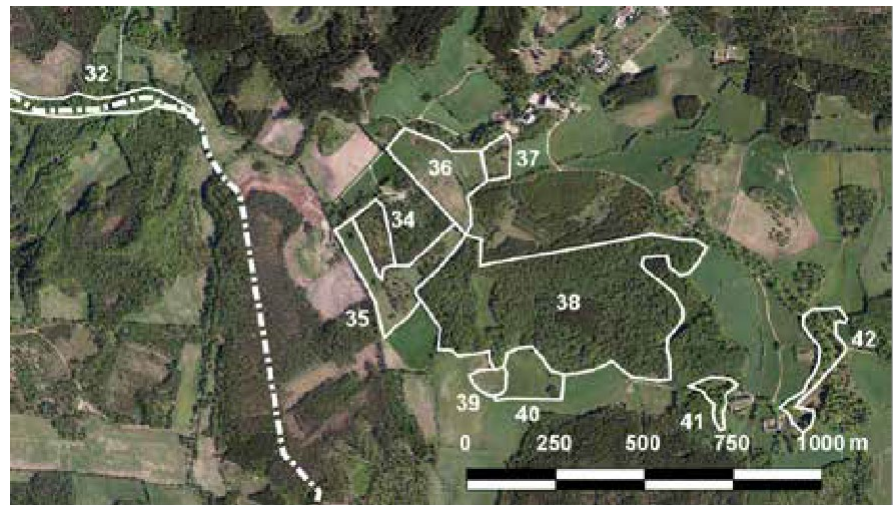
Skapa gärna små gläntor istället för en jämn utglesning.

36. Betesmark och våtmark vid Kåshässle Naturvärdesklass 3

Öppen betesmark och insektsrik våtmark med höga floravärden.

Stor kuperad och öppen betesmark som betas av hästar. I den norra delen finns en intressant våtmark med ett rikt insektsliv. I betesmarken, som till stora delar är kvävepåverkad, finns fläckvis en mer känslig flora med blodrot, teveronika, gråfibbla, gökärt och stenmåra. I de lägre mer fuktiga partierna är floran mer trivial och sannolikt mer gödselpåverkad. I våtmarken växer rikligt med den sällsynta växten rödlånke.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen konstgödning.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: rödlånke* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

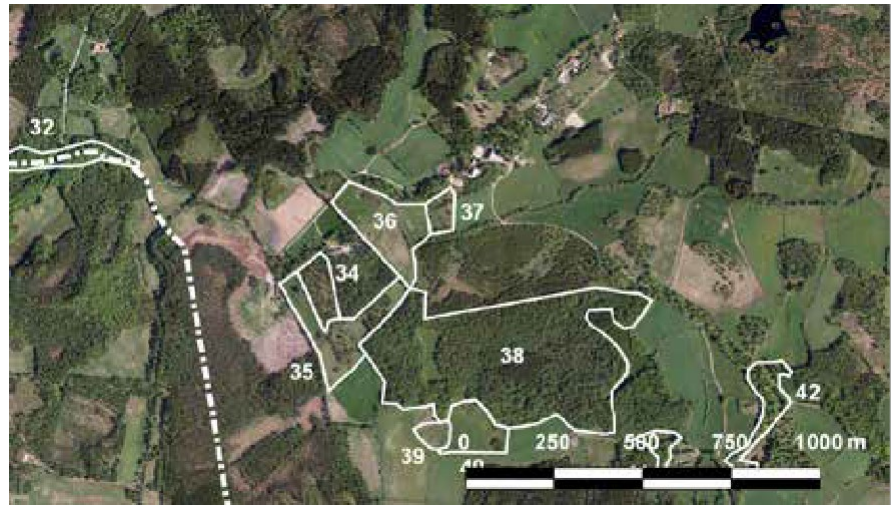
37. Enefäladsrest vid Kåshässle

Naturvärdesklass 3

Välhävdad enefälad med floravärden.

Enefälad utmed en åsrygg som sambetas med anslutande marker i söder. Området är välhävdad men med viss gödselpåverkan i små partier. Marken är kuperad med torr och mager jordmån på de högre delarna medan de lägre partierna är friskare och mer näringsrika.

Vegetationen är rik på örter som gökärt, blodrot, stenmåra, gråfibbla samt skogsklöver, men det saknas mer krävande betesmarksindikatorer. Tidigare har backtimjan funnits i området men den har inte kunnat återfinnas.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

NATURVÅRDSARTER

Svampar: Ängsvaxskivling.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

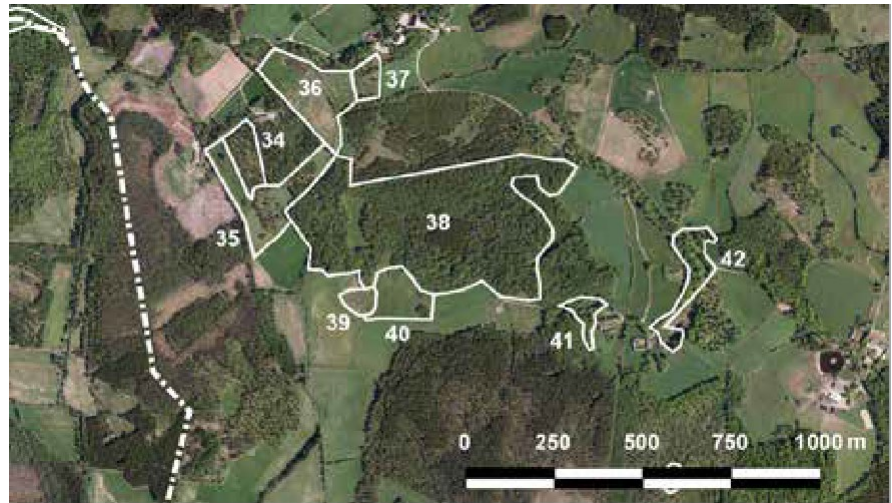

38. Blandlövsskog vid Hägnaden

Naturvärdesklass 3

Stor blandlövskog med multnande ved och goda förutsättningar för vedlevande arter.

Varierad blandlövskog med främst björk, tall, al och bok. Några bokar och tallar är gamla och grova och det finns träd med håligheter. Skogen har liten påverkan från sentida skogsbruk och det finns gott om multnande ved för vedlevande organismer. I fältskiktet finns blåbär, skogsstjärna, harsyra, ekorrbärr med flera triviala arter. Buskskiktet domineras av uppväxande lövträdsly och hägg. Det finns ett rikt fågelliv med gott om spår från hackspettar. I den östra delen finns en igenväxande blomrik och trädfri ängsyta med ett rikt insektsliv. Variationen och den stora mängden multnande ved är områdets främsta värden.

DOMINERANDE NATURTYP

Blandlövskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Hänsynfullt skogsbruk med stor hänsyn till gamla träd, sumplövsskogar och multnande ved. Återupptagen hävd av ängsytan i västra delen.

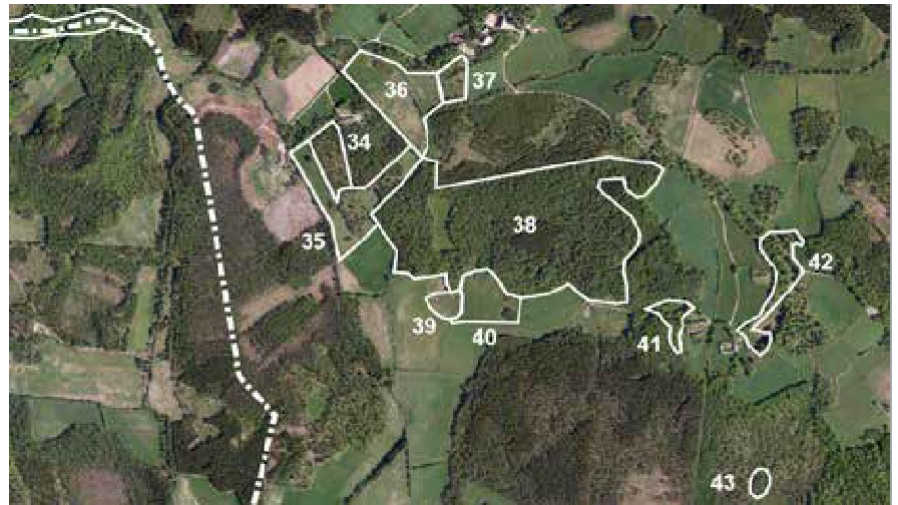

39. Ängsrest vid Hägnaden

Naturvärdesklass 1

Liten kvarstående torrängsyta med mycket rik flora.

På en liten höjd, till delar omgiven av odlingsmark, växer en mycket värdefull flora med en lång rad hävdgynnade arter. Området är möjligen en rest av en gammal enefälad. Enligt markägaren har det tidigare varit tätt med bland annat enbuskar och sly som nu röjts bort. Förutom någon enstaka apel och enbuske är området idag helt öppet. Floran har ett mycket rikt inslag av slättermynnade arter som svinrot och slättermugg. Båda är ovanliga i Skåne men förekommer här i hundratal. Förutom dessa arter finns ljung, blodrot, gråfibbla, ängsskallra, fårsvingel, stagg och flera andra skyddsvärda kärlväxter samt en lång rad ängssvampar. På några staketstolpar växer gott om sotlav.

DOMINERANDE NATURTYP

Äng.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: slättermugg* (VU), svinrot* (NT), ängsvädd*, ängsskallra*, stagg*, knägräs*.
Svampar: lutvaxskivling* (NT), sammetsmuseron* (VU), blodvaxskivling*, honungsvaxskivling*, ängsvaxskivling*, hagfingersvamp*, aprikosfingersvamp*, fjällig jordtunga*.

Lavar: sotlav*.

Fjärilar: violettkantad guldvinge* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÅRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, gärna genom slätter.

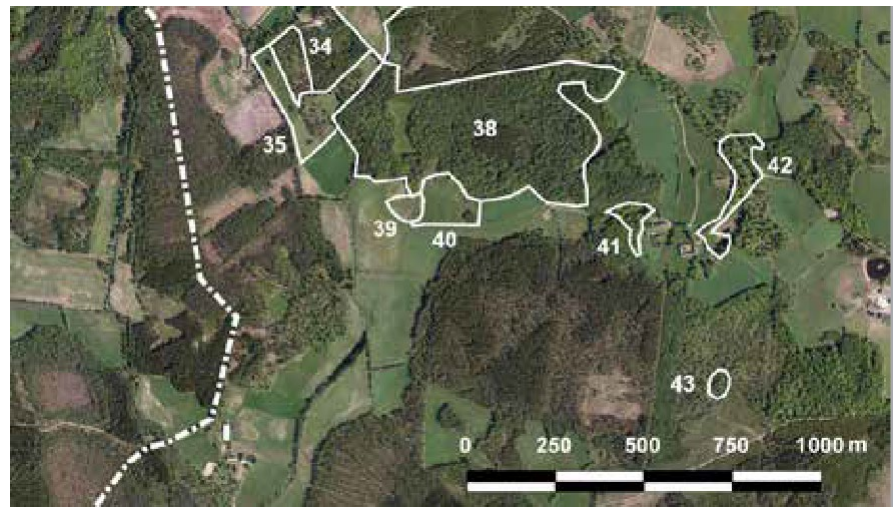

40. Fuktig ängsmark vid Hägnaden

Naturvärdesklass 3

Fuktig ängsmark med rikt insektsliv och fin flora.

Väster om Hägnaden ligger denna lilla fuktiga ängsmark som möjligen tidvis varit uppodlad. Fläckvis fin flora med ängsbräsma, stenmåra och gökärt annars stor dominans av tuvtåtel, tistlar och smörblomma. Den rika blomningen lockar en stor mängd insekter, inte minst bland fjärilar.

DOMINERANDE NATURTYP

Äng.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: ängsbräsma*.

Fjärilar: violettkantad guldvinge* (NT).

Lavar: sotlav*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, gärna genom slåtter.

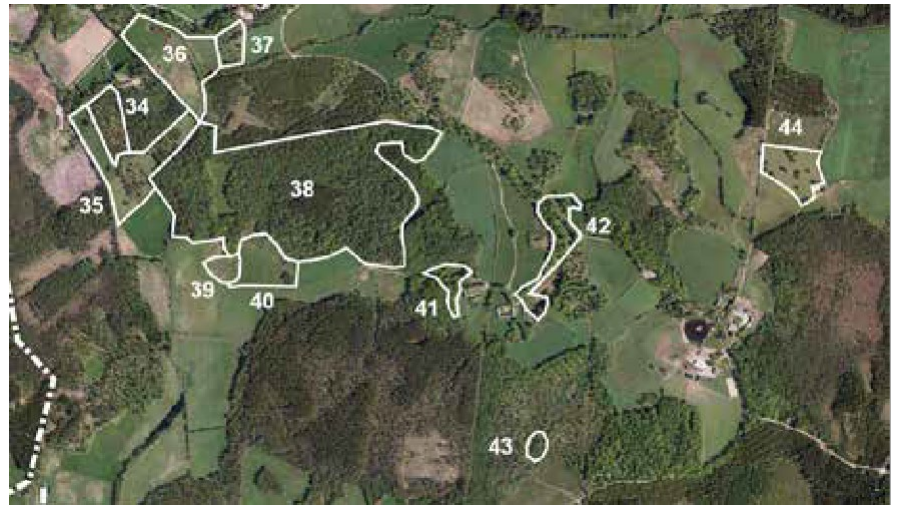

41. Gammal bokskog vid Hägnaden

Naturvärdesklass 1

Mycket gamla och grova bokar och ekar med sällsynta lavar.

Strax väster om gården Hägnaden finns ett skogsparti med några mycket gamla och grova bokar. Inslag finns även av äldre ek och lönn. Flera av träden har skador och håligheter vilket gynnar vedlevande arter. Det finns också gott om multnande ved både av klena och grova dimensioner. I buskskiktet finns hassel och uppslag av boksly. Fältskiktet är svagt utvecklat. På barken och veden av de gamla träden växer en mycket fin kryptogamflora med en lång rad sällsynta lavar och mossor. Tidigare har den ovanliga ädelkronlaven observerats i området men den kunde inte återfinnas vid inventeringar 2014. Det finns sannolikt även en skyddsvärd insektsfauna i området, trots den begränsade storleken.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Svampar: vedlavklubba* (VU).
Lavar: liten ädellav* (EN), ädelkronlav (VU), bokkantlav* (NT), stiftklotterlav* (NT), bokvårtlav* (NT), sotlav*, gulnål*, lönnlav*, rostfläck*, glansfläck*.

Mossor: guldlockmossa*, platt fjädermossa*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Spara de gamla träden och den multnande veden. Spara evighetsträd i angränsande skogsmark.

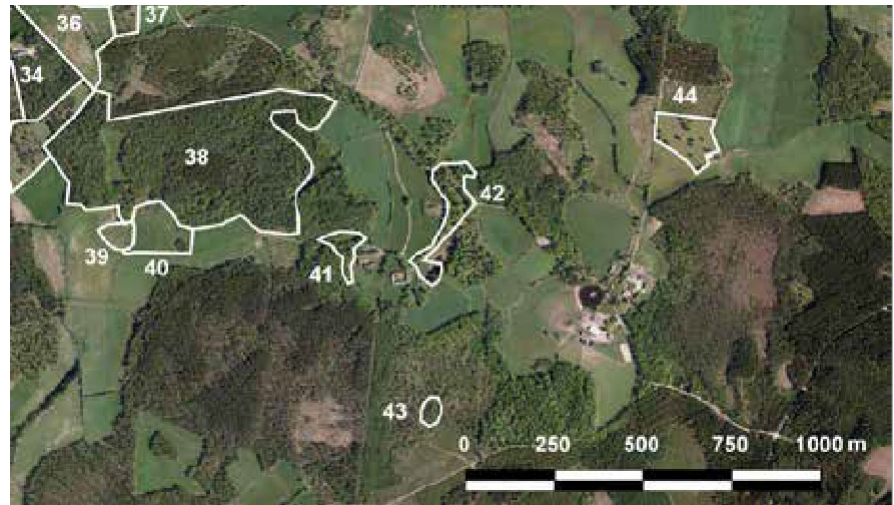

42. Grova ädellövträd vid Hägnaden

Naturvärdesklass 2

Gårdsmiljö med gamla, grova och skadade ädellövträd.

Vid gården Hägnaden och österut finns ett stort antal öppet stående gamla bokar och ekar, några med skador, håligheter och mulm vilka är viktiga strukturer för flera sällsynta och vedlevande organismer. Träden är vidkroniga och ingår i eller har tidigare ingått i betade marker. På gamla ekstubbar och på barken av de gamla träden växer sällsynta lavar. De finns också goda förutsättningar för sällsynta vedlevande svampar och insekter.

DOMINERANDE NATURTYP

Gårdsmiljö.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: dvärgbägarlav* (NT), grå skärelav*, rostfläck*, sotlav*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Spara de gamla träden och den multnande veden.

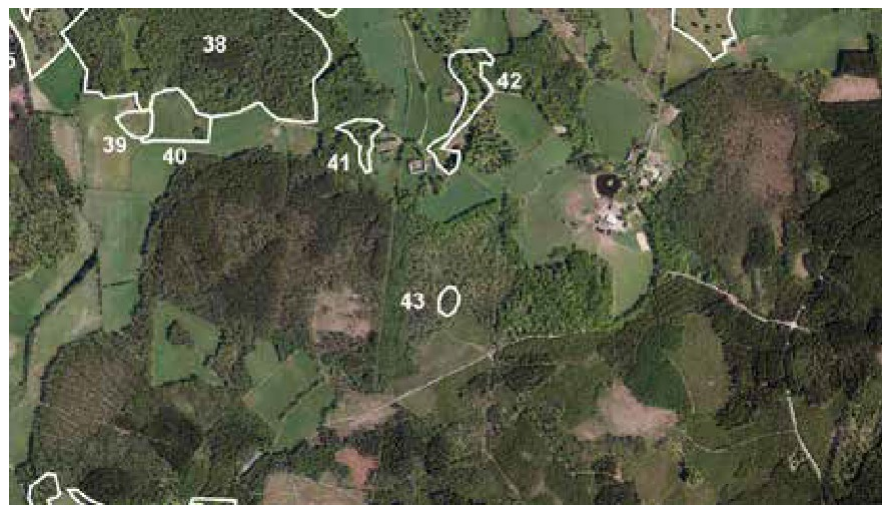

43. Alsumpskog vid Troedsberga

Naturvärdesklass 3

Alsumpskog med vissa naturvärde.

Nära Troedsberga ligger en liten alsumpskog med bäckdråg. Det finns gott om vatten och träden har viss sockelbildning. Floran är högvuxen och frodigt med tistlar, kärresilja, bäckbräsma och kabbeleka. Det finns måttliga mängder multnande ved. Avverkningar i och i anslutning till skogen begränsar värdet.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: bäckbräsma*.

Lavar: glansfläck.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna till fri utveckling. Undvik hydrologisk påverkan vid skogsbruk och andra åtgärder i närheten.

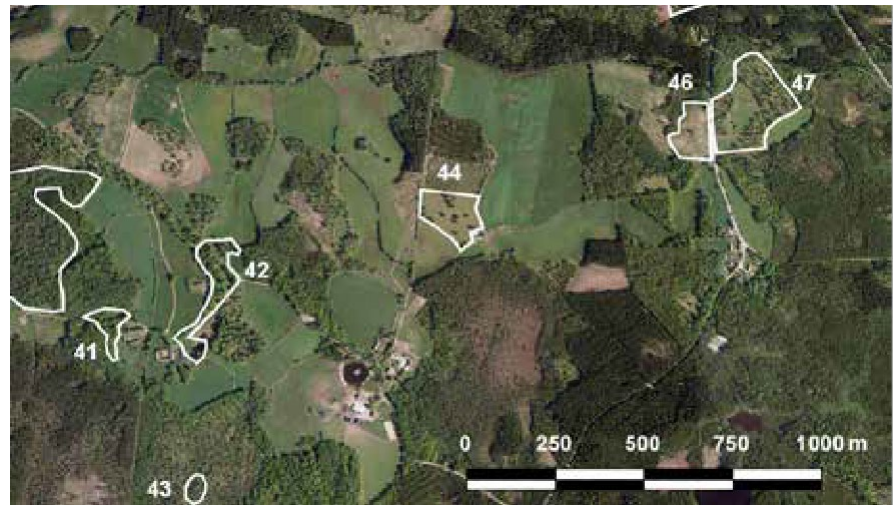

44. Ekhage vid Troedsberga

Naturvärdesklass 3

Betesmark med äldre ekar och vissa floravärden.

Hävdad betesmark spridda vidkroniga och måttligt grova ekar samt fläckvis stenbunden mark. Området sambetas med omgivande mer triviala marker. Det finns inga tydliga spår av gödsling men trots detta är floran tämligen ordinär. Stenmåra, gråfibbla och gökärt utgör några av de hävdgynnade arterna. De största värdena är knutna till den relativt opåverkade floran och ekarna.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Ej påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

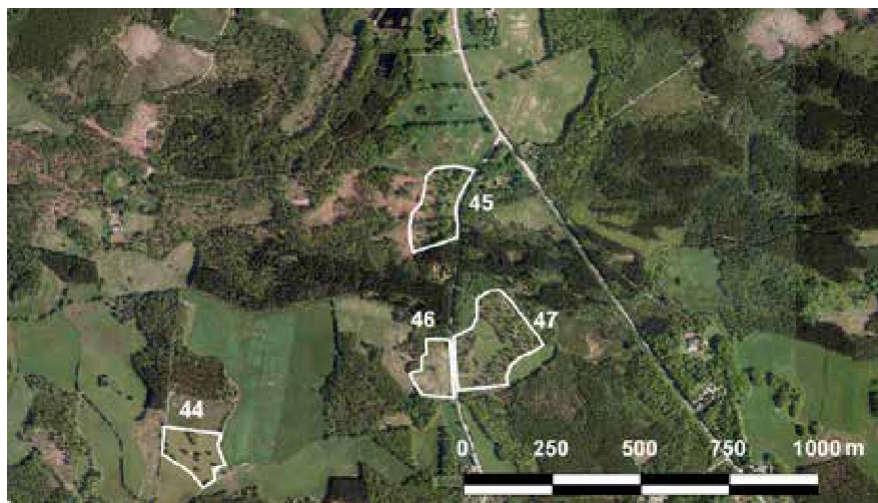

45. Betesmark vid Harholma

Naturvärdesklass 2

Trädbärande, varierad betesmark med höga floravärden.

Ogödslad betesmark med ett varierat trädskikt med al och björk i mer fuktiga partier och ett större inslag av ek i de torrare. Den fuktiga marken korsas av en bäck. Floran i de fuktigare delarna domineras av olika starr, tåg och gräs med tämligen stort inslag av småvänderot, bäckbräsma och kabbleka. Även i övriga friska till torra delar är floran fin och hävdpräglad med arter som stenmåra, gråfibbla, knägräs och rikligt med stagg. På ett par grova björkar växer den ovan-liga sotlaven. Området sambetas med en gödslad vall vilket på sikt kan vara negativt. De högsta värdena är knutna till den artrika floran där blomrikedomen också bidrar till ett rikt insektsliv.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: småvänderot* (VU), kärrfibbla*, gökblomster*, bäckbräsma*, grönvit nattviol, hirsstarr*, stagg*, knägräs*.

Lavar: sotlav*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling. Undvik om möjligt sambete med gödslad mark.

46. Blomrik gräsmark N Lurebygget

Naturvärdesklass 2

Tidigare hävdad mark med fin flora och sällsynta insekter.

Igenväxande blomrik gräsmark som tidigare varit odlingsmark. Här finns en riklig förekomst av åkervädd, ärtväxter, röllika och johannesört. Längst i nordost finns även ett litet bestånd med svinrot. Ovanliga insekter som vädssandbi, violett kantad guldvinge och mindre bastardsvärmare utnyttjar den stora blomrikedomen. Det sällsynta vädsgökbiet, som parasiterar på vädssandbin, har observerats på andra sidan vägen och utnyttjar sannolikt även detta område.

Åtgärder krävs innan igenväxningen gått alltför långt.

DOMINERANDE NATURTYP

Ohävdad betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: svinrot* (NT).

Insekter: mindre bastardsvärmare* (NT), violett kantad guldvinge* (NT), vädssandbi*

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Återupptagen hävd för att öka mångfalden och för att undvika ytterligare igenväxning.

Se till så att det behålls en rik blomning i åtminstone delar av området. Åkervädd är en viktig resurs för flera av insektsarterna.

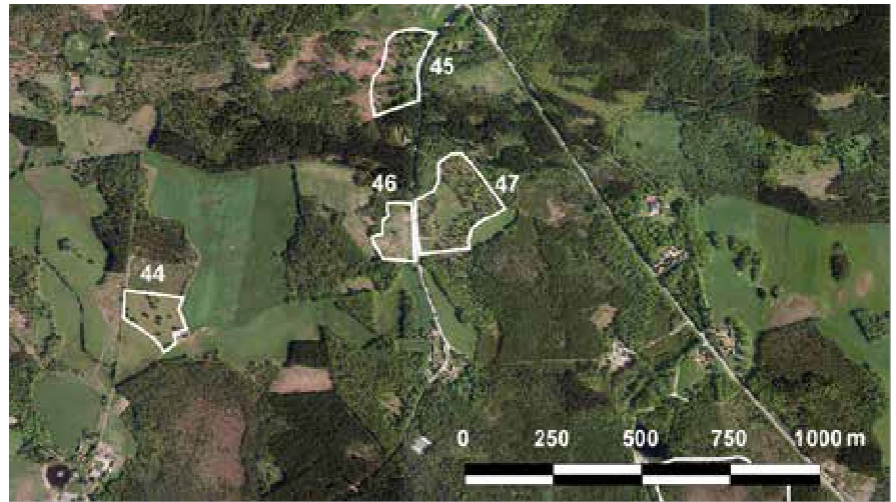

47. Betesmark N Lurebygget

Naturvärdesklass 1

Artrik och välhövad betesmark med en vacker rullstensås.

Vacker och välhövad betesmark på sandig jordmån. I den östra finns en mycket välutvecklad rullstensås med glest stående äldre ekar. Även i övriga delar finns såväl åsformationer som spridda ekar, tallar och sälgar. Den centrala delen av området är dock helt trädfri och har sannolikt varit odlad tidigare. En mindre bäck rinner genom området. Buskskiktet är mest utvecklat i den östra delen, närmast vägen med framför allt en och slån. Floran är som mest välbevarad utmed åsformationerna med hävdberoende arter som jungfrulin, stenmåra, gråfibbla, gökärt och stagg även om många av arterna förekommer i begränsad omfattning. Även svampfloran visar på höga värden med en lång rad fingersvampar, jordtungor och vaxskivlingar knutna till välhövade marker. Detsamma gäller insektsfaunan med flera ovanliga fjärilar och bin.

DOMINERANDE NATURTYP

Ohövad betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: jungfrulin*, svinrot* (NT), stagg*, knägräs*.

Svampar: stråfingelsvamp* (NT), lutvaxskivling* (NT), mönjevaxskivling*, spetsvaxskivling*, spröd vaxskivling*, fjällig jordtunga*, hagfingersvamp*, opalfingersvamp*.

Insekter: vädgökbi* (VU), mindre bastardsvärmare* (NT), violettkantad guldvinge* (NT), vädssandbi*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt beteshövad, ingen gödsling.

48. Brännestadsmossen

Naturvärdesklass 3

Tallmosse med risvegetation och laggpartier.

Mosse som delvis är påverkad av dikning och tidigare torvtäkt. På huvuddelen av mossen växer tall och det är endast i den södra delen som det finns mer trädfräa partier. Vegetationen domineras av typiska arter som ljung, klockljung, tranbär, kråkbär, rosling, tuvull samt vitmossor och bägarlavar. I öppna mer blöta partier finns sileshår och vitag. I myrkanten finns döda och döende tallar och björkar vilket gynnar vedlevande organismer. I skogsbrynet växer också hjortron. Myrar är insektsrika miljöer och har förutom ett egenvärde även ett värde för fågelfaunan.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

NATURVÅRDSARTER

Ej Påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare avvattning.

49. Betesmark N Källstorp

Naturvärdesklass 2

Vackert odlingslandskap med fägata och fuktiga betesmarker med fin flora.

Delvis stenbunden och fuktig betesmark som nås från vägen i söder via en fägata. Floran är fin med gråfibbla, blodrot, ljung, gökärt, stenmåra, ängsvädd och stagg. I denna del rinner ett dike genom betesmarken och i fuktiga partier dominerar blåtåtel och vecketåg. I östra delen ingår ett gles trädskikt med ek. I norr övergår den i en svagt böljande betesmark som nog delvis varit åker tidigare men som fläckvis har en fin flora.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: ängsvädd*, stagg*, knägräs*, hirsstarr.
Svampar: mönjevaxskivling*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÅRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

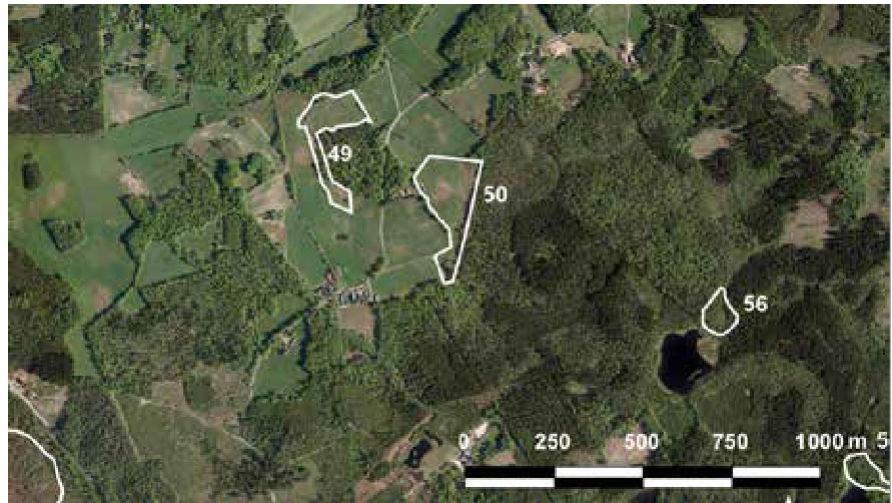

50. Blomrik gräsmark NO Källstorp

Naturvärdesklass 3

Vackert odlingslandskap med fägata och fuktiga betesmarker med fin flora.

En stor och trädfri betesmark som tidigare, åtminstone delvis, varit kultiverad. Det finns såväl fuktiga som torra partier. I dag är marken relativt svagt hävdad med ett stort inslag av tuvtåtel. Det finns fläckvisa partier med fin flora med bland annat svinrot, gökblomster, gökärt, gråfibbla och stagg. Blomrikedomen är värdefull för insektslivet.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: svinrot (NT), gökblomster*, stagg*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

51 Andreassons äng och lövskogar

Naturvärdesklass 3

Ängsmark och lövskogar med gamla träd i norra delen av Perstorp tätort.

I norra delen av Perstorp samhälle ligger ett stort lövskogsområde med ek- och bokskog på torrare mark samt alskog i försumpade delar. Några av träden är gamla och har börjat bli biologiskt intressanta. Centralt i området finns en gammal åker som idag, genom Naturskyddsföreningens försorg, sköts som ängsmark. Här finns en rik blomsterprakt vilket lockar till sig flera ovanliga fjärilar. I området finns ett för tätorten värdefullt fågelliv med tidvis förekomst av bland annat mindre hackspett. Det är dock osäkert om den häckar inom området. Det finns mycket ont om multnande ved i området, vilket bör åtgärdas.

DOMINERANDE NATURTYP

Lövskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: grönvit nattviol: Lavar: rostfläck*.
Insekter: violettkantad guldvinge (NT),
bredbrämad bastardsvärmare (NT), liten
bastardsvärmare (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Förslag till skötselplan finns – upprättad av
naturskyddsföreningen.

52. Mulleskogens naturreservat

Naturvärdesklass 3

Lövskogsdominerat och tätortsnära område med flera gamla karpdammar.

Strax norr om Perstorps samhälle och i söder gränsande mot Uggleskogens naturreservat ligger Mulleskogen. I området finns flera vattenmiljöer som tidigare varit karpdammar. Skogen domineras av lövträd med inslag av både gran och tall. Vissa träd är uppskattningsvis i 100-årsaldern men huvuddelen är yngre. I anslutning till dammarna finns sumpskog med gott om multnande ved av i första hand björk.

DOMINERANDE NATURTYP

Lövblandskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Naturreservat.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Enligt fastställd skötselplan.

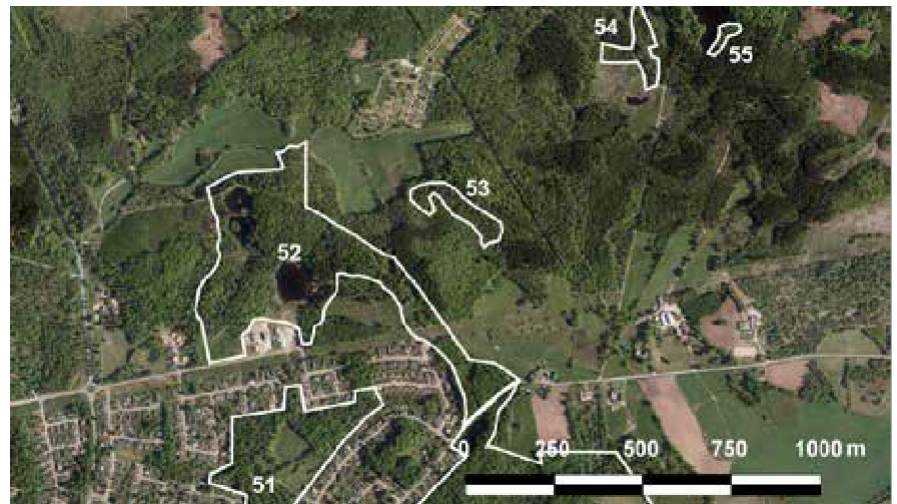

53. Alsumpskog NV Spjutseröd

Naturvärdesklass 3

Bäckdråg med alsumpskog.

Äldre sumpskog utmed ett bäckdråg där trädskiktet nästan uteslutande består av al. Visst inslag finns av björk och gran. Flera av alarna är flerstammiga och har börjat bilda socklar. Det finns gott om multnande ved i olika nedbrytningsstadier och grovlekar. Buskskiktet domineras av hägg. Under våren syns stora mattor av vitsippor. Värdena är främst knutna till den multande veden men området har en god potential att utvecklas vidare.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk, hydrologisk påverkan och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

54. Frodig alsumpskog N Spjutseröd

Naturvärdesklass 3

Bäckdråg med alsumpskog.

En blöt och frodig sumpskog där al dominerar i trädskiktet med inslag av gran och vide. Det finns tämligen gott om multnande ved för vedlevande organismer. I det frodiga fältskiktet växer strandklo, svalting, kärrsilja, småvänderot, mannagräs och kärrviol tillsammans med flera ormbunksarter. Här finns också ytterligare arter som bäckbräsma och rikligt med missne. På de gamla alarna växer lavar rostfläck och glansfläck.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: småvänderot (VU), missne*, bäck- bräsma*.
Lavar: rostfläck*, glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk, hydrologisk påverkan och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

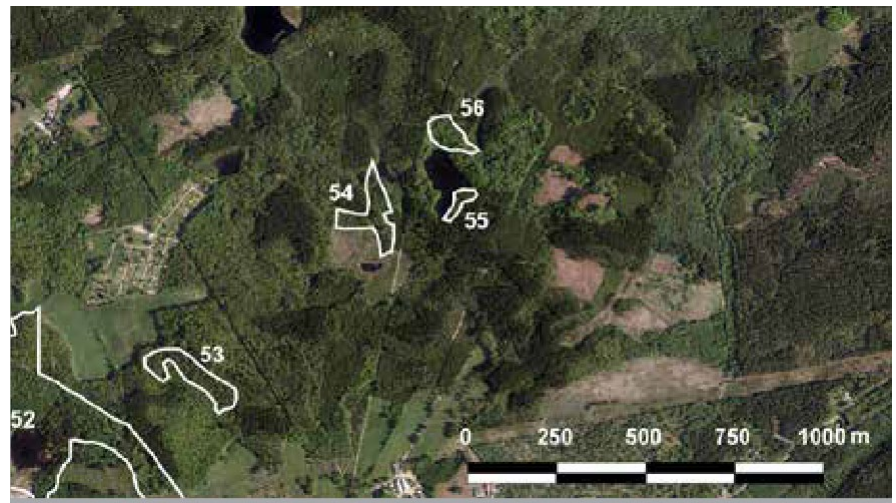

55. Lite bokskog N Spjutseröd

Naturvärdesklass 3

Litet bokskogsbestånd med gamla träd och multnande ved.

I kanten av en liten damm finns ett mycket litet bokskogsbestånd med några gamla träd. Det finns några grova multnande högstubbar och lågor som är värdefulla substrat för vedlevande svampar, lavar och insekter. Förutom bok finns inväxande gran. Fältskiktet är svagt utvecklat. De biologiska värdena är framför allt knutna till den multnade veden.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: gulnål*.

Svampar: pulverklubba*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

56. Bäckdråg och alsumpskog N Spjutseröd Naturvärdesklass 3

Alsumpskog med högstubbar och lågor.

Bäckdråg med alsumpskog i kanten av en skogsdamm. Området översvämmas under våren och många av alarna är flerstammiga och sockelbildande. Förutom al finns ett ganska stort inslag av vide och även inväxande gran. Det finns gott om multnande ved även om huvuddelen är av klenare dimensioner. I fåltkiktet finns kabbleka och olika gräs.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk, hydrologisk påverkan och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

57. Alsumpskog SVKöpingemyr

Naturvärdesklass 3

Blöt och svårframkomligt skogparti med äldre alar.

Alsumpskog som växer i ett blött och översilat område norr om en skogsdamm. Förutom al finns en del björk och mindre inslag av gran i trädskiktet. Området översvämmas tidvis och flera alar är flerstammiga och sockelbildande. Det finns gott om multnande ved även om huvuddelen är av klenare dimensioner. På alarnas bark växer rikligt med laven glansfläck. I fältskiktet finns kabbleka och olika gräs.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk, hydrologisk påverkan och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

58. Bokskog SKöpingemyr

Naturvärdesklass 3

Äldre och fuktig bokskog med gott om multnande ved.

Ett relativt stort område med i huvudsak bokskog med graninslag. I skogen finns spridda äldre och biologiskt värdefulla bokar. Lågor och högstubbar, även grova, förekommer allmänt vilket är gynnsamt för en lång rad vedlevande organismer. Några av de gamla träden har håligheter med mulm, ett värdefullt substrat för bland annat skalbaggar. Området är småkuperat med torrare höjdparter och riktigt blöta sänkor. Fältskiktet är svagt utvecklat. De gamla träden och områdets höga luftfuktighet gör det värdefullt för mossor och lavar.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: gulnål*.

Mossor: klippfrullania*, fällmossa*, platt fjädermossa.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk och lämna multnande ved.

Håll efter uppväxande gran.

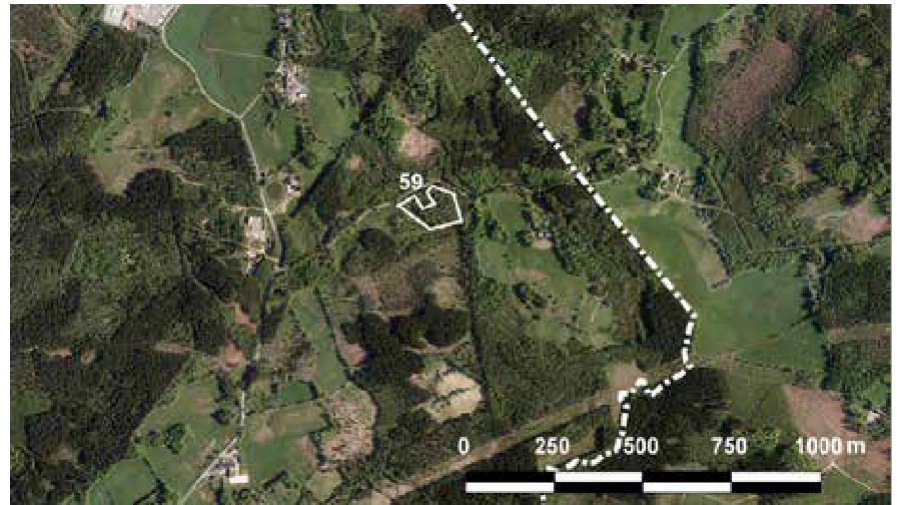

59. Alsumpskog vid Björkvik

Naturvärdesklass 3

Gammal alsumpskog med frodig flora och gott om multnande ved.

En liten alsumpskog med flera gamla träd på socklar. Förutom al, som dominerar, finns björk, gran, tall och rönn i trädskiktet. Marken är tidvis mycket blöt och det finns ett system av småbäckar och rännilar som går genom området. Det finns gott om både stående och liggande multnande ved. Fältskiktet är mycket frodigt med ormbunkar, mannagräs och det relativt ovanliga halvgräset rankstarr. På marken växer även gott om mossor.

DOMINERANDE NATURTYP

Alsumpskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: rankstarr*.

Lavar: glansfläck*.

Mossor: blåmossa.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik skogbruk, hydrologisk påverkan och lämna multnande ved. Håll efter uppväxande gran.

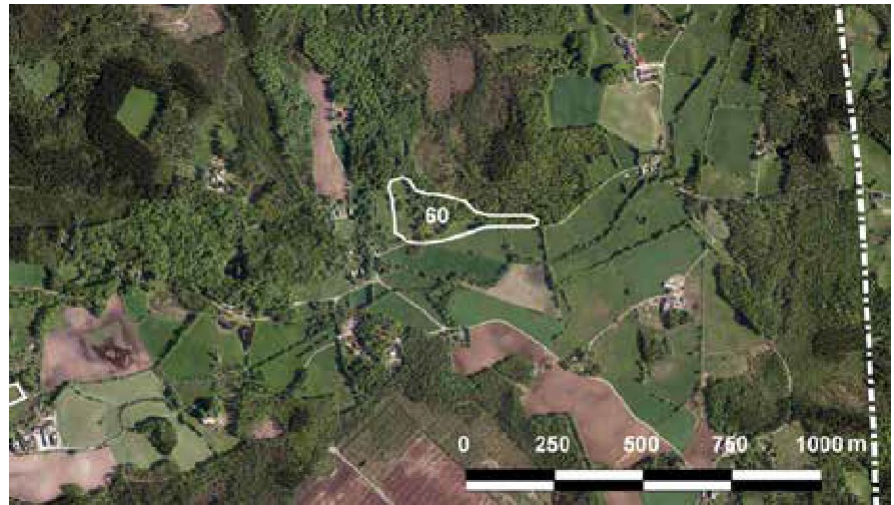

60. Ekhage vid Övre Månstorp

Naturvärdesklass 3

Betad ekhage med grova träd och fin flora.

Denna betesmark ligger strax norr om grusvägen mellan Månstorp och Skäggetorp. Trädskiktet domineras av ekar där några träd precis börjat uppnå den ålder då de blir naturvårdsintressanta med grov bark och håligheter. Marken är småkuperad med fuktiga och torra partier om vartannat. Floran är fläckvis fin med liten blåklocka, blodrot, gökärt, ljung, fårsvingel och knägräs. I triviala och fuktiga partier dominerar ofta vecketåg och tuvtåtel.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*, knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt beteshävd och var rädd om de gamla ekarna. Lämna kvar eventuell multnande ved.

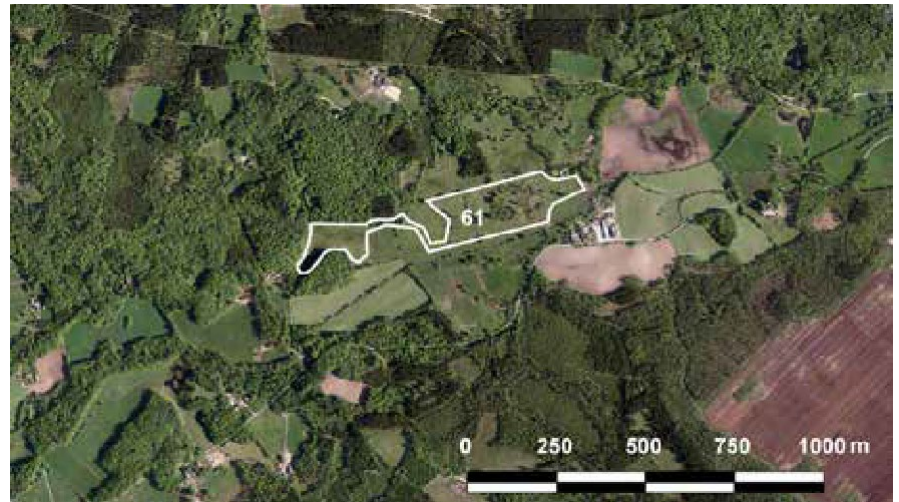

61. Odlingslandskap vid Nedre Månstorp

Naturvärdesklass 1

Ett stort och sammanhängande odlingslandskap med mycket höga värden och välbevarade strukturer.

Välhävdad och till stora delar välbevarat äldre odlingslandskap med betesmarker, stenmurar, odlingsrösen och små vattendrag. Området ligger i den norra sluttningen av en dalgång. Den västra delen utgörs av slättervall, den östra är betesmark. De högsta värden är knutna till betesmarken men det finns höga värden även i slättervallen. Området är varierat och karaktären skiljer sig i olika delar av området. Vissa delar av betesmarken är helt trädfri medan andra är småkuperade och trädbärande med björk, ek, asp och gran. Enbuskar förekommer spridda i markerna. Både kärlväxtfloran och svampfloran hyser flera hävdgynnade arter och ofta i mycket goda förekomster. Sannolikt är även fågel- och insektsfaunan i området rik mot bakgrund av områdets variation.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*, knägräs*.

Svampar: stråfingersvamp* (VU), hagfingersvamp*, ängsfingersvamp*, blodvaxskivling*, honugsvaxskivling*, spröd vaxskivling*, papegojvaxskivling*, ängsvaxskivling*,

slemjordtunga*, fjällig jordtunga*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt beteshävd, ingen gödsling.

62. Odlingslandskap vid Oderljunga

Naturvärdesklass 2

Ett delvis ohävdad odlingslandskap med fin flora och ovanliga insekter.

Ett varierat och till större delen sammanhängande komplex av blomrika betesmarker. I vissa delar finns spridda aplar, björkar eller ekar men stora delar av markerna är trädfria. Några av de mest intressanta delarna är dock ohävdade och under igenväxning. I fåltskiktet finns bland annat kråkvicker, gökärt, gråfibbla, stenmåra, femfingerört, svartkämpar, ljung och grönvit nattviol och olika gräs. Blomrikedomen lockar ett stort antal bin, tvåvingar, fjärilar och andra insekter varav några sällsynta. Hit hör exempelvis väddsandbi, violett kantad guldvinge och ängsmetallvinge som alla ställer stora krav på pollen- och nektartillgång. Törnskata häckar i områdets mer buskrika delar och på blåbärsris i en stenmur växer den ovanliga kvistlaven.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: grönvit nattviol*.

Lavar: kvistlav*.

Insekter: violett kantad guldvinge* (NT), ängsmetallvinge* (NT), liten bastardsvärmare* (NT), väddsandbi*.

Fåglar: Törnskata*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Återupptagen beteshävd eller slåtter, ingen gödsling.

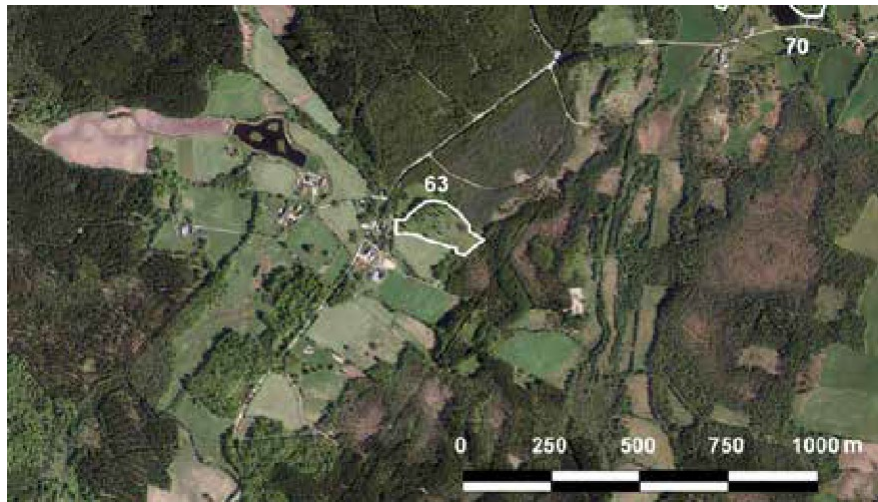

63. Betesmark vid Toarp

Naturvärdesklass 2

Vackert småkuperat odlingslandskap med fin flora.

Kuperad, trädbärande betesmark med några stora och vållagda odlingsrösen. Flera sandåsar och backar finns i området. Trädskiktet domineras av björk med inslag av gran, apel, ek, rönn och tall. Enbuskar finns i buskskiktet. Fina småkuperade strukturer men i dag har området en något svag hävd. Floran är hedartad med bland annat stenmåra, gråfibbla, ljung, gökärt, åkervädd, monke, knägräs och ängshavre. Den mer öppna södra delen bedöms ha högst kvalitéer.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: svinrot (NT), ängshavre*, knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Beteshävd eller slåtter, ingen gödsling samt möjligen viss utglesning i trädskiktet för att gynna markfloran.

64. Gökamossen

Naturvärdesklass 2

Mosse med endast svag igenväxning.

Den södra delen av Gökamossen är påtaglig påverkad av dikning. Den norra delen, som utgör detta objekt, är däremot mindre påverkad med endast gles tallbevuxet mosseplan. Floran är karaktäristisk med bland annat tuvull, ljung, klockljung, kråkbär och myrlilja. I strandskogen finns en del multnande ved för insekter och vedsvampar.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare dräneringspåverkan.

NATURVÅRDSARTER

Ej påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

65. Varshultamyren

Naturvärdesklass 1

Värdefull och tämligen opåverkad mosse.

Varshultamyren är ett mycket värdefullt myrkomplex i den västra delen av kommunen och där den allra nordvästligaste delen av mossen ligger i Klippans kommun. Mossen består av svagt välvda och öppna mosseytor, stora dråg och laggkärr. Endast små partier är trädbevuxna. Norr om vägen som delar mossen finns en göl med ett omgivande gungfly. Här växer bland annat tuvull, vitag, sileshårsarter och den sällsynta växten kallgräs. Övriga mosseytor domineras av risvegetation. I söder finns ett stort drågakärr som helt domineras av myrlilja. I laggpartierna förekommer rikligt med bladvass och kärrsilja. Mossen är lokalt påverkad med hård dikning i den östra kanten och som tidigare nämnts en väg som skär genom den. Fågellivet är intressant med bland annat spelande orre.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

för Sverige.

NATURVÅRDSARTER

Kallgräs.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Enligt fastställd skötselplan.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Naturreservat, riksintresse för naturvården, Natura-2000-område. Ingår i Myrskyddsplan

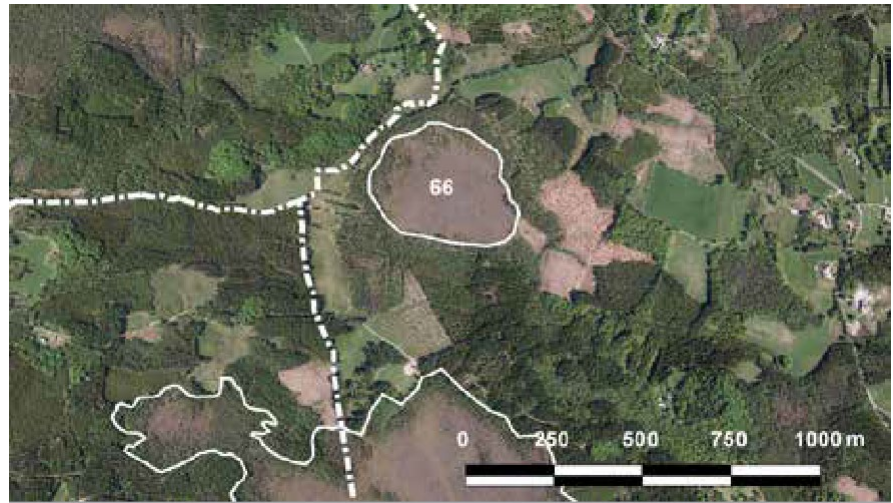

66. Mosse N Varshultamyren

Naturvärdesklass 3

Trädfri mosse med karaktäristisk flora.

Liten och i det närmaste helt trädfri mosse. Dräneringspåverkan märks framför allt i den nordvästra och södra delen. Floran är karaktäristisk med bland annat tuvull, ljung, klockkljung, kråkbär och myrlilja. Renlavar och vitmossor dominerar i bottenskiktet. Den fuktiga strandskogen domineras av tall och björk.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare dräneringspåverkan.

NATURVÅRDSARTER

Mossor: blåmossa*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

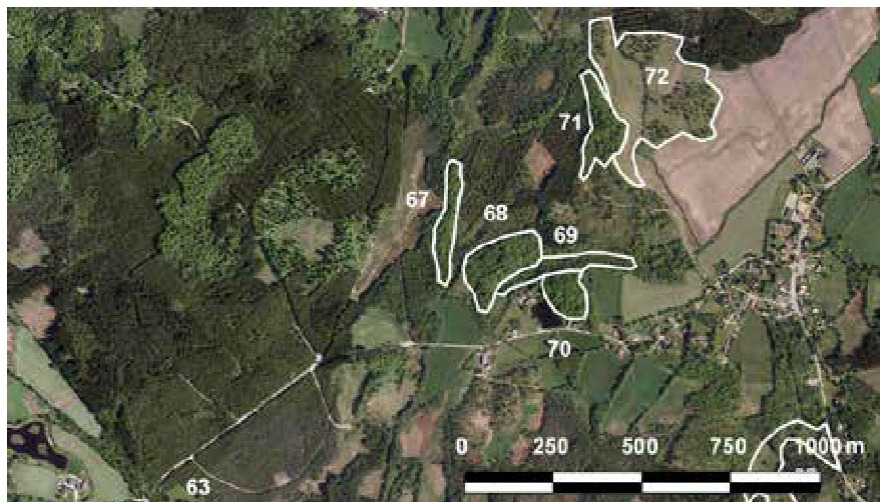

67. Bokskogsås V Oderljunga

Naturvärdesklass 2

Långsträckt rullstensås med gammal bokskog och flera sällsynta kryptogamer.

I skogarna väster om Oderljunga finns en rullstensås som löper i nord-sydlig riktning. På åsen växer gammal ädellövskog med bok, ek, lind och avenbok. Längs med åsryggen går en stenmur som vittnar om tidigare bete i området. Det finns mycket gott om gamla och senvuxna träd med värdefulla strukturer som blottad ved, grov bark och skador som är värdefulla för vedlevande arter. På de gamla träden växer en värdefull kryptogamflora med flera sällsynta lavar och mossor.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: bokvårtlav* (NT), bokkantlav* (NT), kornig nållav*, gulnål*, havstulpanlav*, glansfläck*, rostfläck.

Mossor: klippfrullania*, platt fjädermossa*, fällmossa.

Svampar: bittersopp *

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik stor samtida påverkan eftersom det missgynnar kryptogamerna. Spara gamla träd och multnande ved.

68. Ädellövskog V Oderljunga

Naturvärdesklass 1

Ädellövskog med god förekomst av sällsynta lavar, mossor och svampar.

Bokskogsbrant, med inslag av avenbok, samt en lundartad ädellövskog med ekar, lindar och bokar på den övre, mer flacka delen. Brantens sydläge och närheten till Bäljane å skapar gynnsamma förhållanden för flera arter. Området har mycket höga biologiska värden. På de gamla träden i branten trivs flera sällsynta arter. Här finns bl. a. liten lundlav, bokkantlav, bokvårtlav, gulnål och havstulpanlav. Tidigare har även lunglav och rosa lundlav observerats i området. Ovanför branten växer de båda rödlistade svamparna rutskinn och oxtungsvamp, båda på ek. Även flera ovanliga mossor som fällmossa, trädporrella och platt fjädermossa växer på träden. Det finns relativt gott om multnande ved i området, särskilt i branten, vilket ger goda förutsättningar för vedlevande arter. På högstubbarna växer gott om fnössticka, en viktig röttsvamp för flera insektsarter.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: savlundlav* (EN), bokvårtlav* (NT), bokkantlav* (NT), dvärgbägarlav* (NT), liten lundlav* (NT), orangeputrad klotterlav* (NT), kornig nållav*, gulnål*, havstulpanlav*, glansfläck*, rostfläck*, barkkornlav*.

Mossor: bokfjädermossa* (NT), klippfrullania*, platt fjädermossa*, fällmossa*,

trädporrella*.

Svampar: rutskinn* (NT), oxtungsvamp* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik stor samtida påverkan eftersom det missgynnar kryptogamerna. Spara gamla träd och multnande ved.

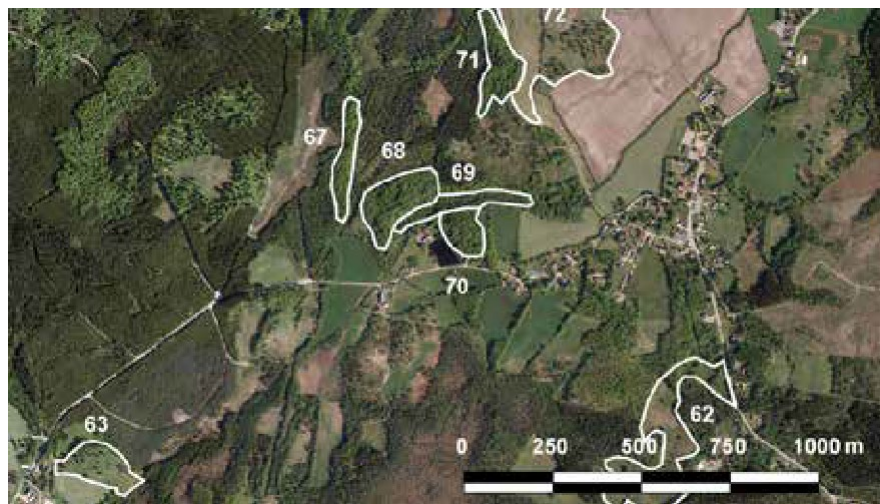

69. Strandskog V Oderljunga

Naturvärdesklass 3

Ädellövdominerad skog med gamla träd utmed Bäljaneå.

En sträcka utmed Bäljaneå med gott om äldre lövträd av al, bok, avenbok, ek och ask. Bland de äldsta träden finns några riktigt gamla avenbokar med en fin kryptogamflora, även om förekomsterna av de rödlistade arterna är mycket begränsad. Fältskiktet är svagt utvecklat och hedartat i de högre delarna medan det är frodigt och välutvecklat med bland annat kärrfibbla i de mer näringsrika, lägre delarna. Områdets värde är knutet till de gamla träden och den fläckvis fina floran i dalbotten.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: kärrfibbla*.

Lavar: bokvårtlav* (NT), dvärgbägarlav* (NT), glansfläck*.

Mossor: klippfrullania*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

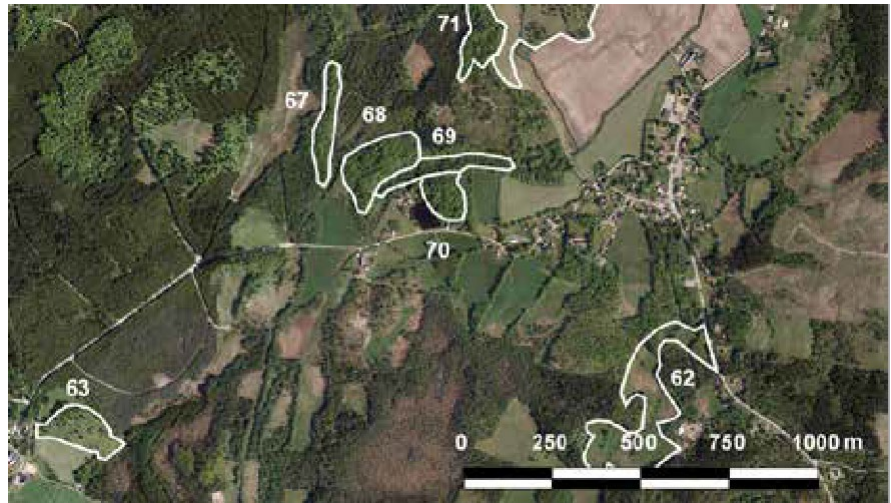
Lämna strandskogen till fri utveckling. Røj dock inväxande gran vid behov. Påverka inte hydrologin.

70. Ädellövskog S Bäljaneå, S Oderljunga Naturvärdesklass 3

Ädellövskogsbrant med multnande ved och ovanliga kryptogamer.

Ädellövbrant i sydvästvänt läge med bok, avenbok, ek och lind. Flera av träden är gamla och det finns några grova högstubbar och lågor av bok. Fältskiktet är tämligen trivialt med bland annat liljekonvalj och lundgröe. De biologiska värdena är främst knutna till de gamla träden och den multnande veden.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: bokvårtlav* (NT), dvärgbägarlav* (NT), glansfläck*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna gamla och grova trädsamt multnande ved. Undvik inväxning av gran.

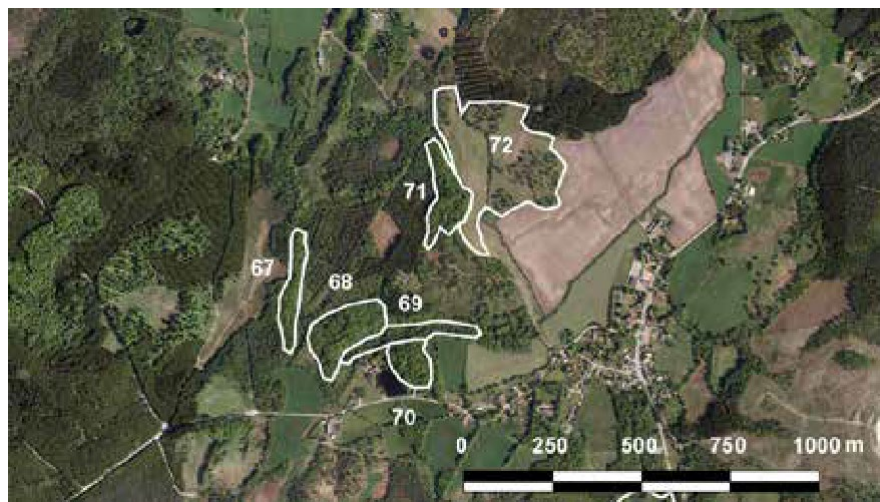

71. Ädellövskog på ås NV Oderljunga

Naturvärdesklass 2

Ädellövskogsbevuxen rullstensås nordväst om Oderljunga med flera gamla träd med sällsynta lavar och mossor.

Nordväst om Oderljunga växer en äldre ädellövskog med bok, ek, avenbok, lönn och lind. Flera av träden är gamla och det finns relativt gott om både högstubbar och lågor. Jordmånen är mager med en tämligen trivial flora med liljekonvalj, ekorrbar, harsyra och krustätel. I buskskiktet finns lite hassel. På barken av de gamla ädellövträden växer flera sällsynta kryptogamer. Området är sedan år 2019 ett biotopskyddsområde.

DOMINERANDE NATURTYP

Ädellövskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: bokvårtlav* (NT), bokkantlav* (NT), dvärgbägarlav* (NT), lönnlav*, havstulpanlav*, glansfläck*.
Mossor: bokfjädermossa* (NT), klippfrulania*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Biotopskyddsområde.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna gamla och grova träd samt multnande ved. Undvik inväxning av gran.

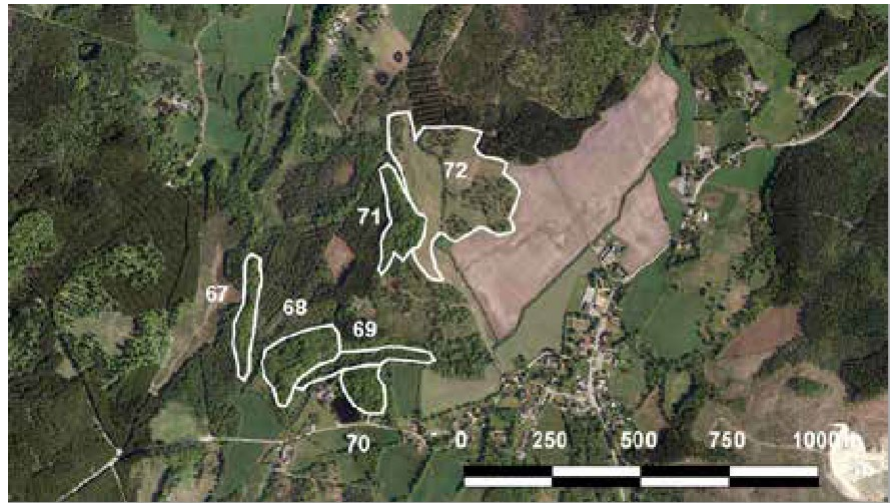

72. Betesmark norr om Oderljunga

Naturvärdesklass 3

**Betade rullstensåsar med vissa flora-
värden.**

Nordväst om Oderljunga finns en betesmark med tydliga åsformationer. Största delen av området är helt trädfrött men några mindre delar är trädklädda med i huvudsak ek men också avenbok och lind. På några av de gamla träden växer en intressant lavflora med bland annat koralllav och rostfläck. På gamla ekstubbar växer den rödlistade dvärgbägarlaven. Delar av området har använts som sand-/grustäkt och sannolikt även som åker. På de torra, sandiga och kuperade delarna växer hävdgynnade arter som gråfibbla, ärenpris, gökärt och knägräs. I lägre och fuktigare delar är florans mer trivial med dominans av vecketåg.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*, knägräs*.
Lavar: örlav*, dvärgbägarlav* (NT),
rostfläck*.
Mossor: klippfrullania*.
Svampar: blodsopp*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Lämna gamla och grova träd samt
multnande ved. Undvik inväxning av
gran.

73. Betesmark O Häljalt

Naturvärdesklass 3

Långsträckt och varierad betesmark med fläckvis fina floravärden.

Delvis stenbunden betesmark som i den östra delen är torr och kuperad medan den västra delen är flack och fuktig. Huvuddelen är öppen men några spridda träd finns, främst utmed gränsen till grusvägen i nordost. Centralt i området rinner en liten bäck. I torrare delar finns en hedartad flora med bland annat gråfibbla, fårsvingel och stagg. I mer fuktiga delar dominerar tuvtåtel. Förutom kärlväxter finns också hävdgynnade ängssvampar.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*.

Svampar: ängsvaxskivling*, sprödvaxing*, slemjordtunga*, fjällig jordtunga*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÅRD SKÖTSEL

Behåll bete och undvik gödsling.

74. Betesmark vid Övre Karsholm

Naturvärdesklass 3

Småkuperad och varierad betesmark med äldre ekar och vissa floravärden.

Objektet ligger i Övre Karsholm i kommunens östra del och består av en öppen och fuktig betesmark med en torrare ekbacke med några äldre ekar. Området har tidigare åtminstone delvis varit åker. Floran är varierad med inslag av hävdgynnade arter. Här växer bland annat gråfibbla, stenmåra, blodrot, stagg och fårsvingel. Välbetad veketåg och tuvtåtel förekommer på fuktiga partier. Inslag av hävdgynnade ängssvampar förekommer också.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*.

Svampar: ängsvaxskivling*,
hagfingervamp*.**RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD**

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Behåll bete, undvik gödsling och värna de äldre träden.

75. Amnabygget

Naturvärdesklass 3

Liten glänta med hävdgynnad flora omgiven av lövskog.

På en liten höjd omgiven av en fuktig lövskog finns rester av en fin flora. I dag växer rikligt med ljung, åkervädd, lingon, knägräs och stagg. Troligtvis har även stora delar av den omgivande skogen betats tidigare. Vid upphörd hävd riskerar detta lilla område snabbt förlora sina värden.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: hirsstarr, knägräs*, stagg*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Hävda genom bete och undvik gödsling.

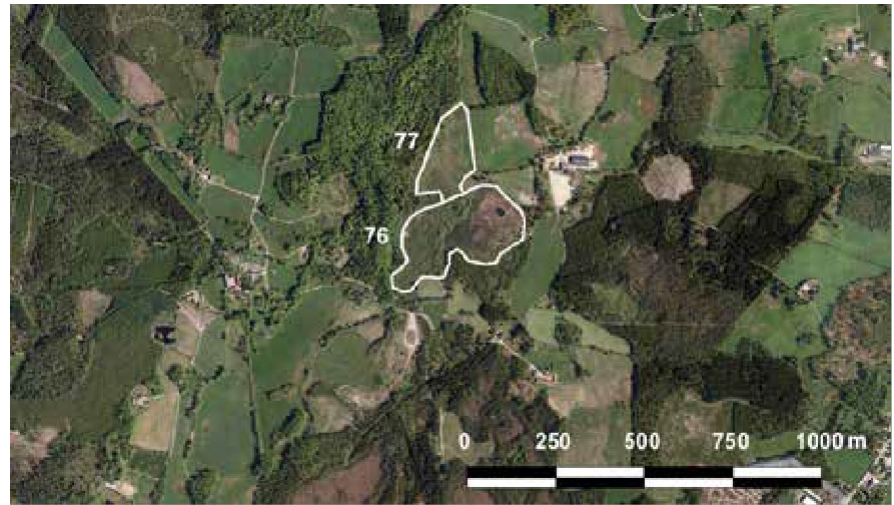

76. Hagstadsjön

Naturvärdesklass 3

Sänkt sjö som idag är ett kärr med endast en mycket liten öppen vattenyta.

Hagstadsjön är sänkt och numera helt igenväxt så ett topogent kärr har bildats. Mjukmattor och bäckdråg förekommer och den öppna vattenytan är mycket liten. Den dominerande växtligheten består av bladvass och videbuskar. Sjön omges av skog samt åker- och betesmarker. Området har ett botaniskt värde samt ett tämligen rikt fågelliv med bland annat enkelbeckasin och vattenrall.

DOMINERANDE NATURTYP

Kärr.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare avvattning och igenväxning.

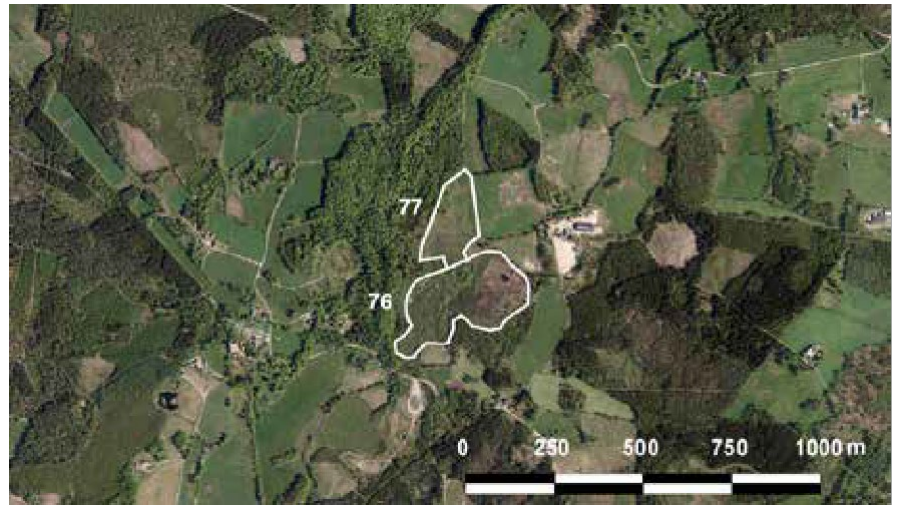

77. Betesmark N Hagstadsjön

Naturvärdesklass 3

Kuperad betesmark med fin flora.

Skiftet är en kuperad och öppen betesmark i Skingeröd. Centralt i området finns en sandig åsrygg där de sydvända delarna ger förutsättningar för en värmekrävande insektsfauna. Skiftet är välhävdat och betas av nötkreatur. Floran är varierad, hävdgynnad och saknar spår av kvävepåverkan. Intill stenbundna partier växer rikligt med gåfibbla och stenmåra. Övrig flora utgörs bland annat av ljung, blodrot, fårsvingel, stagg och rödven. I fuktiga delar växer glest med veketåg och tuvtätel.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: stagg*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd, ingen gödsling.

78. Bokskogsås O Örahult

Naturvärdesklass 3

Lång, skogsbevuxen rullstensås med äldre träd och skyddsvärda kryptogamer.

En långsträckt, bokskogsbevuxen rullstensås med inslag av ek och björk. Det finns visst inslag av multnande ved i form av högstubbar och lågor av i första hand bok. Kärlväxtfloran är hedartad och svagt utvecklad. På några av de äldre träden växer kryptogamer som signalerar höga naturvärden. Området gränsar i väster till ett annat mer värdefullt bokskogsdominerat område. Områdets värden är knutna till äldre träd och en fuktig och stabil miljö.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: barkkornlav*.
Mossor: klippfrullania*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Spara gamla träd och undvik större ingrepp i skogen.

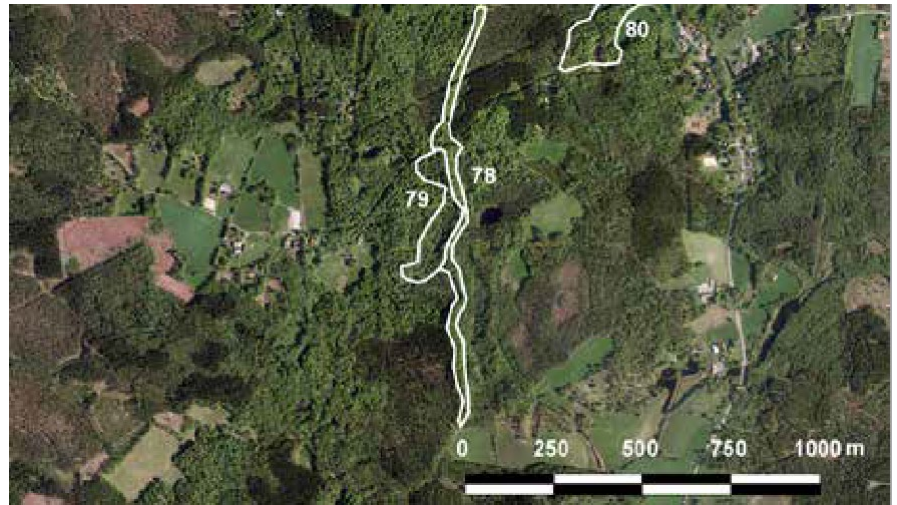

79. Gammal bokskog O Örahult

Naturvärdesklass 2

Variert bokskogsområde med gamla träd och sällsynta lavar och mossor.

Väster om en långsträckt rullstensås finns ett varierat bokskogsområde med omväxlande torra och våta partier. En mindre men särskilt fin del av rullstensåsen ingår även. Vissa partier av skogen är tämligen trivial men i mer svårtillgängliga ofta blöta partier finns flera träd som är mycket gamla. Förutom bok finns inslag av bland annat ek och al. Det finns relativt gott om multnande ved för ved-levande insekter och svampar. Fältskiktet är dock sparsamt utvecklat. De gamla träden och den höga luftfuktigheten har gjort området gynnsamt för flera sällsynta kryptogamer. På barken av de äldre träden växer arter som bokvårtlav, havstulpanlav och bokfjädermossa.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: stiftklotterlav* (NT), bokkantlav* (NT), bokvårtlav* (NT), grymig lundlav*, barkkornlav*, havstulpanlav*.
Mossor: bokfjädermossa* (NT), platt fjädermossa*, fällmossa*, klippfrullania*.

Svampar: pulverklubba*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Spara gamla träd och multnande ved, undvik hydrologisk påverkan och större ingrepp i skogen.

80. Bokskog NV Ulvs

Naturvärdesklass 3

Bokskogsområde med mycket gott om både stående och liggande ved.

Bokskogsområde mellan Ulvs och Lillesjö där framför allt den sydvästligaste delen mycket stort inslag av både stående och liggande bokved. Både veden och flera av de levande träden är grova. Ett mindre inslag av ek och inväxande gran finns också. Trots goda förutsättningar med gamla träd och multnande ved noterades relativt ont om naturvårdsarter. Vissa skogsbruksåtgärder har sannolikt utförts den senaste tiden. Förutsättningarna är dock goda för en intressant framtida utveckling inte minst för arter knutna till grov multnande bokved.

DOMINERANDE NATURTYP

Bokskog.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Spara gamla träd och multnande ved.

NATURVÅRDSARTER

Lavar: rostfläck*, barkkornlav*.
Svampar: pulverklubba*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

81. Mosse vid Hagstad

Naturvärdesklass 3

Stor men påverkad mosse med visst värde för flora och fauna.

Flera svagt välvda mossar i ett större mossekomplex där de enskilda mossytorna skiljs åt av dräneringsdiken. Delar av objektet löper in i Örskelljunga kommun. På huvuddelen av mossen växer tall och det finns även några små fastmarksholmar. Trots relativt stor påverkan från dikningar finns mindre påverkade delar med fina drag och laggkärr. I laggkärren växer gott om tuvull och myrlilja. Floran i övrigt utgörs av typiska arter på mossar såsom ljung, tranbär och vitmossor. Områdets omfattande storlek gör det extra värdefullt för vilt och fågelliv.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

NATURVÅRDSARTER

Ej påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare dräneringspåverkan.

82. Maglemyren

Naturvärdesklass 3

Delvis påverkad mosse med fina fastmarksholmar.

Till stora delar öppen och trädfri och svagt välvd mosse där den nordvästra halvan ligger i Örkelljunga kommun. Centralt finns en höljemosse med dominans av vitag och ljungtuvor, omgiven av en risdominerad mosse samt dråg och laggar med dominans av ängsull och myrlilja. Det finns flera fastmarksholmar varav den mer utvecklade ligger i Örkelljunga kommun. Mossen är lokalt påverkad av dränering.

DOMINERANDE NATURTYP

Myr.

NATURVÅRDSARTER

Ej påvisat.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Undvik ytterligare dräneringspåverkan.

83. Floralokal O Bälinge

Naturvärdesklass 2

Blomrik gräsmark som tidigare utgjort växtplats för mosippa.

Ett mycket litet och vägnära område som tidigare varit Skånes enda växtplats för mosippa. Senaste observationen är upp given från 2012. Därefter är den vid flera tillfällen eftersökt men inte återfunnen. På platsen finns en i övrigt tämligen rik flora med ljung, jungfrulin, svinrot, ängsvädd och knägräs. I området fortplantar sig den ovanliga fjärilen mindre bastardsvärmare.

DOMINERANDE NATURTYP

Gräsmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: jungfrulin*, svinrot (NT)*, knägräs*.

Insekter: mindre bastardsvärmare* (NT).

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatta åtgärder för att gynna och om möjligt få tillbaka mosippan.

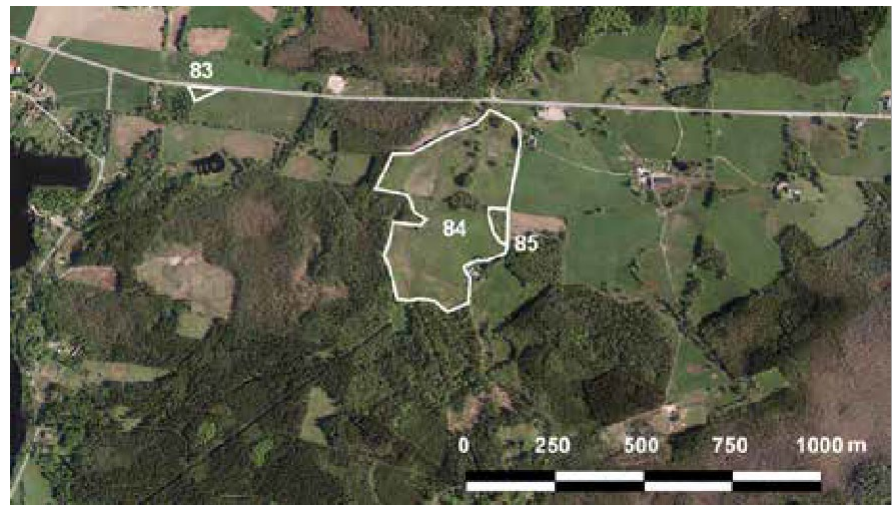

84. Odlingslandskap vid Per-Turs

Naturvärdesklass 3

Ett stort, varierat och kuperat odlingslandskap med visst naturvärde.

Huvuddelen av området utgörs av kultiverade betesmarker med spridda ekar och ekdungar. Floran är till största delen gödselpåverkad och i fuktiga delar trivial med tuvtåtel och tistlar. I torra partier finns fläckvisa förekomster med mer hävdgynnad flora med bland annat stenmåra, gökärt, gråfibbla och knägräs. I området finns flera odlingsrösen.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd. Ingen gödsling.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESSKYDD

Saknas.

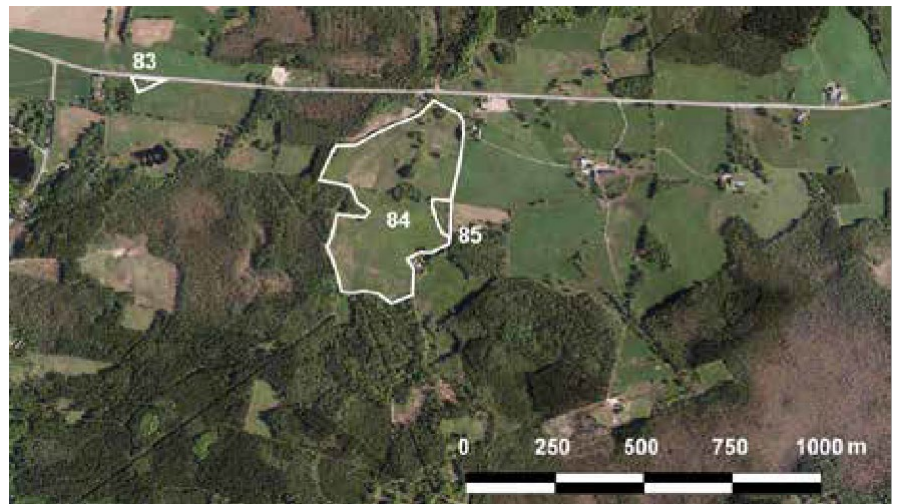

85. Ängsmark vid Per-Turs

Naturvärdesklass 2

Liten, källpåverkad betesmark med ängsvegetation.

En liten blöt betesmark med höga floravärden. Området överilas och floran är till stora delar frodig och välutvecklad med kabbeleka, älggräs och smörblommor men dessutom med ett stort inslag av hävdgynnade arter som gökärt, ängsvädd, knägräs och orkidén Jungfru Marie nycklar. I kanterna av betesmarken växer björk och vide. I området finns sannolikt också en intressant insektsfauna.

DOMINERANDE NATURTYP

Betesmark.

NATURVÅRDSARTER

Kärlväxter: svinrot* (NT), gökärt*, ängsvädd*, Jungfru Marie nycklar*, hirsstarr*, stagg*, knägräs*.

RIKSINTRESSE OCH OMRÅDESKYDD

Saknas.

ÖNSKVÄRD SKÖTSEL

Fortsatt hävd. Ingen gödsling.

Vattenmiljöer är generellt av mycket stort värde för den biologiska mångfalden, både genom den mångfald som finns i själva vattenmiljön och som förutsättning för en mängd arter på land. Även små och till synes triviala vattenmiljöer kan ha ett stort värde för mångfalden, särskilt i områden där det råder brist på denna typ av biotoper. För att öka arealen odlingsbar jordbruksmark och mark för skogsbruk har enorma mängder vattenmiljöer dikats ut och torrlagts sedan slutet av 1700-talet i Skåne. Detta har idag lett till en brist på vattenmiljöer i både skog och odlingslandskap samt en utarmning av arter knutna till dessa miljöer. Den snabba avrinningen i rätade diken har tillsammans med omfattande gödsling av åkermark också orsakat den övergödningsproblematik som idag finns i våra sjöar, vattendrag och hav. Från slutet av 1900-talet pågår flera omfattande projekt för att restaurera och återskapa våtmarker och vattendragens naturliga hydrologi.

Store sjö (nedre och övre)

Nedre store sjö tillhör Gustafsborgs säteri och är en typisk skogssjö. Den består av två delar med ett näs emellan. Sjön är rik på öar där det ofta växer pors och andra buskar. På vattenytan syns rikligt med vita näckrosor. Sjön omges av skog, både barrskog, blandskog och en del bok. Den är svårtillgänglig och det finns ingen allmän bilväg ner till den. Store sjö ingår i samma sjösystem som Ybbarpsjön/ Henrikstorpsjön/Tranesjön men vattnet rinner här åt motsatt håll, från Store damm via Lille sjö till Store sjö och sedan till Ybbarpsjön. Store sjö har ett lågt pH och vattnet bedöms som surt. Dock har sjön en god buffertkapacitet. Fosfor och kvävehalterna bedöms som höga.

Ybbarpsjön/Henrikstorpsjön/Tranesjön

Sjöarna ingår i ett större sjösystem som har sin början i Hässleholms kommun och är strängt reglerat eftersom vattnet används som kylvatten till Perstorps industripark. Systemet är försurningsdrabbat men kalkas uppströms. Buffertförmågan är god. Sjöarna är näringsrika med höga halter av både kväve och fosfor. Någon ordentlig undersökning av sjöarna har inte gjorts, därför vet man tämligen lite om dessa. Sjöarna är en omtyckt häckningsplats för flera sjöfågelarter. Bland fiskar finns uppgifter om abborre, braxen, sutare, karp, gädda, ål, sarv, mört och lake.

Bälingsjön och Lille sjö

Bälingsjön omges av lövskog och blandskog men också av odlad mark och betesmark i norra delen. Sjön är kommunens enda badsjö med kommunal badplats. Det är en källsjö som saknar egentliga tillflöden och den avvattnas via Ulabäcken, som övergår till Bäljane å några km söderut. Sjön är sänkt två tillfällen, dels under 1880-talet, dels 1915-20, och vattenståndet ligger idag 1,15 m under den ursprungliga nivån. Sjön har ett naturligt pH strax under 7, har aldrig kalkats och har god buffertförmåga. Bladvass dominerar växtligheten. Utmed sjöns stränder finns även sjösäv, flaskstarr, sjöfräken, smalkaveldun, toplösa och knappsäv. Bland vattenväxterna finns notblomster, vattenklöver, braxengräs, strandpryl samt vit och gul näckros. Även den invasiva vattenpesten har noterats. Bland fiskar finns abborre, braxen, gös, gädda, karp, mört, regnbåge, sutare och ål. Söder om Bälingsjön ligger Lille sjö med omgivande kärr och våtmarker.

Övre bild: Ybbarpsån ett av kommunens vattendrag

Nedre bild: Storesjö i södra delen av kommunen.

Fjällrammsjön

Fjällrammsjön ligger liksom Bälingsjön i kommunens norra del. Sjön omges till största delen av skog och gränisar intill en mosse. Ett fåtal hus ligger intill sjön som annars är ganska otillgänglig. Liksom Bälingsjön har Fjällrammsjön aldrig kalkats och buffertförmågan är ännu ganska god. Sjön är näringsrik och särskilt rik på fosfor, medan kvävehalterna är måttliga. I den norra delen av sjön växer rikligt med vass och andra vattenväxter och sjön är här mycket grund och utgör ett lämpligt habitat för vattenlevande fåglar. Den södra delen har en ganska stor öppen vattenyta och betydligt mindre växtlighet. Sjöns främsta tillgångar är dess otillgänglighet och lämplighet för sjöfågel.

Almaån/Hörlingeån

De mest uppströms delarna av ett biflöde berör en mycket liten del, cirka 1 km, av det nationellt värdefulla vattendraget Almaån/Hörlingeån. Det ligger sydost om Fjällrammsjön. Det saknas naturinformation om den aktuella sträckan men den bedöms inte utgöra någon särskild betydelsefull del av vattendraget. Den tas upp här eftersom den är en del, om än liten, av ett nationellt värdefullt vattendrag.

Perstorpsbäcken

Perstorpsbäcken rinner från öster till väster i södra delen av kommunen. På sin väg passerar den Perstorps tätort. Söder om Tostarp löper Perstorpsbäcken samman med Bäljane å och fortsätter därefter vidare in i Klippans kommun. Bäckens har sitt upprinningsområde i ett myr-rikt landskap vilket påverkar vattenkvaliteten. Vattnet är starkt färgat av humus och är näringsrik med mycket höga kvävehalter och höga fosforhalter. Vintertid är pH-värdet ofta mycket lågt. Bäckens passerar Perstorps tätort och är dessutom recipient för avloppsreningsverket. De fiskarter som hittats i bäcken är öring, ål, sutare och lake. Nedströms Perstorps tätort kan man även finna lax men denna hindras att ta sig uppströms på grund av ett antal vandringshinder. Vissa vandringshinder har dock åtgärdats.

Bäljane å

Bäljane å har sin upprinning i Bälingsjön och går från norr till söder genom nästan hela kommunen. Ån rinner sedan längs hela Toarps vattenskyddsområde där Perstorps vatten täkter finns, vilket är en viktig anledning att skydda vattnet från föroreningar. Vid Hyllstofta, precis vid kommungränsen, finns öring, lax och elritsa. I ån finns även öring och mört.

Ybbarpsån

Gustavborgsområdet och dess sjösystem avvattnas via Ybbarpsån. Liksom de övriga tillhör den Rönne ås vattensystem och mynnar i denna vid Herrevadskloster i Klippans kommun. Ån passerar Perstorp AB söder om tätorten och används som recipient för företagets reningsverk.

Vattenflödet i ån är kraftigt reglerat, vilket gör att flödena är jämnt fördelade över året, detta för att få så liten påverkan som möjligt på vattenkvaliteten. Avrinningsområdet uppströms Perstorp AB är sjörikt och består till största delen av skogs- och myrmarker. Vattnet är näringsfattigt och humusrikt. Nedströms Ybbarpsjön präglas vattenmiljön av utsläppen från Perstorp AB och blir mycket näringsrik. En ökning av temperatur, salthalt, alkalinitet och halten organiskt material sker också.

